

Kodune

Tumalateenistus

ehk

palweraamat.

Kirjutanud J. D.

peastimise maja „Salemi“ heaks Tallinnas.

S i s u :

- I. Igapäewased palwed.
- II. Palwed suuritel pühadel.
- III. Mõnesugustel juhtumistel,

nagu:

leerilaste õnnistamises, pulmas, pruudi kojuviimises, tanu „hepanemises“, sündimispäewas, hõbe ehk kuld pulmas, nekruiti lahtumises, haiguses, surma tunni, puusärkipanemise kõned, palwed ja laulud; ja lisaks veel ristimine, matmine ja enne ja pärast sööma palwed ja laulud.

Ревель, 1905.

Печатано въ типогр. А. Миквиць.

Kodune
Jumalateenistus

ehi

palweraamat,

neile, kes südamest paluda tahawad ja
ei tea kuidas seda teha.

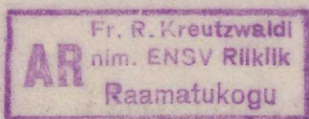
Kirjutanud J. D.

Peastmise maja „Salem'i“ heaks,
Tallinnas.

Ревель, 1904.

Печатано въ типогр. Августъ Миквиць.

103 195 x

Дозволено цензурою. — Юрьевъ, 4-го ноября 1904 г.

Eesjõna.

Umbes kakskümmend aastat tagasi, kirjutasin palweraamatukese, nimega: „Igapäewane usk-
likkude palweraamat“. Raamatukene lei-
dis lahket wastuwõtmist. Nüüd ou mulle palju-
delt soowi awaldatud, et sedasama weel kord trük-
kida laseksin. — Olen siis nõuiks wõtnud, Is-
sanda abil, oma armsa rahwa soowi täita. Urwan
aga kasulikumaks raamatukest suurendada ja täie-
likumalt wälja anda, nimelt endise juurde weel

suurte pühade, mõnesarnaste aegade ja saatuste üle kõned, palwed ja laulud lisada. Et meie kallis püha kiri, see on piibli raamat, kõige raamatute hallikaks jääks, olen palju pühakirja tunnistusi piibli sõnadega seletada püüdnud ja mitmed palwed wanade usuisjade palwetest kirjutanud.

Et raamat nüüd meie langenud wendade peastmissetöö abiks wälja antud on, loodan weel lahkemat wastuwõtmist kui enne.

Issand Jeesus õnnistagu raamatut, palweid ja palujaid!

Wäljaandja Joh. Dunkel.

Salemis, 17. Septembri k. p.

1904.

I.

Igapäevased homiku ja õhtu palwed.

Pühapäewa homiku laul.

Wiisil: Jeesusest ei jäta ma.

Walgus, walgus paista ja, Mull' sel kallil armu tunnil.
Nüüd ju tõuseb päike ka, Dts on pimedusel, unel. Mita
Jeesus, et see päew Elu tooks ja lõpeks waew.

Õnnistuse-Hallikas, Las' mull elu wesi jooksta; Suud
ja südant walmista Sulle õiget tänu andma. Oma sõna
külwa ja, Mii, et wilja kannab ta.

Õhwer süüta põlema, Mis sull' täna tahan tuua, Sina
ise õnnista; Anna ennast mulle süüa, Et ei ükski tuleleek,
Mis on wõeras, kahju teeks.

Las' mind täna, alati, Püha, püha, püha laulda, Et
wõin juba maitsta siin, Mis saan igaweste kuulda, Laulda
ingli hulgaga Taewariigis lõpmata.

Südamesse tule ja Paradiisi ehitama; Ennast mulle
ilmuta, Kinnita mu nõtra usku. Walgust anna minule,
Patud kauta weresse.

Minu Jeesus oled ja! Las' mind sinu tarkust kuulda,
Sinu juures taewas ma Tahan weel sull' tänu anda. Oh
mu Jeesus! Jeesus nüüd, Anna mulle taewa hüüd!

Kirja tunnistus.

Taw. Laul.

Suur on Jehowa ja wäga kiituse wäärt
meie Jumala linnas, tema püha mäe peal.
Jlusam kõrgus, kõige maa rõõm on Siioni mägi,
tema põhjapoolne on ühe suure kuningas linn.

Jumal on tema suurte kodade sees, teda tunnustse kõrge warjupaik olewat. Sest waata, kuningad tulid ühte ja läksid hoopis mööda. Nemad nägid, kogusid, kahwatasid ja põgenesid rutuste ära. Wäristus wõttis neid seal kinni, niisugune walu kui sel, kes lapse waewas. Sa murrad katki Tarsisi laewad homiku tuulega. Otsegu meie oleme kuulnud, nõnda nägime wägede Jehowa linnas; Jumal wõtab seda kinnitada igaweste, Sela. Meie mõtleme, oh Jumal! su helduse peale kestpaigas su templi sees. Jumal! maa otsani kiidetakse sind nõnda, kui su nimi on, su parem käsi on täis õigust. Siioni mägi olgu rõõmus, Juda tütreid olgu wäga rõõmsad su kohtuseaduste pärast. Tulge Siioni ümber ja piirake tema ümber, lugege üles ta tornid. Pange hästi tähele ta eestmüüri, arwake ära tema suured kojad, et teie wõite jutustada tulewa põlwe rahwale. Sest seehinane Jumal on meie Jumal ikka ja igaweste, ta saadab meid surma üle.

Pühapäewa homiku palwe.

Oh Isand, armuline Jumal! See on see päew, see kallis päew, mis sina ise teinud ja iseäranis walgustanud. Mu süda kihwatab mu sees rõõmu pärast, et pimedus on möödas ja ma woin sel kallil homikul päewa walgust näha! Weel on üks suurem Walgus warjule pandud, mis mulle südamesse paistab ja seal üht igawest pühapäewa walmistab. Minu Jeesus!

fina oled see; fina oled minu päike, find palun sel
 armsal homikul. Tõuse minu südames rõõmu sä-
 raga, et ma sinu walguses walguft wõikfin näha.
 Ma teretan sinu päewa kui üht ime päewa, seepärast
 et sel päewal mitu kord oma ime kätt oled ilmuta-
 nud. Süüta usu, armastuse ja lootuse tuld mu sees
 põlema. See oli, sinu ülestõusmise-päew. Oh! lase
 mind täna minu patu hauast ülestõusta; peasta mu
 jalad kõigest surma-sidemetest ja saada mu sees üks
 waimulik ülestõusmine ette tulema. Wala oma waimu
 minu peale wälja ja pühitse seda päewa mulle üheks
 nelipühipäewaks. Sinu sõna walgustagu mind, et
 ma su teede pealt kõrwale ei effiks. Anna waimu
 filmad, et ma find, oh Kolmainus, tunnen; anna
 kõrwad, mis heameelega kuulewad; anna suud, mis
 täis waimu sulle tänu ja kiitust laulaks; anna jalad,
 mis rõõmuga su kotta lähewad. Üle kõige anna mulle
 üks süda, mis hea maa sarnane ja kannaks sada-
 kordset wilja usus kannatades. Hoia mu meelt
 kõige segase tundmise eest, et su püha töö mu süda-
 mes hästi korda läheks. Oh armas Jeesus! mu kar-
 jane, sööda mind täna noore rohu maade peal ja
 taluta mind, oma lambusest, wärste elu weehallitate
 juurde; tee oma taewas lahti, et see mulle manna
 annaks. Mul on nälg, sööda mind elu leiwaga, mul
 on janu, jooda mind Jaakobi kaewust; anna oma su-
 lastele wäge, et nad mind juhatawad, nende suu
 läbi wala selget eluwett minu ja kõige kuuljate sü-
 damesse, Oh Jeesus! Jeesus lase mu süda olla üks
 wiinamägi, kus wiinamarjad ja mitte haisewad koba-
 rad kaswawad; kaewa ja pane sõnnikut juurte peale.

Oh et mina oma palet peeglisse nõnda ei waataks, kui see mees, kes ka waatas ja ära unustas, mis nagu ta oli. Iga sõna, mis sa mulle lased kuulutada, lasse mu südames eluks ja wäeks saada. Wala oma Püha Waimu üle maailma kõikide peale rohkestes wälja, oh Issand! kes su püha templisse täna tulewad, et nendel see sõna mitte ükski nende kõrwade ees ei kõlaks, waid et see nende südamesse tungib. Kuule kõik palujad ja õnnista kõik eestpalwed; anna, et need, kes su pühast ihust ja werest osa wõtta tahawad, ihe tõsise patustpöörja meelega su püha palge ette astuwad. Ära lasse mind ilma sinuta pühast kojast kodu minna, kui sa mind õpetanud, noominud ja trööstinud oled; oh et mu süda siis kui Emmause jüngritel wõiks põleda mu sees, siis on see päew mulle üks õige pühapäew, oh kolmainus Jumal! Isa, Poeg ja Püha Waim! Amen.

Wiisil: Jeesusest ei jäta ma.

Õnnista see päew mull' sa, — Ära kõik maailma mured! Mina tahan sinuga, Jeesus, kes sa mu eest surid, Sinu püha palge ees kiita, laulda südames.

Saada ihe wälja mind, Sinu püha koja poole, Et wõin sõnast leida sind; Anna oma Waimu mulle. Jeesus, Jeesus tule sa, Saada mind nüüd armuga.

Pühapäewa õhtu laul.

Wiisil: Kes Jumalat nii lasseb teha.

Nüüd pühapäew on mööda läinud, Mull' oled, Jeesus, head teind, Su sõnast sain ma kinnitatud Ja jälle uuest trööstitud. Oh! et nüüd minu süda, feel Sull' tänu annaks ja ka meel.

Ma tänan, armas Jeesufene, Sind, minu kalli sõna eest, Mis saand ma täna, armufene, Nii rohkest minu heldest käest. Müüd hoiä ise seda mull', Et mina elan üksnes sull'!

Head maad su sõnal' walmistama, Dh armas Jeesus, tule ja! Mu südant üsna uuendama Müüd tõtta oma armuga, Et kurat, ilm, mu liha ka Ei saaks mult seda riisuda.

Dh anna andeks minu patud Ja kõik, mis olen effinud, See eest ja oled risti poodud Ja mind mu patust lunastand. Ka surma tunnil, Jeesus, ja, Mind ära jäta aitmata.

Kirja tunnistus.

Laul. Laul.

Wäga õnnis on inimene, kes ei käi õelate nõuu järel, ega seisä patuste tee peal, ega istu pilkajate killas. Waid kellel hea meel on Jehowa käsüõpetuse järele õõd ja päewad. Siis on tema otsegu puu, mis wee soonte ääre istutud, mis oma wilja annab omal ajal, ja kelle lehed ei pudene; ja kõik, mis ta wõtab teha, läheb forda. Aga nõnda ep ole õelad; waid nemad on kui haganad, mis tuul laiäle ajab. See-pärast ei wõi õelad mitte kohtus seista, ega patused õigete koguduses. Sest Jehowa tunneb õigete teed; äga õelate tee läheb hukka.

Pühapäewa õhtu palwe.

Dh Jeesus Kristus! kuis ära arwamata on minu teud ja ärarääkimata suur su arm, mis sa waeste inimeste lastele üles näitad. Sa oled mu hinge täna sõõtnud elu leiwaga ja oled mulle elu wee hallika seeft juua annud; minu sõna on mu suulaele õlnud

magusam kui kärjemesi. Sina oled ka ihu poolest mind täna hoidnud ja kaitsnud, et hea terwisega seda õhtut olen näha saanud; ma ei ole kõige sinu heategemiste väärt, mis ja mulle nii rohkesti oled jaganud; armust, jah, selgest armust oled ja seda head mulle teinud. Oh armas Jeesus! kui ma nüüd oma une-woodi heidan, siis astu fina mu ligi ja hoi mind, walwa mu üle ja wõta mind kõigis ja kõigega oma warju alla. Su püha elu sõna, mis täna mulle kuulutada lastsid, hoi mind igaweseks eluks. Ole mulle armust abiks kõigis kiusatustes ja warjuseks saadana tuliste noolte eest. Pööra häda ja õnnetust minust ja mu omastest ära. Kõik kurwad, haiged ja surijad lasse su rohkest armust osa saada. Kui lased mind weel päewa näha ja unewoodist üles tõusta, oh et mu suu ja süda wõiks siis tänu ja kiituse lauludega täidetud olla. Kustuta kõik mu patud ja ehita mind oma were õigusega. Armas Jeesus! ma mõtlen ka see muldse kambrite peale, kus ma kord saan see suure ülestõusmise vastu hingama; wajuta fina, oh armas Jeesus! mu silmad wiimist korda kinni ja tõsta sel suurel ülestõusmise hommikul ise mind mu hauast wälja. Mu ihu hingatu nüüd woodis; mu hing, waim ja meel, Jeesus, sinu haawus. Amen.

Wiisil: Kes Jumalat nii lajeb teha.

Ma heidan armas Jeesukene! Nüüd sinu kaendla magama. Sind palun mina, kallikene! Su inglid jäta walwama, Et magada wõin rahu sees Ja unes seisda sinu ees.

Esmaspäewa homiku laul.

Wiisil: Müüd paistab meile kauniste.

Uut elu uuel nädalal, Oh armas Jeesus, anna mull' Müüd täna jälle armust. Las' mööda minna patu öö Ja kõik, mis minu oma töö, Mind peasta wale wörgust. Anna Täna Armu mulle, et wöin sulle südant anda, Sinu risti alla kanda.

Oh homiku, sind teretan! Kõik mured ära weeretan Mu Taewa Jsa peale. Oh armas Jeesus, aita sa, Et usus, armus elan ma Ja loodan sinu peale Nõnda Et ma Kõigis paigus, igas asjus elan sulle; Siis sa annad armu mulle.

Oh kanna täna päewal ka Mind oma kae peal armuga, Kui oma tööle lähen; Kõik minu tööd mull' õnnista, Sull' tänu, kiitust walmista Mu südamesse, suhu. Jeesus, Jeesus! Jkka aita ära wõita patu pettust, Minu kurja liha tahtmist.

Kirja tunnistus.

Laul. Laul.

Jehowa! wõta kuulda mu sõna, wõta ära mõista mu igatsēmise. Pane tähele mu kisen-
damise healt, minu kuningas ja mu Jumal, sest
sind ma palun. Jehowa, kuule wara mu healt,
wara tahan ma ennast su poole walmistada
ja sind pitki filmi oodata. Sest sina ep ole
mitte Jumal, kel hea meel on õelsusest; kes
paha, see ei wõi su juures aset olla. Hullutajad
ei jää su filma ette seisma, ja wihtad kõiki, kes
nurjatumat tööd ette wõtawad. Sa huffad neid
ära, kes walet räägiwad, Jehowa meelest on
see hirmus, kellel weresüü, ja kes kawal on.
Mga mina tahan sinu suure helduse pärast su

kotta minna, ja kummardada su piha templi poole sinu kartuses. Jehowa! juhata mind omas õiguses mu waritsejate pärast, tee oma tee mu ette tasaseks. Sest nende suus ep ole mitte, mis õige, nende feestpidine on selge tigidus; nende kurf on üks lahti haud, oma keelega libawad nemad. Mõista neid süüaluseks, Jumal, langegu nemad oma nõuude pärast; nende mitme üleastmise pärast lüfka neid ära, sest nemad panewad su wastu. Aga rõõmsad olgu kõik, kes su juure kipuwad, igaweste hõisaku nemad, sest ja warjad neid; ja rõõmuga hüpaku sinu sees need, kes su nime armastawad. Sest sina, Jehowa! õnnistad õiget; hea meelega ehitad ja teda nõnda kui kilbiga.

Esmaspäewa homiku palwe.

Issand Jeesus, armas Õnnistegija! Kõigest südamest tänan ma sind, et mind õõsel oled armulikult hoidnud; rõõmuga tõstan käed ja südant sinu poole, sinu tõutuse sõnast usus kinni hakates: Sa oled lubanud waeste patuste palwed kuulda, ja kuuled tõeste (palwed). Sul ei ole head meelt minu hütutusest, kui ka minu arg süda ja käsu ähwardamine mind tahaks keelda rõõmsa lootusega su armu palgesse waadata, siis seisab su risti surma nägu lahkest ja haledaste mu ees ja hüttab mu wastu kui ema oma lapse wastu, ja kui isa oma ära kadunud poja wastu: „Ära kardada, usu aga“ ja „waata, nõnda on Jumal maailma armastanud, et ta oma ainu süündinud poja

on annud, et ükski, kes tema sisse usub, ei pea hukka minema, waid et igawene elu temal peab olema." Oh Jeesus! see rõõmustab mind waest patu usfiteft ja annab mulle julgust uue nädala sisse astudes. Ma palun pühas tõsiduses ja lapselikus alanduses: ole mulle armuline! Surma ja riku kõik mu wana elu; uuenda mind mu meele waimus; kosuta ja kaswata mu uut inimest; lasse mind sel uuel nädalal sinuga ühendatud su armu osasaamises elada; õnnista kõik mu ettewõtmist ihu ja hinge poolest ja las' mind mu kutsmises ja ametis truudust üles näidata. Õnnista kõik head tööd ja kuule kõikide palwed, ärata need waesed patu sees magajad hinged ülesse; õnnista misjoni tööd paganate, juutide ja kõige rahwa juures. Anna oma Püha Waimu kõige sinu wiinamäe töötajatele; kaitse kuningat, Keisrit ja walitsust, et kõik, mis nad ette wõtawad, sünniks sinu püha nime auuks ja hingede õnnistuseks. Kõik, kes sel nädalal ilma sünniwad, wõta sina oma püha Jeesuse kätega wastu; surijatele ole ligi ja aita neid sel pimedal tunnil, kõik kurja waimu hirmutused ära wõita ja et su püha armsa Jeesuse palgesse wõiksid wiimsel hinge tõmbamisel waadata. Kui see nädal mulle ka wiimane siin hädaorus on, siis walmista mulle üht õnnist surma tundi. Usus sinu peale lootust pannes lõpetan oma palwe tundi ja hüüan weel: „Jeesuseft ei jäta ma, et ta mu eest poodud risti." Amen.

Wistl: Jeesuseft ei jäta ma.

Ei wõi jätta Jeesuseft Müüd sel uuel armu päewal. Jeesus, hoia lambuseft, Kes sind nõuab häda ajal; Nädal on müüd jälle ees, — Mul sind tarwis, abimees!

Jeesus, ära jäta mind Jial maha, oma looma, Mina tahan kiita sind, Sest ma olen sinu oma, Makstud sinu werega, — Sa mind peastnud armuga!

Esmaspäewa õhtu laul.

Wiisil: Nüüd surmu teha matame.

Oh Jeesus! mina tänan sind, Et oled täna jaatnud mind Sa oma kalli armuga, Et õhtut näen nüüd rõõmuga.

Su palge ees nüüd tahan ma End läbi katsta tõega; Su Waimu anna mulle nüüd, Kes ilmutab mull' minu süüd.

Mu patud wõta armust mult, Kui mina abi otsin sult; Mu süda puhtaks pese sa, Su püha kalli werega.

Mind öösel hoia, kaitse sa, Et kurat mind ei hirmuta. Kui tuleb surma tunnike, Mu juure jää siis Jeesusel!

Kirja tunnistus.

Matt. ew.

Sest inimese Poeg on tulnud õndsaks tegema, mis on ära kadunud. Mis teie arwate? Kui ühel inimesel jada lammas oleks, ja üks neist peaks äraeksima, eks tema jätaiks need üheksakümme peale üheksa, ja läheks mägede peale, ja otsiks seda, mis äraeksinud. Ja kui see juhtub, et tema seda leiab, tõeste mina ütlen teile, et tema selle pärast rõõmsam on, kui nende üheksakümme peale üheksa pärast, mis mitte ep ole äraeksinud. Nõnda ep ole ka mitte teie Isa tahtmine, kes taewas on, et üks neist piisusest peaks hukka saama.

Esmaspäewa õhtu palwe.

Oh Lunastaja Jeesus! su püha palge ette alandades waatan ma rõõmuga see mööda läinud päewa

peale tagasi ja tänan sind kõigest südamest su rohke armu eest, mis mulle sel päeval oled lasknud osaks saada; ihu kui hinge poolest oled sa mind õnnistanud ja hoidnud. Su püha Waim andis mulle täna, nii kui ikka, märku patu pärast ja kohtu pärast; mina oleksin omas rumaluses mu waenlaste kätte langenud, aga su hea Waim näitas mulle mu waenlaste kawalust ja tõmbas mind sinu haawade warjule. Oh Jeesus, mu süda nutab rõõmu pärast, et sa mind kõlwatumat nii wäga armastad; ma oleksin ju ammugi kadunud ja jaadana käes wangiks, kui sa, mu kallis Jeesus, mind nii helbeste ei oleks hoidnud; sinu palge ees seisin nüüd ja palun alandlikult, pese mind puhtaks kõigest patust ja anna armust andeks, mis su wastu olen eefinud. Mul ei ole küll mingit õigust sul armu ja andeksandmist nõuda, aga ma panen oma lootust alandlikult su püha werise surma peale ja sirutan omad nõdrad usu käd su poole wälja, et nendega su halastuse südamest kinni tahan hakata, teades, et sa ei taha mind waest kõlwatumat omast ära liikata. Nõnda su rohke armu ja halastuse peale oma lootust pannes, heidan nüüd magama ja palun, hoi mind, mu omaksed ja kõik rahwas sel öösel kõige häda, õnnetuse ja kiusatuse eest. Oh Jeesus, Jeesus! ma palun, lauta omad armu tiivad iseäranis kõige su armuweste üle wälja ja hoi neid kõiki usu, armastuse ja lootuse sees. Elus ja surmas olen ma sinu pärast! Amen.

Wiisil: Jeesus, surma ärawõitja.

Sinu püha armu sülle, Jeesus, heidan magama; Walwa

šina minu üle, Ole minu kaitseja. Mina annan hoopis
ennast, Sõpra, sugulast ja waenlast, Uju wennad, õed ka,
Hoia meid kõik armuga.

Teisipäewa homiku laul.

Wiisil: Jeesus, surma ärawõitja.

Kui sa terwelt üles tõused, Mõttele siis ka selle peal'
Et kord wiimsel päewal ärkad Dmasti muldsest woodist teal.
Mõttele, mõttele selle peale, Et kord kuuled Jeesu heale: Sur-
nud tõuske ülesse! — Walusse ehk elusse.

Nii kui praegult päike paistab, Tuleb jälle pime õõ,
Nii mind minu Jeesus saadab Ja teeb ime armu töö, Et
kui terwelt üles tõusen, Enne õhtut haige olen; Võib ka
tulla surmaga Minu hinge pärima.

Jeesus, mina tänan wäga Sinu suure armu eest, Et
mind oled jälle aga Peastnud pimeduse käest; Wõta siis
mull' täna uuesti Isa anda were kuuest, Et wõin sinu õiguses
Seista ükskord Isa ees!

Kirja tunnistus.

Ap. teud.

Aga üks mees, Ananias nimi, oli oma
naese Sawiraga oma päranduse müüinud, ja
müist hinda kõrwale saatnud oma naese teades,
ja müist tõi tema, ja pani apostlite jalgade ette.
Aga Peetrus ütles: Ananias, mispärast on
saadan sinu südame täitnud, et sa oled Püha
Waimule walet rääkinud, ja müist põllu hinda
kõrwale saatnud? Eks sa ei wõinud seda ene-
sele pidada, kui see su oma oli; ja kui see sai
müüdud, eks see siis olnud sinu meelewallas?
Mispärast oled sa see asja ette wõtnud omas
südamel? Sina ei ole waletanud inimeste, waid

Jumala ette. Kui nüüd Ananias neidsinatšid šonu kuulis, langes tema maha, ja heitis hinge. Ja suur kartus sai kõikide peale, kes seda kuulsid. Aga noored mehed võtsid kätte, ehitasid teda walmis, ja kandsid teda wälja, ja matsid teda maha. Ja see sündis arwata kolme tunni pärast, et tema naene tuli, ja ei teadnud mitte, mis oli sündinud. Aga Peetrus hakkas temale rääkima: Ütle mulle, kas teie olete põllu jelle hinna eest äramüüinud? Aga tema ütles: Selle hinna eest, jah. Siis ütles Peetrus tema wastu: Mis pärast on teil üks nõu olnud Issanda Waimu kiufata? Waata, nende jalad, kes sinu mehe on matnud, on ukse ees, ja peawad sind ka wäljakandma. Siis langes ta warši tema jalge ette maha, ja heitis hinge; aga noored mehed läksid sisse, ja leidsid teda furnud olewat, ja kandsid teda wälja, ja matsid teda tema mehe kõrwa. Ja suur kartus sai kõige koguduse peale, ja kõikide peale, kes seda kuulsid.

Teisipäewa homiku palwe.

Jeesus Kristus! kes sa oled see suur põrgu ja surma ärawõitja, mina tänan sind su armu eest, et olen wõinud rahus hea terwisega omast unewoodist üles tõusta; kas ma seda päewa lõpetan, on mulle teadmata, sina tead armas Jeesus! Wäga alandlikult palun sind: Oh aita mind ja hoia mind, et mu süda mitte kawalaste maailma asjade küllles kinni ei oleks, nõnda kui see paraku Anania ja Sawira juures

oli. Jeesus, peasta mind kõigest wale ja kawaluse wõrkudest ja anna mulle oma Waimu walguses näha, mu südant, et ma iseennast pettes wale rahu sisse ei uinuks. Nõnda kui sa mind mu ihulikust unest oled äratanud ja päewa walgust näha annud, nõnda ärata mind ka seeftpidise inimese poolest ja lasse mind su püha armu walguses kõndida. Önnista mind ja mu omaksed ja saada neid, kes sinust kaugel ära efsinud, tagasi tulema. Kes kurwad, neid rõõmusta, kes arad, neid finnita, kes haiged, neile anna kannatust; aga lasse kõik haiged seda tunda, et haigus neile üks meeleparandamise jutlus on. Oh Jeesus, armas Jeesus! siin on meil weel armu aeg, oh et meie seda aega mitte ei lasseks tühjalt mööda minna, waid et su sõna oma meele tuletaksime: „Pidage aega kalliks, sest päewad on pahad.“ Oh et mina sel päewal kõik filmapilgud walwaksin ja paluksin, kui minu liikmed tööl on, siis võib ju mu süda palwes ja meel walwamas olla. — Ma annan ennast hoopis sinu kätte, walmista mind ja tee mind kõlbuliseks kõige hea tööle. Kui ma sinuga ühendatud olen, siis ei ole mul surma kartta, siis ei sureta mind surm, waid wiib mind igawese elusse. Jeesus, Jeesus, oh Jeesus! hoi mind, saada mind! Amen.

Wõrsil: Nüüd olen mina põhja leidnud.

Oh Jeesus, Jeesus! hoi tänä Mind, oma waest last, kahju eest, Ja saada nõnda, et wõin mina Sull' rõõmuks elada siin tõest, Ja üksford taewas igawest Sull' tänu anda südamest.

Teisipäewa õhtu laul.

Wiisil: Nüüd hingwad inimesed.

Ma lõpetan nüüd päewa Ja unustan kõik waewa,
Mis ma sel päewal näind; Ma pööran sinu poole Dh
armas Jeesus! ole Mul waesel armust ligi nüüd.

Mull' usku armust anna Ja mu eest muret kanna,
Mu armas Jeesuke! Et argtus mind ei keela, Ei saadan
ära neela Mu lootust su pealt, armuke!

Kõik minu ehitused Ja minu rumalused, Dh Jeesus!
kauta Su kallil were läbi, Et lõpeta minu häbi, Ja et
wõin rahus hingata.

Kirja tunnistus.

Roma r.

Seepärast ei mõisteta nüüd mitte neid hukka,
kes Jeesuse Kristuse sees on, kes ei käi liha
järel, waid waimu järel. Sest elu Waimu käst
Kristuse Jeesuse sees on mind patu ja surma
käjust lahti teinud. Sest et käst ei wõinud
patust lahti teha, seepärast et see rammutu oli
liha läbi, siis läkitas Jumal oma Poja patuse
liha sarnaduses ja patu pärast, ja mõistis patu
hukka, mis liha sees; et käsu õigus pidi täieste
sündima meie sees, kes meie ei käi liha järel,
waid waimu järel. Sest kes liha järele on
elamas, neil on liha meel; aga kes waimu järele
elawad, neil on waimu meel. Sest liha meel
on surm, aga waimu meel on elu ja rahu.
Seepärast et liha meel on waen Jumala wastu,
sest tema ei heida Jumala käsu alla, sest ei
tema wõigi heita. Ja kes liha sees on, ei wõi

Jumala meele pärast olla. Aga teie ep ole mitte liha sees, waid waimu sees, kui Jumala Waim teie sees elab; aga kellel ep ole Kristuse Waimu, seesinane ep ole mitte tema pärast.

Teisipäewa õhtu palwe.

Oh armas kallis südame Jeesus! jälle lõpetan ma üht päewa, mis sa armust oled lasknud mööda minna; sa oled mind täna, kui helde ema, oma lapsusest hoidnud, käte peal oled sa mind kannud ja müüriks mu ümber olnud, kui kurat omad tulised nooled pörgust mu peale laskis; mu tööd oled sa õnnistanud ja mu ettevõtmist lasknud korda minna. Oh Issand! kes jõuab su heategemisi kõik üles arvata, sa oled weel tuhat korda rohkem head mulle teinud kui minu waene nõder meel võib mõista. Ma alandan tuhas ja põrmus su püha palge ette ja tänan sind, et sa mind nii armulikult talutanud. Kui ma tagasi waatan kõige see peale, mis täna jälle finult mulle osaks saanud, siis ei mõista ma muud ütelda kui: arm! kõik on selge arm! jah see on üks äraarwamata suur arm, et waene patune inimene tohib su palge ette tulla; tohib sind paluda; tohib palwes lootata, et sa palwed kuuled; tohib usus tunda, et sa patud ära wõtad ja igawese elu lootust südamesse kingid. Mina waene ussikene seisin sinu püha palge ees ja tunnen tõeste, et ma sinu armu wäärt ei ole, waid igawest nuhtlust teeninud; aga Jeesus, mul on su armu läbi see lootus südames, ehk küll täis häbi, siiski lapselikult julge, et tohin oma haiget ja mitmest

patuſt haawatud ſüdanſt ſu püha jalge ette maha panna ja ma uſun kindlaſte, et mind armuſt arſtid, puhäſtad ja kinnitad. Armas Jeeſus! ma palun, wõta, oh wõta! ja näed, et ilma ſinuta ma pean hukka minema, oh wõta mind! peſe mind puhtaſt, wõta mu roojane ſüda mult ära ja anna enne kui magama lähen, mulle üks puhas ſüda. Su tiwa warju alla palun ennaſt, omaſed ja kõik inimeſed, keſ ſiin päikeſe all kõnniwad; aga neid, keſ ennaſt ei laſe ſu tiwade alla tõmmata, ära jäta maha, waid käi ikka nende järele ja koputa nende ſüdamete uſſe peale, kuni nad ſulle lahti teewad. Oh Jeeſus! ma heidan nüüd magama ja ei tea, keſ enam ſeſt woodiſt tõuſen; kui ſee peakſ ſu armu nõu olema, mind ſurma läbi ära kutsuda, laſe mind ſiis uſuſ ükſiſilmi Kolgatale ſu riſti peale waadata, kuſ ſa pead nõrgutades ütliſid: „See on lõpetud.“ Amen.

Wiſit: Nüüd hingwad inimeſed.

Oh kallis armu meri, Sa Jeeſu püha weri! Mind terwelt uputa! Nüüd lõpetan ma päewa Ja uinun ſinu haawu Oh armas Jeeſus, magama!

Kefknädala homiku laul.

Wiſit: Mu elu Kristus iſe.

Nüüd unest üles ärkan Ja ſilmad lahti teen; Nüüd Jeeſu jalgul, tõttan, Ta armu palet näen.

Mis muud nüüd teha mõiſtan Kui tänan, Jeeſus, ſind, Et oled armuſt hoidnud Ja päewa näha ann'd.

Ma tulen ſinu ette, Mind patuſt puhtaſt tee, Et kõlban täna ſulle Su teeniſtuſeſſe.

Mu liha tahtmiſt ſurma Ja anna armu mull', Et täna igal ajal Su jõbrus oſaks mull'.

Kirja tunnistus.

Joh. ilm.

Ma tean sinu tegusid, ja sinu tööd, ja su kannatust, ja et sa ei wõi mitte kurje sallida, ja oled kiusanud neid, kes endid ütlevad apostlid olewat, ja pole mitte, ja oled neid leidnud walelikud olewat. Sa oled kandnud, ja sull on kannatust, ja mu nime pärast oled sa tööd teinud, ja ep ole mitte ära wäsinud. Aga mul on midagi sinu wastu, et sa oma esimese armastuse oled maha jätnud. Siis mõtle nüüd, kust sa oled äralangenud, ja paranda meelt, ja tee esimesi tegusid; aga kui mitte, siis tulen ma sulle nobedaste, ja tahan su küünlajala tema asemelt ära liikata, kui sa meelt ei paranda.

Keskädala homiku palwe.

Oh kallis hinge peigmees Jeesus! ma tuletan sel homikul oma meele seda aega, mil sa mind patu unest ülesse äratasid ja mind tule ja Waimuga ristisid ja uueste sünnitasid. Kuidas tuli su Püha Waim wägewalt mu südamesse ja tegi mu mõistuse ja meele sees selgetks, et ma läbi ja läbi ärarikitud olin; su Püha Waim näitas mulle mu hirmsad patud ja seletas mulle su püha tahtmist su sõnast. Kui ma nõnda täis hirmu ja ahastust oma palju pattude pärast su palge ees wärisesin, nõnda et meele ärakehtmine mu peale kippus, siis wiis su kallis Püha Waim mind waimus Kolgatale su ristiga alla ja tegi su püha sõna mulle eluks ja wäeks, nõnda, et su sõnast selgeste

wõisin mõista, et sa ka minu patud omas ihus üles puu peale olid kannud ja ka mulle elu ja hukkamine-mata põlwe walge ette toonud. Oh see ei olnud mitte nii kui enne, et aga seda teadsin, ei, see tõi mu südamele üht taewaliku rahu, see oli otse nõnda kui oleksin sind näinud ja sinu pühast suust need sõnad kuulnud: „Ara karda,“ waata mu käed ja jalad ja mu külg, ma olen tõeste sinu Jeesus, kes sind ei taha maha jätta kui oma hirmsa pattudega mu juure tuled. Jah, armas Jeesus! sa andsid mulle mu patud andeks; ja lastsid mind mu südames rahu ja rõõmu maitsta; ma wõisin oma palwes sinuga kõnelda kui pruut oma peigmehega. Oh seda armast tundmist, mis siis südames liikumas oli; kui magus oli siis su sõna, sagedaste oli nõdal liig pikk kallist pühapäewa ootes, et su püha kotta wõisin minna, kus hulgal su sõna kuulda ja palweid wõisime lugeda. Kui hirmus oli siis patt ja ma ei tahtnud siis mujal seista kui sinu püha rinna najal, kui jünger Johannes. Kõik oma ihuliku tööd tegin suure rõõmuga ja kõik töö oli kerge ja ajalik töö ei wõinud mind teelda sinuga osasaamist pidamast. Oh armas Jeesus! häbiga panen oma südant nüüd su püha jalge ette maha, tundes, et mu armastus ei ole enam nii põlew sinu ja su omaste ja kõige waeste patuste ja ära kadunud hingede wastu, kui siis oli, oh Jeesus, Jeesus! ma olen esimest armastust maha jätnud ja jälle mõnda ilusat põue pattu armastama hakkanud; peasta mind, armas Jeesus, kõigest ja süüta oma armastuse tuld jälle mu südames uueste põlema. Oma suurt puudust tundes tungin ma usus su südame ligi ja palun

alandlikult: lase mulle su armu pale paista, et julgust saan oma tagasihäämist sulle tunnistada. Võta mind täna iseäranis tõe sees hoida, et kõik need, kes mu tuimust ja maailma armastust nähes, ennast on kinnitanud oma pattude sees, võiksid tunda, et tõeste jälle su poole olen pöörnud ja et nemadki su poole pööraksid. Jeesus! jäta omad pühad kallid haavad mulle täna lahti kui warju koopad kõige kiusatuse eest! Amen.

Wiisil: Nüüd paistab meile kauniste.

Nüüd lähen, Jeesus, rõõmuga Ma oma tööle minema
Oh tule, saada ise! Et täna jälle uueste Su armastuses
hellaste Su kaela ümber hakkam Nõnda, Et ma jälle
uuest sinu armust osa võtan Ja su armu kaewul' tõttan.

Keskädala õhtu laul.

Wiisil: Armas Jeesus, awita.

Rõõmuga ma lõpetan jälle mööda läinud päewa,
Armu ukstel koputan, Et mu meel saaks üles taewa. Jeesus,
Jeesus! aita sina, Et su healt nüüd kuulen mina.

Südamest find tänan ma Ja sull' laulan, Jeesus, rõõmsast,
Et mind täna armuga Oled hoidnud, kaitsnud heldest;
Anna ka sel õffel jälle Omad inglid kaitsjaks mulle.

Kirja tunnistus.

Rom r.

Sest nii mitu kui Jumala Waimu läbi juhatakse, needsinatsed on Jumala lapsed. Sest teie ep ole saanud sulasepõlwe waimu, et teie jälle peaksite kartma, waid teie olete lapsepõlwe Waimu saanud, kelle läbi meie kiskendame: Aba,

Jsa! Seesama Waim tunnistab meie waimuga, et meie oleme Jumala lapsed. Oleme meie niid lapsed, siis oleme meie ka pärijad, nii hästi Jumala pärijad kui Kristusega pärijad, kui meie temaga kannatame, et meie ka temaga auu sisse saame. Seft mina arwan, et seesinatse aja kannatamised ep ole ühtigi wäärt auu wastu, mis meile peab ilmutatama.

Keskädala õhtu palwe.

Armas südame Jeesus! Ma rõõmustan ennast kui lapsuke, et jälle üht päewa su armu läbi olen üle elanud, kus sinu heldus mu ümber kui tuline müür mu waenlaste wastu on seisnud. Oh tänu! tänu see eest sulle, mu armas Jeesus! Kui su halastus ja arm mu wastu nii suur ei oleks, siis ei saaks minust muud, kui meelearaheitmises peaksin hukka minema, kui oma hirmsa südame ararikkumise peale mõtlen. Jah, et ma ikka enam ja enam seda saaksin tunda, kui kawal mu süda on, et ükski patt ega tühi mõte, ega himu salaja mu südames ei saaks walitseda. Oh et kõik sinu päralt võiks olla, süda, hing, meel, ja ka mu tahtmine sinu tahtmine, oh Jeesus, võiks olla! — Walgusta mu südant ja tee, et su Waim lõpmata mu südames palwet võiks teha, nõnda et ma omas südames sinu püha rahu saaksin tunda, et kõik minu patud, teatawad ja teadmata, täieste on andeks antud. Oh mu kallid Önnistegija! wõta fina mind nõnda, kui ma praegu tulen, oma hoole ja kaitsemise alla, et ma niikaua kui siin su järel

teekäija olen, otsani seks jääksin. — Jah, sa tunned mind. Sa tead, et ma sind armastan, ehk ma küll eneses muud ei näe ega tunne kui seda, mis ma ei taha, siiski tean, et sa mind armastad ja iialgi maha ei jäta. — Oh ma waene ja wilets usfike, mil jõuad sa tulla? Mil saan su juure, kus ühtegi waewa ega wõitlemist ei ole? Ma ootan sind, mu Jeesus, kinnita minu usku ja jahuta mu rõhutud südant, et aeg igawaks ei läheks sind ootes. Oh see rõõm täidab mu südant, mis su Waim mulle tunda annab, et ma su laps ja taewa pärijaks olen saanud. Kõik mu patt on andeks antud ja mu wiga kinni kaetud, sest on mu hing rõõmus ja hõiskab kiites: Halleluja Tallele, kes mu eest on tapetud! Jah sind, mu Jeesus, nõuab mu hing. Ja sinu omaks ma annan end nüüd ja — igaweste! Amen.

Wiihil: Nüüd paistab meile kauniste.

Oh Jeesus, kui suur auu on meil, Et sa meid lapsseks kutsud teal, Kui su Waim meie saatja; Sa annad meile pärandust Ja taewariigis õnnistust, Kui ristis kannatame. Taewa Saada, See on armsam, palju kallim kui kõik waewad, Mis siin ristitandjad näewad.

Ka mina tahan rõõmuga Su Waimu koolis õppida, Oh Jeesus! aita, aita! Nüüd heidan rahus magama Kui su laps ja su pärija, Su armu warju alla. Kõik mu Pattu — Wõta ära, armu wara anna mulle; Siis ma magan, tõusen sulle.

Neljapäeva homiku laul.

Wiisil: Tulge, ristitunimesed.

Mina tõusen rõõmsast üles Oma une woodi seest,
Mina olin Jeesu süles, Ta mind hoidis kahju eest. Tänu
laulu laulan ma Sulle, Jeesus, rõõmuga, Et mind oled
armuist hoidnud, Kõige kahju eest mind kaitsnud.

Wõta mind nüüd uuel päewal, Armas Jeesus, juhata
Oma kalli elu kaewul', Werega mind puhasta! — Sinu
kätte annan ma Jhu, hinge, sõbrad ka. Dnnista kõik ette-
wõtmist, Et ma teeksin sinu tahtmist.

Nirja tunnistus.

Ebr.

Uga Kristus on tulnud, kui tulewa hea
asjade ülem preester ja ühe suurema ja täiema
telgi läbi, mis ei ole kätega tehtud, see on, mis
ei ole seda wiisi ehitud. Ja ei mitte sikkude
ega wafikate were läbi, waid oma were läbi
on tema üksford jenna püha paiga sisse läinud,
ja igawese äralumastamise leidnud. Sest kui
härgade ja sikkude weri ja lehma tuhk, mis
nende peale, kes roojaseks saanud, riputati,
pühaks teeb liha puhastuseks: Kni palju enam
Kristuse weri, kes igawese Waimu läbi ennast
ise ilma wigata Jumalale on ohwrinud, puhas-
tab teie südametunnistuse furnuist tegudest, ela-
wat Jumalat teenima. Ja seepärast on tema
uue seaduse wahemees, et need, kes on kutsutud,
igawese päranduse tõutuse pidid saama, pärast
seda kui Kristuse surm sai olnud äralumasta-
miseks eksitusest, mis esimese seaduse all olid.
Sest kus wiimne seadus on, seal peab ka selle

surma oodetama, kes seaduse teinud. Sest wiimne seadus seisab kindlaste, kui inimesed ärasurnud, muidu ei maksa tema ühtegi, kui see alles elab, kes seda on seadnud. Seepärast ei ole ka esimene seadus ilma wereta seatud. Sest kui Mooses kõik käsusõnad kásu järele sai rääkinud kõige rahwa wastu, wöttis tema wasikate ja sikkude were, weega ja walwata punase willa ja iisupiga, ja riputas seda seesama raamatu ja kõige rahwa peale, ja ütles: See on see seaduse weri, mis Jumal teile on käsknud. Ja nõndasamuti riputas tema ka werd telgi ja kõige jumalateenistuse riistade peale. Ja pea kõik tehakse puhtaks werega kásu järele, ja ilma were walamata ei sünni andeksandmine.

Neljapäewa homiku palwe.

Oh kallid Jeesus! südamelikult rõõmuga ärgan omaist unewoodist ja tänan sind, et mind mööda läinud õõsel nii armulikult jälle oled hoidnud. Oh! ja teed mulle üle wága palju head, ma ei ole koguniste sinu hea tegemiste wáart, ja teed seda kõik selgest armust; küll see on üks ime arm, et mina waene kõlwatu tohin sinu palge ette tulla, ja tohin seda omas südames uskuda, et sina ka mulle oma were ära walamise läbi elu, õnnistust ja pattude andeksandmist oled toonud. Ma tunnen häbi ja kartust oma mitmesuguse patu ja rumaluse pärast, aga ma tunnen ka rõõmuga sinu helbust ja su lahket palet, mis sul waeste patuste wastu on. Sa katad

mulle, wara-homiku lauda ja lased mind su sõnast finnitada; ja wiid mind oma weremerele ja uputad mu wana inimest sinna sisse ära, et uus inimene kui kala, su weremeres wõiks ujuda. Oh meri, oh meri! kui seda ei oleks, kuhu peaksin siis minema! — Oh Jeesus! ma palun, aita mind täna sulle elada; kurat, maailm ja mu kuri liha, need waritfewad ja püüdwad mind oma wõrku sel päewal, seepärast palun lapseliku meelega: tee omad haawad mulle lahti, et neisse ennast ära wõiksin peita. Mu armsad omaksed, sugulased, sõbrad, wõerad ja waenlased, wõta oma armu ülewaatamise alla sel päewal. Raitse Reisert, hoia walitsejad, õnnista õpetajad ja wala oma waimu rohkestest kõikide peale wälja, kes su wiinamäel tööl on. Ärata neid, kes patu sees furnud ja paksus pimeduses unistawad; too tagasi neid, kes eeskütse sisse sattunud ja õigest ewangeliumist ära pöörnud wale ja segase õpetuse poole; kinnita ja toeta kõik nõdrad ja arad; ole leskenaeeste ja waestelaste abimees; õnnista oma sõna wäljalautamist ja kinnita neid, kes su sõna rahwa seas ümber kannawad, peasta neid nende waritsejate käest ja anna neile igal ajal tõe sõna alanduses ja armastuses rääkida. Oh Jeesus! tee nüüd weel palju rohkem, kui mina waene usjike mõistan paluda. Su Püha Waim tehku nüüd ja igal ajal lõpmata õhtamistega paltwet minu sees. Jeesus, Jeesus! su were õiguse kuuega ehita mind täna, igal ajal ja mu wiimisel surma tunnil. Amen.

Wiisil: Tulge, ristiiimesed.

Sinu were-õigus olgu Täna, Jeesus, ehteks mull', Sinu

weri mulle tulgu Ja mind tehku pruudiks sull'. Ei nüüd enam lehma tuht, Ega härge were õht Puhtaks tee meid, meie patust, Waid su weri, Jeesus Kristus!

Neljapäewa õhtu laul.

Wiisil: Mu süda, ärta üles.

Sind tänan, Jeesus, mina, Et oled aitnud sina Mind päewa lõpetada Ja waewa unustada.

Mu patud kinni kata Ja were merde mata, Su wai- muga mind wõia Ja öösel hästi hoia.

Kirja tunnistus.

1. Kor.

Kui teie nüüd isekeskis kofku tulete, siis ei ole mitte Issanda õhtusöömaaja pidamist; sest igauks wõtab süües oma roa enne ära, ja mõnel on nälga, mõni on küll joonud. Eks teil siis kodasid ei ole, kus teie wõite süüa ja juua? Õht põlgate teie Jumala kogudust, ja teete häbi neile, kellel ei ole ühtegi? Mis pean ma teile üttelema? Pean mina teid kiitma? Ses ei kiida mina teid mitte. Sest mina olen Issandalt seda saanud, mis ma teilegi olen annud, et Issand Jeesus sel öösel, kui teda äraanti, leiwa wöttis, ja tänas, ja murdis, ja ütles: Wõtke jöoge, see on minu ihu, mis teie eest murdatakse; seda tehke minu mälestuseks. Selsamal kombel wöttis tema ka karika pärast õhtusöömaaga, ja ütles: Seesinane karikas on uus seadus minu were sees, seda tehke nii mituforda kui teie ial seda joote, minu mälestuseks. Sest nii mitu-

forda, kui teie iial seda leiba sööte, ja sest karikast joote, siis kuulutage Issanda surma, senni kui tema tuleb. Seepärast kes iial seda leiba sööb, ehk Issanda karika seest joob kõlwatumal wiisil, sel on Issanda ihust ja werest süüid. Aga inimene katjugu iseennast läbi, ja nõnda söögu tema sest leiwast, ja joogu see karika seest. Sest kes kõlwatu sööb ja joob, see sööb ja joob iseenelele nuhtlust, sest et tema ei tee wahet Issanda ihu juures. Seepärast on ka palju nõtru ja haigeid teie seas, ja palju magawad.

Neljapäewa õhtu palwe.

Oh Issand Jeesus! su püha palge ette alandades ja su jalge ette kumardades, tänan sind, et mind täna oled hoidnud ja õnnistanud. Mu tööd oled sa lastnud forda minna, nõnda et rahu ja hea terwisega seda päewa wõin lõpetada. Mu süda hüüab Taawetiga: „Jehowa! sind armastan südamest, minu wägi; Jehowa on mu kalju ja mu tugew linn ja mu ärapeastja; mu Jumal on mu kalju, kelle juure ma kipun, minu kilp ja mu abisarw, mu kõrge warjupaik.“ Oh et mu süda õiete kohtlane ja tõsine su püha palge ees seisest oleks; enne kui ma magama lähen, peab mul südames selgeste tunda olema, et sinu läbi julge ja kindla lootusega Issa wõin paluda, kui armas laps oma armast isa palub. Oh Jeesus, Jeesus! aita, ma palun südamest, et ma iseennast ei peta, mõteldes, et sa armuline oled, aga ei waata oma südame põhja hoolega läbi; kui sel kombel magama heidan ja kui magades surm tuleb, oh! mis

fiis? — Seepärast palun, anna mulle armust mu wiletsat hinge lugu tunda ja näita mulle mu patud, et neid tõsi meelega su risti alla toon ja sult kahetsedes armu palun; see peale mõteldes alandan ennast maani su püha palge ette ja palun: anna mulle armu! Su püha kallid Jeesuse nime peale panen oma lootust; su kätte annan oma ärarikutud südametõige hinna ja ihaldamistega. Pese mind puhataks; hoi mind täna öösel oma tiiva warju all. Tuleb surm sel öösel mulle, fiis ole, oh Jeesus, mul abiks ja lase mind usus ja waimus su werist surma tähele panna. Amen.

Wiisil: Su sõna meile kinnita.

Oh Jeesus! meie juure jää, sest kätte jõuab pime öö, ja oma sõna walgust ka Meil ära lase kustuda.

Sel wiimisel kirjal ajalgi Meid hoi usus kindlaste; Su sakrament ja sõna heal Siin olgu ikka puhas meil.

Reede homiku laul.

Wiisil: Ma tahan jätta maha.

Ma waatan Kolgatale, Kus Jeesus rippunud; Suud annan haawadele, Mis patud ta'le lõõnd. Mu süda kurb ja rõõmus, Et see on sündinud, Nüüd wõin ma olla õnnis Ta were — surma peal!

Oh õnn! mis sest mull' saanud, Et surnud mu eest Tall! Nüüd tema haawust leian Mu hingel' toidust küll. Küll olin huffa läinud, Ma fiiski elan weel, Ei sure kui ma suren, — Ta surmast elu saan.

Sind, minu armas Jeesus, Ma tänan südamest, Et sa mu eest saand poodud Kui rõõwel ristik, seal. See rõõwel olen mina Siin sinu palge ees, Mind armust täna hoi Su were haawu sees.

Kirja tunnistus.

1. Kor.

Sest sõna ristist on neile üks jõledus, kes hukka lähewad, aga meile, kes meie õndsaks saame, on see üks Jumala wägi. Sest kirjutud on: Mina tahan tarkade tarkuse äraautada, ja mõistlikkude mõistuse tühjaks teha. Kus on tark? Kus on kirjatumdja? Kus on sellesinatse maailma asjade äraarwaja? Eks Jumal ole sellesinatse maailma tarkuse jõledaks teinud? Sest et maailm oma tarkuse läbi ei tunnud Jumalat Jumala tarkuse sees, siis on Jumala meele pärast olnud, jõleda jutluse läbi õndsaks teha neid, kes usuwad. Sest Juuda rahwas küsiwad tähte, ja Kreeka rahwas nõuawad tarkust. Aga meie kuulutame Kristust, kes risti löödud, mis Juuda rahwale üks pahandus, aga Kreeka rahwale üks jõledus on. Aga neile, kes on kutsutud, nii hästi Juuda kui Kreeka rahwale kuulutame meie Kristust, Jumala wäge, ja Jumala tarkust. Sest Jumala jõle asi on targem, kui inimesed on, ja Jumala nõdrus on wägewam, kui inimesed on.

Reede homiku palwe.

Armas Jeesus! Ma tänan sind südamest selle talli armu eest, et ja mind kõigest süüist oled lunastanud ja ennast täieliseks lunastamise hinnaks mu eest äraannud. Oh Jeesus! ma rõõmustan ennast, et jälle üks öö on mööda läinud ja päew alanud, mil sinu ees tahaksin tõemeelega olla. Seks ehita,

2

oh Jeesus, mind oma püha werega. Mu südant ja hinge, meelt ja mõtteid võta seega loputada ja kõit, mis ma ial ette võtan, et see sinu auuks võiks tulla. Soia mind, oh Jeesus, kõige kergemeele ja oma õiguse eest, oma tarkuse ja südame suuruse, hooletuse ja kõige liigjulguse eest, mis läbi ma sinu armust ilma jääksin. Oh mu kallis Jeesus, pea mind hoopis oma käeõrvas! Ära lae mind mitte mu oma tahtmissi ega teesi valitsebada, vaid mis sinu tahtmine on, seda kingi mulle oma rohke halastuse pärast. — Ma tahan ju oma olla, oh mu Jeesus! Sa tunned ka mind, kui väga ma himustan, et kõigest patu paeltest ja peene võrkudest võiksin lahti saada, mis mind tänini on keelanud sind täieste armastamast. Sa tahad ka seda, oh mu südame Jeesus, et ma sinu oma võiksin olla ja jaks jääda. See pärast palun, jää minu juure, mu südamesse ja elasse. Puhasta mind ja pühitse mu südant ja kõit mu elu, sõnad ja tööd sinu auuks ja minu igaveseks eluks! Seda tee enam kui mina nõder ussike sind suudan ja mõistan paluda. Kinnita mu usku kindlaste ju were ja surma peale, et sel päeval lootes ju peale kõit waenlase kiufatused suudaksin ära võita. Õnnista mind, mu Jeesus, ja täida mu südant oma püha rahuga. Armas Jeesus, mu peigmees ja sõber, kuule mind oma were pärast! Amen.

Witfil: Oh waga Jumal, kes.

Sel päewal võta mind Su haawade sees hoida, Et ma ei tunneks siin Waenlase hirmutusi. Ka minu „oma meel“ Muul' kahju saadab teal, Ja surma pealegi, Kui ja ei saada mind.

Reede õhtu laul.

Wiihil: Jumal, maa ja taewa Looja.

Kallis Tall! ja kandsid ise Minu patu risti peal,
Minu wõlga täiest maksid, Sest mu süda rõõmus nüüd;
Sulle tahan tõuta, Et su pävalt ikka jään.

Täna on su arm mind kannud Nii kui ema lapsukest,
Kõigest patu teedest hoidnud, Kui ma sattund, noominud.
Oh see arm on rääk'mata, Täidab südant rõõmuga.

Armas Jeesus, sind ma palun: Ela mu sees otsani!
Siin ma olen, sulle tulen, Puhasta mind werega; Minu
südant uuenda, Siis wõin rahul hingata.

Kirja tunnistus.

Emef.

Uga nüüd olete teie, kes teie ennemuiste
kaugel olite, Kristuse Jeesuse sees ligi saanud
Kristuse were läbi. Sest tema on meie rahu,
kes mõlemad on üheks teinud, ja on selle aja
waheseina mahakiskunud, kui ta oma liha sees
kautas waenu, see on käsusõnade käsu tema kom-
betega, et tema neid kaks enese sees üheks uueks
inimeseks pidi looma, rahu tehes, ja mõlemad
Jumalaga äralepitama ühes ihus risti läbi,
kui ta waenu seal risti puu külles suretas. Ja
tema on tulnud, ja rahu kuulutanud teile, kes
teie kaugel olite, ja neile, kes ligilähidel olid;
sest tema läbi wõime meie mõlemad ühes wai-
mus ligi minna Isa juure. Seepärast ei ole
teie enam wõerad ja majalised, waid pühade
seltsi rahwas ja Jumala kodakondsed, apostlite
ja prohwetite raja peale ülesehitud, kus Jeesus
Kristus ise nurgakivi on.

Reede õhtu palwe.

Oh risti lööbub ja werisjeks pekstud Jeesus! kuidas woin sind öiete tänada su lõpmata armastuse eest, mis ja mulle ja kõigile inimestele oma risti surma läbi ilmutanud, oh et mina ja kõik usklikud nüüd sinu armastuse tunnistajad oleksid! Jeesus, Jeesus, tee seda, et meie südamed põleksid sees armus, nõnda et igaüks, kes meid näeb, tunneks, et su igawene armastus meie sees põlemas on, siis ei oleks wist mitte nii palju su risti-waenlasti. Ma tänan sind, armas Jeesus, et täna mind kui igapäew, nii armulikult oled saatnud. Gestulewal öösel wõta mind su püha haawade sees hoida ja kui homikul ärkan, et siis wõiksin laulda: „Ma kiitlen ükspäinis neist werisjst haawust, mis Jeesus on tunnud küll käisist, küll jalust; ma mäskin end neisse ja usus neis olen, et rõõmu saan tunda, kui taewa ma tulen. Mu omaksed, kõik inimesed, ülemad kui alamad, wõta oma armu tiibadega sel öösel katta. Su nimel uinun, hoia mind, oh Jeesus! Amen.

Reede õhtu laul.

Wiisil: Ma kiitlen ükspäinis neist werisjst, haawust.

Äm, mässa ja mölla ja prassi küll sina, Mu Jeesus, kes lahke, sind auustan mina; Oh wälku lööb pitkne ka müristab waljust, Ei siiski ma Jeesusest lahku, mu kaljust.

Mind wõta nüüd, Jeesus, su armu sees hoida Ja armust su Waimuga rohkeste wõida; Su tiibade alla mind magades wõta; Su õiguse kuuega wõta mind katta.

Laupäewa homiku laul.

Wiisil: Nüüd olen mina põhja leidnud.

Su heldust, armastust nüüd tundes Su ette astun
rõõmuga, Mu Jeesus, ennast sulle andes, Sind kiidan tänu
lauluga: Oh püha Jeesand Jeesuke, Sa oled armas minule.

Sa oled täna õõsel hoidnud Mind oma armu tiiva
all, Kõik häda eest mind heldest taitsnud Ja palju head
teinud mulle. Mu patud kinni kata ja Nüüd oma armu
werega! —

Kirja tunnistus.

1. Joh. r.

Waadake, mis suguse armastuse Jsa meile
on annud, et meid peab Jumala lasteks hüütama;
seepärast ei tunne maailm meid mitte, sest ta
ei tunne teda. Mu armsad, meie oleme nüüd
Jumala lapsed, ja ei ole weel mitte awalikuks
saanud, mis meie saame olema; aga meie teame,
kui ta saab awalikuks saanud, et meie tema
sarnatsed peame olema; sest meie saame teda
näha, nõnda kui tema on. Ja igaiks, kellel
seesinane lootus on tema peale, see puhastab
ennast, nõnda kui tema puhas on. Igaüks,
kes patu teeb, see teeb ka seda, mis käsu wastu
on, ja patt on see, mis käsu wastu on; ja
teie teate, et tema on awalikuks saanud, see-
pärast et tema meie patud pidi ärawõtma; ja
pattu ei ole mitte tema sees. Ei ükski, kes tema
sisse jääb, ei tee pattu; ei ükski, kes pattu teeb,
ei ole teda näinud ega teda tunnud. Lapsukesed,
ärgu ükski teid eksitagu; kes õigust teeb, see on
õige, nõnda kui tema õige on.

Laupäewa homiku palwe.

Dh Issand, armuline Jeesus! kui kõik mu lii-
med oleksid keeled, süüski ei jõuaks ma su armu ju-
tustada; praegult tõusen omaft une woodist ja olen
üle wäga rõõmus, et jälle päewa walgust näen; tänu
sulle, armas Jeesus, kõige sinu hea tegemiste eest.
Dh Jeesus! ma palun, ära arma mulle mu pattu
süüts, mis nõdruses tahtmata olen teinud, ja wõta
mind täna sel wiimasel nädala päewal oma armukäe
kõrwas talutada, et mu waenlased: kurat, maailm ja
mu kuri liha, mind sinu armu teede pealt ära ei
eksitaks. Dh Jeesus! wõta mu ihu, hing, waim,
meel ja wiimne were till, mis mu soonte sees tujukub,
omale walu palgaks; walmista mind sulle täieste
ohwriks; tee mind kõlbuliseks kõige hea tööle ja alanda
mind maani. Anna mulle tunda, kui wilts ja nõder
loom ma olen ja et ilma sinuta ma midagi head ei
wõi teha. Kallis Jeesus! su peale ma loodan, sest
muidu peaksin meelt ärakeitma ja ei tohiks nende
hirmsa waenlaste wastu minna, kes täna jälle mu
hinge püütawad. Ole mu ligi; su arm olgu mulle
müüriks ümber, su halastus olgu mulle troostiks kui
patt mind ähwardab. Önnista kõik mu tööd, mis
sinu nimel hakkab. Amen.

Wiisil: Tulge, ristiniimesed.

Armas Jeesus! sinu ette Tunnistan kõik omad süüid;
Minu süda, meel ja mõte Andwad sulle tänu nüüd, Et
mu patud wõtnud ja Oma peale armuga, Siis kui risti
surma läksid, Kõik mu wõlad ära maksid.

Oh et mina mõiksin täna Selle peale mõelda, Et
 ja annud oma sõna Ja ka lastnud ütelda: Surm on seatud
 kõigile, Rohus selle järele, Ja kes minu sisse usub, Selle
 mõlab mu surm tasuta.

Laupäeva õhtu laul.

Wiisil: Meil tuleb abi Jumalast.

Nüüd lõpetan ma nädalat Ja tänan kõigest hingest
 Mu kallist, armast Jumalat, Kes mind on saatnud armust.
 Küll oli waenlane Mu peale vihane, Küll püüdis kawalast
 Mind minu Jumalast Ka ära lahutada.

Mul müüriks, walliks olid ja Ja abiks kõiges hädas,
 Mu kallis Sunnistegija, Ja mõitfid waenlast sõjas. Nüüd
 tule armuga Sa wägew mõitleja, Too minu südames! Su
 püha paradüis Ja ela seal sees ise!

Mu patud, mis ma teadmata Ja teadwalt olen teinud,
 Mull' armust andeks anna ja Ses õiguses, mis teenind:
 Kui ristis surid ja Ja walu tundsid ka, Kui maksid patu
 süüd! Oh et mu elu nüüd Sull' oleks ära antud.

Kirja tunnistus.

Laul. Laul.

Põhjatuma häda seest hüüan mina sinu
 poole, Jehowa! Issand, kuule mu healt, sinu
 kõrwad pangu tähele mu alandliku palumiste
 healt. Kui sina, Jehowa, tahaksid kõik üle-
 kohut meeles pidada, kes siis jõuaks, Issand,
 su ees seista? Sest sinu käe on andeksandmine,
 et sind peab kardetama. Mina ootan Jeho-
 wat, mu hing ootab, ja ma loodan tema sõna
 peale. Mu hing ootab Issandat enam, kui

wahimehed homikut, kes homikuni wahis on. Jisrael! looda Jehowa peale, sest Jehowa juures on heldus, ja tema juures on kõige rohkem lunastus. Seesama lunastab Jisraeligi kõigest tema ülekohtust.

Laupäewa õhtu palwe.

Armas Jeesus! sinu armu läbi lõpetan seda päewa ja sellega ühes üht nädalat. Tagasi waadates see mööda läinud nädala peale tunnen, et mulle väga palju head oled teinud; kõige suurem heategu on see, et mulle weel elu oled kinkinud, sest tunnen selgeste, et mind armastad. Jah Issand! sa oled tõeste see hea kärner, kes minu ja kõige niisuguste pooliku usklikkude eest, oma ja meie armast taewast Isa palud: „Jäta teda weel jekski aastaks,“ kuuks, nädalaks, „kunni ma saan kaewanud ja sõnnikut pannud, ehk ta wahest hakkab wilja kandma.“ Seesama püha armu nõu on sul ka minuga sel nädalal olnud. Oh Jeesus! Uita armas Jeesus, et ma sinu jumaliku armastust tänana õhtu öiete tähele panen, lasse mind usus waimu läbi Ketsemane ja Kolgatale astuda, sealt ma wõin su armastust, mis sul waeste patuste wastu on, öiete tundma õppida. Ma palun sind, armas Jeesus! anna mulle sel kallil õhtu tunnil seda armu, et ma oma rumalust ja tagasihäämist öiete tunda saaksin ja südamest kahetseksin; aga et ma ka eestulewal nädalal, kui weel mulle elu kingid, palju suurema hoolega oma hinge õnnistust kartuse ja wäristusega hakkaksin taga nõudma. Oh Jeesus, see on tõeste minu oma suur süü, et ma nii leige ja

tuim olen. Kui ma sel mööda läinud nädalal enam ja hoolsam su armu südame ligi oleksin hoidnud, ma oleksin tõeste palju elavam, Jeesus, oh Jeesus! Mul on häbi, kui mõtlen see mööda läinud nädala peale, et nii hoolimata ise olen, aga mu süda tunneb värisedes ka suurt rõõmu, et sina nii pika meele ja lõpmata suure armastusega mooga oled kannatanud. Mina oleksin ammugi juba põrgus olnud, kui sina mind ei oleks kaitsetud; kurat, maailm ja mu kuri liha oleksid mind igapäew ja iga tund sinna sisse lükanud, aga sa oled mind armust hoidnud; tänu, tuhat tänu sulle, armas Jeesus! — Kõigest südamest palun sind, armas Jeesus, võta mind nüüd sel eestulewal ööl jälle oma kalli Jeesuse sülle. Hoiu ja kaitse mind kõige kahju ja õnnetuse eest ihu ja hinge poolest. Ma annan su kätte omaksed ja kõik inimesed. On veel nende hulgas neid, (ja neid on) kes sind ei tunne, nende südamesse lasse su armastuse palwe, mis sa risti peal palusid: „Jä, anna neile andeks, sest nad ei tea, mis nad teewad,“ täna öösel kui kaheterane mõel tungida. Kuule kõikide palwed ja õhkamised ja õnnista su omaksed ja hoiu neid. — Võta oma armu hoole alla kuningad, keisrid, waltitsejad, õpetajad ja juhatajad, õnnista kõik head tööd, mis su nimel hakatud: missiooni tööd õnnista meie maal, wõeral maal, paganate, juutide ja kõige rahwa juures. Võta oma Püha Waimuga rohkest neid, keda sa oma wiinamäele tööle oled wõtnud. Oh Jeesus! su Püha Waim tehku lõpmata õhkamistega nüüd ja igal ajal mu sees palwet. Su nimel lähen magama; sinu kätte annan ihu, hinge, waimu ja meelt! Amen.

Wiisil: Meil tuleb abi Jumalast.

Üks nädal on nüüd mööda läind Ja ligemal' haud
tulnud. Muiß' Jeesus, oled head teind, Et oled aega annud.
— Üht aga palun ma Sult armas Jeesus ka: Oh jää
ja minule, Et ma jääks sinule Nüüd ja ka igaweste.

Jeesus, see rahu kuningas, saatku meid kõiki!
Namen.

II.

Palwed suurtel pühadel.

Jõulu õhtul.

Witjil: Mu süda, ärta üles.

See õige armu päite On laps, mis sõimes näitse;
Ta patused teeb õndsaks Ja pühaks, puhtaks rõõmsaks.

Poeg algmisest on olnud, Niiid taewast maha tulnud;
Ta pidas oma wande, Auu see eest temal' andke.

Kui ta meil ilmuks auus Ja jumalikus näus, Siis
kohkuts hing ja keha Ja ei wõiks teda näha.

Meid pidas Issand armsaks, Sai inimeseks halwaks,
Kes ise Jumal oli, Kui nõder laps meil tuli.

See lapse peal' niiid waatke Ja sõimes tähel' pange,
Kes werega meid ostnud, Kõik õnnistust meil saatnud.

Ta omas sõimes magab Ja magusaste hüüab: Et
olge rõõmsad wennad! Ma toon teil' annid kenad.

Tunnistus: Sest üks laps on meile sünni-
nud, üks poeg on meile antud, kelle öla peal
ta walitsus on, ja temale pannakse nimi: Ime-
lik, Nõuuandja, Wägew Jumal, Igawene Issa,
Rahuwürst. (Jes. 9. 5.)

Issand on tõeste suuri asju teinud, ta on imet
teinud meile, kes meie surma warjumaal käisime.
Walgus tõuseb Siionist terwele maailmale ja kõikide

filmad waatawad Betlemma poole. Ingliseid hõiskawad, taewas ja maa peal on rõõmu-pidu, sest auu Issand on tulnud omaiseid peastma patu ja kuradi wõimusest.

Meil on täna rõõmupidu, sest peigmees tuleb pruuti koju wiima, ta tuleb otsima ja õndsaks tegema, mis ära kadunud on. Meie ruttame huljana sõime juurde, meie kummardame ja toome sündinud lapsukesele usu wiirukid; meie anname talle sõimesse armastuse kulda ja riputame temale lootuse mirrit.

Tulge, astuge sõime ligi, waadake inimest, kes on suur ja kes ennast alandanud ja meie heaks wäetimaks lapsiks saanud. Tulge ligi, ta sirutab omad käekesed meile wastu ja tõmbab meid oma wäikese rinna ligi. See wäikene lapsukene patub sulle rahu ja rõõmu, see on armu ja pattude andeksandmist.

Kiituse pasun olgu sul suu ääres. Meist olgu Jumalal meelega, ja tema inglid hõiskaku suure healega, nii et tuhandete kõrwad ja kida keel lahti lähaks ja nad inglite ja kõigi usklikkudega laulda wõiksid: Uuu olgu kõrges, rahu maa peal ja inimestest heameel!

Armas ristiwend ja õde, tahad õiget jõulu rõõmu oma kurwa südamele, siis palu, et Jeesus sind patuunest ärataks ja sulle uue südamme annaks. Selleks sirutab lapsukene Jeesus omad pühad käekesed Betlemma sõimest sulle wastu. — Anna ennast Jeesusele. Namen.

Palwe.

Südamme armas Jeesukene! Tungi läbi pimedate südamme seinade ja loo meid täna sel pühäl õhtul koguni uueks. Meie sirutame ka omad nõdrad usu

Käed sulle vastu, oh aita meid, et kõik usukšime, et
 sina oled Kristus, elawa Jumala poeg, kes oli, kes
 on ja kes igaweste jääb; kes maailma alused seadsid
 kui koidutähed hõiskasiwad.

Meie tahame sulle suureš alanduses kiitust laulda.
 Peasta meie keel lahti, mis koidikutes kinni on ja
 awa meie südame kaewud, et sealt elu weši üle
 oowaks! Sinu püha auu paistis karjaste filmi, ja
 timber, oh et meil ka üks sädemekene sellest auust
 filmi paistaks, siis mõistakšime pisut sinu auu ja
 auunimesid ja Igawene Isa ja Rahuwürst! — Armas
 Jeesus, waata, paganad näewad su auu paistust ja
 tulewad sind kummardama, aga meie, sinu ristirah-
 was, kes sinu käte siše märgitud ja sinu nime
 peale ristitud, — meie usu film on pime. Oh wal-
 gusta meid täna õhtu oma Waimu läbi, et näekšime
 rutata tähe järele Betlemma poole. — Jeesus, Jee-
 sus! lasse armust oma püha jõulu walgus meile paista
 ja meile teed sinna poole näidata. Sa tead, armas
 Jeesus, et meie ilma sinuta pimedad ja surunud
 oleme. Oh aita meid armust, sa kallid jõulu lap-
 sukes! Amen. Isa meie j. n. e.

Wiisil: Mu jüda, ärta üles.

Sa lapsukes nii helde Ja armas patustele, Sest kõik
 maailma wara Et wõi sind maksta ära.

Sa õnnis lapsukene, Mu hinge armukene! Mul anna
 ennast näha, Mind wõta õndsaks teha.

Sa tulid kindla nõuga, Maailmal appi jõudma; Kuis
 pean sind vastu wõtma Ja sinu vastu tõtma?

Sind ennast anna meile, Et rõõmsaks saame jälle,
 Kui meie peale waatad, Meil' jõulu annid saadad.

Jõulu esimesel pühal.

Wiihil: Au, kiitus olgu igawesti.

Su sõime juures, Jeesuke, Ma seisan, oh mu elu!
Ma tulen, kingin sinule, Mis sina annud mulle: See on
mu hing, waim, süda ka, Kõik seda wõta armuga Ja tee
su meele pärast.

Sest enne, kui ma sündisin, Sa sündsid õnneks mulle,
Ja enne kui weel arwasin, Mind wõtsid omaks sulle; Su
käsi mind weel polnud teind, Kui sinu süda nõudma läind,
Ka minu omaks saada.

Mind kattis pime surma öö, Sa päewaks mulle tõusid,
Oh päike, ja mu hingesse Suurt eluwalgust süütsid, Mis
seda kallist usu tuld Teind põlema mu hinges sult, Kõp-
mata ilus päike!

Tunnistus: Tema sees oli elu ja elu oli
inimeste walgus, ja walgus paistis pimeduses
ja pimedus ei wõtnud seda wastu. (Joh. 1, 4. 5.)

Mina olen Kuningas ja olen seks maailma sisse
sündinud, et ma tõele pean tunnistust andma; iga-
üks, kes tõe sees on, see kuuleb minu heale ja käib
selle järele. Pilatus küsis: mis on tõde? — Maailm
seisab kurjuses. On küll kallid jõulu pühad,
aga ometi on rahwas tõest ja õigusest kaugel ära.
Jeesus sündis seks maailma, et ta tõele tunnistust
pidi andma. Kirjatundjad ja wariseerid warjasiwad
tõtt, tige põrgu waenlane heitis põrgust udu pilwed
tõele wahale, kus taga patt ja ülekohtus wägewaid
wõjusid ajas. Jeesus tuli maailma pimeduse ahelaid
murdma ja eluwalgust inimeste südametesse saatma.
Tema sees oli elu ja seesama elu oli inimeste wal-
gus. Tema läbi oli maailm tehtud, see on tõde ja

Jeda tött tuli tema kinnitama, et tema ja Jsa üks on ja et ükski ei saa Jsa juure muidu, kui tema läbi. Tema paistis pimeduses, aga pimedus ei võtnud teda vastu. Seda püha tött ei mõista inimene nii kaua, kui ta oma pattu ja ärarikkumist ei taha tunda ega mõista! Jeesuse madaluse peale näidates ütleb hinge waenlane: Inimesed ei wõi teda vastu wõtta seepärast, et nii waesel näul maailma tuli. Oleks ta taewa auus ja wäes tulnud, siis wõtaks teda igauks vastu ja igauks kummardaks tuhas ja põrmus tema ees. See on kuradi wale kate, mis tõe üle tõmbab! Oleks Jeesus taewa auus ja wäes tulnud, siis oleks surm meile osaks jäänud, sest tema pühadust, õigust ja auu ei oleks patune kanda suutnud, waid oleks teda nähes kohe surmale ohwriks langenud.

Paganad mõistawad jeda saladust parem, kui meieaegsed uueste sündimata ja ärkamata ristiiimesed: „Kus on sündinud Juuda rahwa kuningas?“ küsiwad nad, tulewad ja kummardawad tema ette. Kuule armas ristitud pagan! miks põlgad ja tött? Mine täna, aga mine tõeste täna karjastega Betlemma söime juurde; kummarda, lange tema jalgule, hakka tema kaela ümber ja ütle: „Minu Issand ja minu Jumal! minu peigmees ja minu sõber!“ Armas ristiiimene, su Lunastaja hüüab: „tule!“ Tall ja pruut ütlewad: „tule!“ Amen.

Palwe.

Armas kallis jõulu lapsuke Jeesus! Sa jätad auu, trooni ja kuningliku krombe, et meie asemel needmise purpuri mantlit kanda tahtsid, mis werega

kaetud oli. — Sest otse kui Iisal on elu iseeneses, nõnda on tema ka sulle annud, et elu peab sinu sees olema. Sina ütled: Mina olen maailma valgus; kes minu järel käib, see ei käi pimeduses, vaid temal peab eluvalgus olema. Oh, et ka meie kõik neil kallil pühadel sind, jeda kallist taewa valgust, vastu võtaksime. Murra maha, oh Jeesus! kõik patu ja pimeduse poomid ja lukud ja tule, tule, oh valgus! tule su ristirahwa südamete sisse. Oh ela su usklikkude südames ja hoiu meid pimeduse vägede eest, mis meid igapäew katta ja warjata püüawad! Sa ütled, et see on hukkamõistmine, et valgus on tulnud maailma ja inimesed armastasid pimedust enam kui valgust, sest et nende teud kurjad olid. — See on kõik meie häda ja needmine, et meie sinust eemale hoides, patu kombeid ja tegusid hakkame kawaluse ja wale warjudega peitma ja pead weel täna tuhandete ristiinimeste südame usse taga nutma, kui kord Jeruusalemma linna wärawa taga ja ütlema: Oh Jeruusalemm, Jeruusalemm, kui mitu korda olen ma sind koguda tahtnud, kui kana omad pojad kogub, aga sina ei ole tahtnud.

Išsand halasta ja aita, et meie kohe kui su kallist armu healt, kutsumise healt kuuleme, pimedusest põgeneme ja sinu armu kaendla ruttame. Seks aita meid neil kallil pühadel; tee meid wabaks, armas kallis Jeesus! Amen.

Wiihil: Oh waga Jumal, kes.

Su sees end rõõmustan Ja teretan sind armsast Mu kallis Jeesuke! Sest et sa wõtsid õndsast Muul wennaks sündida; Mis magus sõna see! Mis helde nägu ka On Isa Pojale!

Nüüd Jumal oma auu, Mis arvamata, heidab Maria
ihuse. Maailma seega peastab. See kõige wägewam Mull'
tuleb heldeste, Saab lapsukeseks ka, See on mu Jeesuse!

Kui armsast helitseb See minu kõrwa sisse, Mu kõwa
südamt, meelt Ta mõidab ära ise, See kaunis Jeesuse!
Kes teda armastab, Ei sure surres see, Waid surmas elu saab.

Su poole tahan nüüd, Oh Jeesus, truust hoida, Maa-
im ta rõõmuga Lä'eb hukka, las' mind mõita. Mu Jeesus,
sinule ükspäinis elan ma, Su kaenlas üksine, Oh Jeesus!
uinun ka.

Teisel Jõulu pühal.

Wiihil: Su hing, oh Jeesus, tehku mind.

Mis rõõm, oh patused on meil! Et Jumal tulnud
ilma peal, Ning et see sõna lihaks saand Ja meiega end
ühendand.

See sõna oli Jumal ka, Kes kõige asja tegija. See
ütles: saagu, siis kõik sai, Maa, taewas, meri, sügaw, lai.

Ka tema näu järele Sai loodud meid nii kauniste:
Waid kuriwaim, täis kawalust, Meil rikkus seda õnnistust.

Siis sündis ime asi teal, Mis Jumal tegi ilma peal!
Kes oleks seda mõtelnud: Ta inimeseks sündinud!

Tunnistus: Ja Sõna sai lihaks, ja wöttis
kui ühes majas meie seas elada, ja meie nä-
gime tema auu, kui Jast ainusündinud Poja
auu, täis armu ja tött. (Joan. 1, 14).

Siion, kes sa häid sõnu meile kuulutat, tõsta
healt, ütle Juuda linnadele: Waata, teie Jumal
tuleb! Waata, Jssand Jumal tuleb wägewa wastu,
ja tema käsiwaras walitseb; waata, tema palk on te-
maga ja tema töö kasu tema ees. Ta wõtab kui
karjane oma karja hoida ja oma käewarrega piima
talled koguda ja neid omas süles kanda, ja imetajaid

lambaid tafa juhutada. Waata, Jehowa annab kuulda maa otsani: Ütelge Siioni tütrele: Waata, su Dnistegija tuleb, waata tema palk on tema juures ja tema töö kasu tema ees. Kui üks wägew sõjariistadega ehitatud sõjamees oma koda hoiab, siis on tema wara rahul; aga kui üks wägewam teda, tema peale tuleb, ja teda ära wõidab, siis wõtab ta ära kõik tema sõjariistad, mis peale ta lootis ja jagab tema saagi wälja. Ma tahan nende üle tõsta üheainsa karjatse, ja ta peab neid hoidma, see on mu sulane Taawet: tema peab neid söötma ja tema peab neile karjatseks olema. Hea karjamaade peal peab ta neid söötma, ja Jisraeli kõrge mägede peal peawad nende karjaajad olema; seal peawad nemad magama hea karjaaedade sees ja wägewa karjamaa peal peawad nemad sööma Jisraeli mägede peal. Mina olen hea karjane; hea karjane jätab oma elu lammaste eest; aga palgaline, kes ei ole karjane, kellel omad lambad ei ole, näeb hundi tulewat, ja jätab lambad maha ja põgeneb; ja hunt wõtab neid kinni, ja pillab lambad laiale; aga palgaline põgeneb, sest et tema on palgaline, ja tema ei hooli lammastest. Mina olen hea karjane ja tunnen omakseid ja omaksed tunnawad mind.

Seepärast tahab Issand ise teile ime tähe anda; waata, neitsi saab kätse peale ja toob poja ilmale ja peab temale panema nime Immanuel. Tõuse üles, saagu sa walgustatud, sest sinu walgus tuleb ja Jehowa au tõuseb su üle. — Sest nõnda on Jumal maailma armastanud, et tema oma ainusündinud Poja on annud, et ükski, kes tema jisse usub, ei pea hukka saama, waid et igawene elu temal peab olema;

sest Jumal ei ole oma Poega mitte maailma läkitanud, et tema maailma pidi hukka mõistma, vaid et maailm tema läbi pidi õndsaks saama.

Palve.

Oh Issand, südame Jeesus! Waata, wahimeeste hull hüüdwad tornidest: Peigmees tuleb! Aga siiski on veel miljonid, kes tühja lampidega, pilus filmil kõnnivad. Sina hingad sõimes; Siion hõiskab suures rõõmus; pimedus katab aga siiski veel maad ja pilkane pimedus rahwa südameid. Paljud ruttawad sinu juure, aga nad ei jõua sinna, sest kuristikud ja kalju lõhed neelawad neid enne ära, kui nad Betlemma saawad. Oh Issand Jeesus, aita et sinu juure saame ja wõida meie waenlast ja keeljaid! Tänu ja kiitus olgu sulle, et on tuhandeid, kes sind leidnud ja su sees uueks loomaks saanud, kui sa neid patu unest äratades uueste sünnitasid; need kõik jooksewad su sõime juure. Ja kui patt neidki piitab tagasi hoida, siis saawad nemad su warest jõudu; kui kurat neid hirmutab ja ähwardab, siis lööb sa teda tagasi. Jeesus, oh Jeesus! lauta nüüd omad armu käed laiale üle maailma ja tõmba oma südame juure ristirahwast ja paganaid. Kogu omale karja, sa hea karjane ja hoiu omad piima talled, et nad sinust kaugele ei jää, vaid su rinna all järgest hingawad, kosuwad ja tugewaks saawad. Keda sa siis, kui nad jälshawad, wälja wõid saata, sulle neid koguma, kes laiali pillatud on. Jehowa, sa kinnitad oma auu- järge taewas ja maa peal, sinu kuningriik walitseb üle kõige, kes wõib su wastu, kui sa meie poolt oled? Amen. Issa meie j. n. e.

Wiisil: Suõhing, oh Jeesus, tehtu mind.

Miks sai siis lapsiks Jeesuse? Oh, et ta werd mõiks walada. Auu temal! see on sündinud, Meid ristisambas lunastud.

Et Tema walet uskunud, Sai Looja nägu kautud; See ei tee enam kahju nüüd, Sest Kristus maksis meie süüd.

Nüüd olgem rõõmsad lõpmata See püha Jõulu lapsega, Kes rahju toonud ilmale; Auu temale nüüd kõrgeste!

Wana aasta õhtul.

Wiisil: Kristus, kes meid õndsaks teed.

Meie meelt küll tunnend sa, Ja näed südamesse. Kõige rõõmu hädaga Peida meid su sisse.

Kõik mis meie tunneme, Rõõmu ellik waewa, Tundsid ja niisamuti, Enne kui said taewa.

Wõta rahul olla nüüd Sinu rahwa pärast, Kustuta kõik meie süüd Ja meid peasta hädast.

Tunnistus: Sa oled ju wanast maale aluse pannud, ja taewad on su käte töö. Nemad lähewad hukka, aga sina jääd seisma, ja kõik need saawad wanaks, kui kuub; ja sa wõtad neid muuta, kui riide, ja nemad saawad muudetud; aga sina oled seesama ja su aastad ei lõpe mitte. (L. laul 102, 26—28.)

Jehowa sõna läbi on taewad tehtud, ja tema suu Waimu läbi kõik nende wägi. Enne kui mäed sündisid, ja kui maa ja maailm loodi, oled sina, Jumal, igawesest igaweste. Mina olen maa teinud, ja inimesed sinna peale loonud; minu, minu käed on taewast wenitanud ja ma olen kõige nende sõjawäele käsku annud, ütleb Jumal. Ja teises paigas: Sina Isjand

oled algusest maa rajanud, ja taewad on sinu kätte teud. Aga Issanda päew tuleb, kui waras öösel, millal taewad rafumisega peawad huffa minema, ja ilmalikud asjad ära põlema ja lõppema, ja maa ja teud, mis seal sees on, peawad ära põlema. — Seda aastat lõpetame ja ei tea kas teist näeme ja lõpetame? Seda teab ükfi see, kes wanast maale aluse pannud. Õnnis see hing, kes iga päewa, iga aastaga jumalaga jättes, oma südame asjad Õnnistegijaga ära seletab ja usu läbi siis öelda wõib: Sina, Jeesus oled minu ja mina olen sinu päralt ikka ja igaweste. — Seda wõib ükfi see, kes omale uut südant on lasknud anda, wana südamega inimene on patu wang ja ori ja ei saa kuradilt nii palju luba, et ta päewa ja aasta lõpul Jeesusega oma südame asjad seletada wõib; olgu siis, kui ta Jeesuse, oma hea karjatsi, healt kuulda wõtab ja oma wana südant Jeesusele ära annab, ja tema surma wõimuses wana inimest surmale annab, et uus inimene ette tuleks, kes Jumala ees õiguses ja kawaluseta elab. — Rutta ja peasta oma hinge, enne kui hiljaks jääb!

Palwe.

Issand Jeesus, meie täname sind sel kallil õhtul ja ütleme sinu sulase Dawetiga: Tänage Jehowat, kuulutage tema nime, andke teada rahwa seas tema tegusid. Laulge temale, laulge teda kiites, kõnelege kõigist ta imeasjust. — Äрге wiitke aega, ütled sina, Issand, ja kutsud meid meeleparandamisele. Sa oled raja pannud, ei nemad lähe sealt üle, ei nemad saa maad ära katma. Sa teed pimedat, et öö saab,

fiis roomawad wälja kõik metsa elajad, noored lõu-
 loerad, kes mõirgawad, et saaksid murda, ja et nemad
 otsiksid Jumala käest omale toidust. Tõuseb päew,
 fiis lähewad nemad oma teed, ja heidawad maha oma
 pesasse. Siis läheb inimene wälja oma tööle, ja
 oma tegemist tegema õhtuni. — Kui suured on sinu
 teud, Jehowa! sa oled neid kõik targaste teinud:
 Maa on täis sinu pärandusi. Siin on suur meri
 ja lai kõigelt poolt; seal on elajaid liikumas ilma
 arwamata palju, pihukesi ja suuri. Seal käiwad lae-
 wad; walaskala, mis fina walmistanud, et ta seal
 sees peab mängima. Kõik need ootawad sind. Annad
 fina, fiis saawad nende kõhud täis. Paned sa oma
 palge warjule, fiis tunnewad nemad hirmu. Lased
 sa oma waimu wälja, fiis luuakse neid ja fina teed
 maa näu uueks. Auu olgu Jehowale igaweste. Amen.
 Jsa meie j. n. e.

Wiisil: Mu süda, ärta üles.

Auu sulle, Issand! laulda Ja kiitust sulle anda, Seks
 anna hingel' jõudu, Et sellest palju puudu.

Siis anna meile armu Su kannatust ja surma Kõig'
 rahwal' kuulutada, Et mõiksid õndsaks saada.

Ja et su püha elu Meil on üks kallis kuju, Mis
 laste õigust annud, Meid auuks sull' walmistanud.

Uuel aastal.

Wiisil: Kristus, kes meid õndsaks teed.

End su hooleks jätame Ja kõik meie päewad; Jäagu
 meile, Jeesuke! Armsaks sinu haawad.

Ela uue aasta sees, Jeesus! meie seas, Sest kõik
 soowime su ees End su meele heaks.

Õht ja nägemata küll Kõnnid meie seas, Siiski on
 ju ilu meil Näha waimus tões.

Aamen, Jeesus Jehowa! Sinu pühal' nimel' Saagu
 auu ja kiitust ka Igaweste. Aamen.

Tunnistus: Waata, ma seisjan ufse ees ja
 koputan: kui keegi minu healt wõtab kuulda ja
 ufse lahti teha, selle juure tahan ma sisse minna,
 ja õhtu söömaega temaga süüa, ja tema mi-
 nuga. (Joannese ilm. 3, 20.)

Waata, ma tulen nobedaste; pea finni, mis sul
 on, et ütski ei saa sinu krooni wõtta. Kes wõidab,
 selle tahan ma sambaks teha oma Jumala templis,
 ja tema ei pea mitte enam sealt wälja minema, ja
 ma tahan tema peale kirjutada oma Jumala nime,
 ja oma Jumala linna, uue Jerusalemma nime, mis
 taewaft minu Jumalast maha tuleb, ja oma uue
 nime. Ja olge teie inimeste sarnatsed, kes oma
 isandat ootawad, millal tema pulmaft lahtub, et kui
 ta tuleb ja koputab, nemad warsfi temale wõiwad
 uft lahti teha. Kes wõidab, sellele tahan ma anda
 minu enese auujärje peal istuda, nõnda kui minagi
 olen wõitnud ja istunud oma Isaga tema auujärje peal.
 Ja Jeesus wastas ja ütles: kui keegi mind armastab,
 küll see peab minu sõna ja minu Isa armastab teda,
 ja meie tahame tema juure tulla ja eluaset tema
 juure teha. Kellel kõrw, on see kuulgu, mis Waim
 kogudusele ütleb.

Palwe.

Isand, sa oled meile elu asemeks olnud põlwest
 põlweni. Enne kui mäed sündisid, ja kui maa ja

maailm loodi, oled sina, Jumal, igawesest igaweste. Sina teed, et inimene jälle põrmuks saab, ja ütled: tulge tagasi inimese lapsed! Sest tuhat aastat on sinu meelest kui eilne päew, kui see saab mööda läinud, ehk kui wahi lord ööse. Sa wõtad meid ära, kui suur wesi, nemad on kui uni; ta kaub waratselt ära kui rohi. Tema õitseb homiku ja on haljas, õhtu lõigatakse teda ära, ja ta kuiwab ära; sest su wiha läbi lõpeme meie ära, ja su tulise wiha läbi tunneme meie hirmu. Sa paned kõik meie ülekohtu enese ette, meie teadmata patu oma palge walguse ette. Sest kõik meie päewad lähewad ära su hirmsa wiha läbi, meie lõpetame oma aastad jutu wiisi. Meie aastate päiwi on seitsekümmend aastat, ja kui keegi wäga tugew on, siis on neid kahetsakümmend aastat ja nende ülem asi on waewaline ja wilets; sest need saawad otskui äkitselt ära niidetud, ja meie läheme lennates ära. Jesand! kes tunneb sinu kanged wiha ja su hirmust wiha, nõnda kui kohus on sind karta? Öpeta meid meie päiwi üles arwama, et meie tarkust südamesse saame. Pööra jälle, Jehowa! Oh kui kaua? ja wõta kahetseda oma sulaste pärast. Täida meid waratselt oma heldusega, siis tahame rõõmsaste laulda ja rõõmustada oma eluaja. Rõõmusta meid neid päiwi mööda, kui sa meid oled waewanud, neid aastaid mööda, kui meie oleme õnnestust näinud. Saagu sinu töö näha su sulastele ja nende lastele su õnnistus. Sinul, meie Jumalal, olgu lahke meel meie wastu ja kinnita meie käte tööd meie juures; meie käte tööd kinnita sina, oh Jeesus! N amen. IJa meie j. n. e.

Wiisil: Mis kiitust võime, Issand, sulle anda.

Oh armu järg! mis õnn, su peale waata! Meil usu röömu võta rohkesti saata.

Gestkostja! palu Issa juures ikka Su rahwa eest, et lõpeks patu wiga.

Su rahwas julgesti Jeesuseks sind hüüab, Et sinu sees ta lunastajat leiab.

Oh Sõna! maailm loodi sinu läbi Ja weelgi tunne- wad kõik sinu abi.

Ra imelik on sinu püha nimi, Su nõu ja tegu on kõik selge ime.

Oh tõde su peal võime toetada Sel aastal, ja su nime kuulutada.

Palwe päewal.

Wiisil: Oh waata, inimene.

Suur Ülempreester, anna Su wäge, armu ikka Meil meie palwele! Üks röömus lapse süda, Üks põlew küünal anna, Mis ära kustuks ialgi.

Üks kõrw, mis armu kuulab, Üks film, mis kõik muud põlgab Ja waatab sinu peal, Ra preestri puhtad huuled, Weel nobedamad jalad Su pärast käia, olgu meil.

Räed olgu õnnistamas, Hing sõpra ihaldamas, Ta ihu templi sees; Waim õhutamisest tundku, Mis ükski muu ei mõista, Kui Jeesus ja ta kogudus.

Tunnistus: Ja mina ütlen teile: Paluge, siis peab teile antama; otsige siis peate teie leidma; koputage, siis peab teile lahti tehtama. Sest igaüks, kes palub, see saab ja kes otsib, see leiab, ja kes koputab, sellele tehakse lahti. (Luka 11, 9. 10.)

Ja tema ütles nende wastu: kellel teie seast on sõber, ja see tuleks kest ööse tema juure, ja ütles tema wastu: Sõber, laena mulle kolm leiba; sest minu sõber on tee peal mu juure tulnud; ja mul ei ole mitte, mis ma tema ette võiksin panna. Ja tema peaks toast wastama ja ütleva: Ära tee mulle waewa; juba üks on lultu pandud, ja minu lapsukesed on minuga woodis; mina ei wõi üles tõusta ja sulle anda. Ma ütlen teile: Ehk ta üles ei tõuseks ja temale ei annaks sellepärast, et ta tema sõber on, siis tõuseb ta ometi tema häbemata küsimise pärast üles, ja annab temale nii palju, kui temale tarwis on. — Aga misjugune isa on teie seas, kellelt poeg leiba palub, kas peaks ta temale kiwi andma? Ja kui ta kala palub, kas ta peaks temale mau andma kala asemele? Ehk kui ta muna palub, kas ta peaks temale korpioni andma? Kui nüüd teie, kes teie kurjad olete, märkate häid andid oma lastele anda; kui palju enam annab taewane Isa Piüha Waimu neile, kes teda paluwad. — Seepärast paluge! — Paluge kõige pealt südame uuendamist, armu ja pattude andeksandmist. Ei lihameelne inimene saa kätte, mis Jumala Waimu asjad on; lihameel on waen Jumala wastu ja lihameelne inimene on Jumala waenlane; ei tema heida Jumala tahtmise alla; — ei tema wõigi heita. — Kui teie ei sünni ülewelt, siis ei saa teie Jumala riiti.

Palwe.

Jehowa, wägede Jumal! kes on nii wägew, kui fina, oh Jehowa! Su tõsidus on minu ümber.

Sina walitsjed mere tõusmise üle; kui ta oma laeneid tõstab, siis waigistad sina neid. Sa rõhud maha neid, kel tore meel on, nõnda kui neid, kes maha löödüd; oma tugewa käewarrega pillad ja ära oma waenlased. Digus ja kohus on su auujärje finnitus, heldus ja tõde käiwad su palge eel. Wäga õnnis on rahwas, kes püha hõiskamist tunneb; Jehowa! sinu palge walguses käiwad nemad. — Aga nüüd liikkad sina teda ära ja põlgad teda. Sa kisud kõik tema kiwi ajad maha, ja paned tema tugewad linnad ehmatuseks. Kõik, kes seda teed lähewad, need riisuwad teda paljaks; ta on teutuseks saanud oma naabritele. Sa oled tema mõega tera tagasi pöörnud ja ei anna temale mitte jõudu tapluses seista. Sa liihendad tema noore ea päiwi, ja katad teda häbiga. — Kui kaua tahad sa, Jehowa! ikka warjul olla? Kui kaua peab su tuline wiha kui tuluke põlema? Kus on su endised heldused, Isfand! mis sa oma tõsiduse juures oled wandunud? — Mõttele Isfand! meie teutuse ja patu peale ja tule, oh Jeesus! halastusega meile appi. Meie kahetseme ja palume armu, halasta, oh halasta oma püha, kalli kannatamise ja surma pärast. Pööra meid meie õnnistuse Jumal! ja lõpeta oma meele pahandus, mis meie wastu olnud; kas sa igaweste tahad meie peale wi hane olla ja oma wiha ühte lugu pidada põlwest põlweni? Eks sa ei taha meid jälle elawaks teha, et su rahwas wõiks röömustada sinu sees. Jehowa! anna meile oma heldust näha, ja anna meile oma abi! Riidetud olgu su püha nimi igaweste. Amen ja aamen! Meie Isa j. n. e.

Balmipunde pühal.

Witfil: Su hing, oh Jeesus, tehtu mind.

Meil tarwis läks üks Peastija, Kes hoopis süüta, wigata, Kel walgus, õigus päris on, Et ta mõiks olla meie rõõm.

Miisugune sai meile ka, See oli Jeesus, werega. Ta eesli seljas sõidab nüüd; Nii hakkab kandma meie süüd.

Ta nõdrus, haigus, teutus, Ja häda, waew ja ahastus, Ta were higi, surm ja piin, Ka haud ja kõik ta walu siin;

Ta hinge walu Olimäel Ja ihu häda risti peal, See kõik on tema rahwa heaks, Kes teda tahtwad omaks peaks.

Tunnistus: Ole üpris väga rõõmus, Siioni tütar, hõista Jeruusalemma tütar! Waata, sinu kuningas tuleb sulle, õige ja tema saab abi; wilets ja sõidab eesli seljas, ja emaeesli jälle seljas. (Safaria 9, 9.)

Laula rõõmsaste, Siioni tütar! Hõista Jisraell! Ole rõõmus ja hüppa rõõmu pärast kõigest südamest, Jeruusalemma tütar! Waata, Jehowa annab kuulda maa otsani: Ütelge Siioni tütrele: Waata, su Õnnis-tegija tuleb, waata tema pall on ta juures, ja tema töö kasu ta palge ees. Ütelge Siioni tütrele: Waata, sinu kuningas tuleb sulle tasane ja istub emaeesli seljas, ja jälle seljas, kes on koorma kandja emaeesli poeg. — Ja jüngrid tegid nõnda, kui Jeesus neid oli käskinud, ja töid emaeesli ja jälle ja panid oma riided nende peale ja panid teda tema peale istuma. Aga juurem hull lautasid oma riided tee peale, aga teised raiusid õkse puist, ja heitsid tee peale. Aga rahwas, kes ees ja taga käis, kisendas ja ütles: Hosianna Daaweti pojale! kiidetud olgu, kes tuleb Issanda

nimel, Hosianna kõrges! Ja kui ta Jeruusalemma sisse sõitis, oli kõik linna rahvas liikumas ja ütles: kes see sinine on? Aga rahvas ütles: See on Jeesus, prohvet, kes Naatsaretist Galilea maalt on.

Aga seda ei mõistnud jüngrid eialgul mitte, vaid kui Jeesus oli auu sisse tõstetud, siis tuli nende meele, et see temast oli kirjutatud ja et nemad temale seda olid teinud.

Seepärast läks ka rahvas tema vastu, kui kuulsid, et tema Naatsaruse oli hõuast välja hüüdnud ja teda surnuist üles oli äratanud. Aga wariseerid rääkisid isekeskis: Eks teie näe, et teie ei wõi midagi teha; waata, kõik maailm jooksab tema järele. — Kelle järel jookseb sina, armas hing?

Palwe.

Oh Jehowa! et peasta nüüd ära oh Jeesus! et saada seda hästi torda. — Õnnistatud oled sina, kes tuled Jehowa nimel: meie õnnistame teid Jehowa kojast. Sa oled Jumal Jehowa, kes meie paistnud kui walguis. Sina oled mu Jumal ja mina tahan sind tänada, mu Jumal ja Õnnistegija! sind tahan ma suureks tõsta. Sa tahad õnnistuse tundmist anda oma rahwale, nende pattude andeksandmises; meie Jumala südameliku halastuse pärast, miska meid oled tulnud kutsuma, kes sa tõused kõrgest; ja paistma neile, kes istuwad pimeduses ja surma warjus, et meie jalad õieti rahu teele saaksid saata.

Küll sa tõused üles ja halastad Siioni peale; sest aeg on, et sa tema peale armu heidad, sest seatud aeg on kätte jõudnud. Siis wõtawad paganad su

nime karta ja maa kuningad sinu auu, kui sa saad Siioni ehitanud ja kui sa tuleb oma auu sees.

Meie täname sind, sest sinu helbus jääb igaweseks ajaks. Amen. Meie Isa j. n. e.

Wiihil: P. lisa 24.

Mis õnne tunneb iga mees, Et Püha Waim nii rõõmsast See laulu mängib südames, Jeesuse armsast elust; Kui tema rääkis, äpetas, Ja kui ta waewa näinud, Tööd tegi, oli hingamas, Kõik on meil kasuks läinud.

Nii lõpeb ihu raskus tal, Kui temal lõppes ristis. Käib patu himu meie peal, Siis teda näeme surmas; Kes puhtust nõudwad südames Ja waewa tundwad ihust, Need saawad ta peal' waadates Küll jõudu tema haawust.

Suurel Neljapäewal.

Wiihil: Mis oled sina, armas Jeesus!

Kas usu elus õndsamat võib näha, Kui et see arst, kes kõik võib terweks teha, Tõest oma ihu, were wäega ise Jääb meie sisse?

Sest wõtku tema weri ja ta liha, Mis tema annab juua meil' ja süüa, Ta sarnatseks ka meie hinge, teha Tal' rõõmuks teha!

See wõtku patu hoopis suretada Ja ikka meil nut elu kinnitada, Ming kõlbuliseks meid seks maa peal teha, Seal teda näha!

Tunnistus: Ja tema ütles nende wastu: Mina olen südamest igatsenud seda paasatalle teiega süüa, enne kui ma kannatan. (Luuka 22, 15.)

Uga nemad ütlesid temale: Kus sa tahad, et meie seda peame walmistama? Uga tema ütles neile: Waata, kui teie linna sisse lähete, siis tuleb

teie wastu üks inimene, see kannab weekruusi; käige tema järel sinna kotta, kuhu tema sisse läheb, ja ütlege selle koja isandale: Spetaja ütleb sulle: Kus on wõeraste tuba, kus ma paasatalle oma jüingritega wõin süüa? Siis näitab tema teile ühe suure ehitatud toa ülewel; sinna walmistage. Aga kui nemad ära läksid, leidsid nemad nõnda, kui tema neile oli ütelnud; ja nemad walmistasid paasatalle. Ja kui tund tuli, istus tema maha, ja need kaksteistkümmend apostolit temaga. Ja ta hakkas neile rääkima ja ütles: Sest mina ütlen teile, et ma sest mitte enam ei söö, kuni kõik saab sündinud Jumala riigis. Ja kui ta karika sai wõtnud, tänas tema ja ütles: Wõtke see, ja jagage enestele. Sest ma ütlen teile, et mina ei joo mitte wiina puu wiljast, kuni Jumala riik saab tulnud. Ja tema wõttis leiwa, tänas ja murdis, ja andis neile ja ütles: See on minu ihu, mis teie eest antakse, seda tehke minu mälestuseks. Seltsamal kombel wõttis ta ka karika pärast söömaega ja ütles: See sinane karikas on uus seadus mina wõttes, mis teie eest ära walatakse. Ja inimese poeg läheb küll, nõnda kui on seatud; siiski häda selle inimesele, kelle läbi teda ära antakse. Ja nemad hakkasid üksteiselt küsitlema, kes see küll nende seast pidi olema, kes seda pidi tegema? Aga tema ütles neile: Teie olete need, kes minu juure jäänud minu kiufatuste sees, ja mina sean teile kuningriigi, nõnda kui minu Issa seda mulle on seadnud; et teie peate sööma ja jooma minu lauast minu kuningriigis ja istuma arujärgede peal, ja kaheteistkümmne Iisraeli sugu-haru peale kohut mõistma. See oli siis meie

Õnnistegija wiimane kõne enne tema kannatamist. Kas meie oleme täna sel kallil Suurel Neljapäeval tema jüngerite wõi äraandjate ja ristilööjate seltsist? Jeesus wotab meie kõikide järele ja tahab meid ise- enesega süüta ja joota. Hing, istu tema jalgule ja kuula alanduses, mis ta sulle praegust ütleb.

Palwe.

Ma ütlen: Jehowa! ole mulle armuline, tee mu hing terveks, sest ma olen su wastu pattu teinud. Mu waenlased räägiwad minust kurja: Millal sureb ta ja millal kaub ta nimi ära? Ka kui keegi tuleb mind vaatama, siis räägib ta tühja paljast, tema süda kogub enesele nurjatumaid asju, tema läheb wälja ja räägib neid üles. Kõik kes mind wihtawad, pomisewad isekeskis minust, nemad mõtlewad mu peale mulle kurja teha. Bahareti nõuu on nemad minu pärast wõtnud: Kui ta maas on, ei pea ta mitte enam üles tõusma. Ka see mees, kellega ma rahu sees elasin, kelle peale ma lootsin, kes mu leiba süüab, see tõstab kanda mu wastu suureste. Uga fina, Jehowa! ole mulle armuline ja aita mind üles; sest saan ma teada, et ma su meele pärast olen, et mu waenlane ei saa hõifata mu pärast. Uga mind, mind pead sa üles mu laitmata meeles, ja paned mind enese ette seisma igaweste.

Riidetud olgu, Issand Jeesus, su nimi! Kui sa ei oleks meile tulnud ja meie asemel kannatanud ja surunud, siis oleksime meie igaweste kadunud. Tänu sulle, armas Jeesus, et oled oma liha ja werd meile

jätanud. Kui seda meil ei oleks, siis nõrkektime meie siin lahingu väljal. Armas Jeesus, ärata hulgad patu unest — ka neid, kes seia ajani su püha altari ette ilma meelt parandamata on tulnud, ja su püha ihu ja werd omale hukatuseks, kõlwatumal wiisil wastu wõtnud. Ärata, armas Jeesus, maailma lapsed ja uuenda igapäew su omad ja kõik hilja ärkanud hinged, et siis kõik lapse meeles su püha nime auuks su jalgul istudes ja omad südame asjad sinuga järgest seletades su altari ette astuksid, ja kui sinu õiglased laua wõerad su armu laualt ära tulles uue jõuu ja rammuga kuradi, maailma ja oma liha wastu välja lähetsid. Issand Jeesus, tee seda ja weel rohkem, kui meie usfikesed mõistame paluda. Amen. Isa meie j. n. e.

Omalt wiisil. P. 387.

Ma Jeesuse lambuke Rõõmustan end igapäew, Et ta karjatseks mull' saanud, Magust toidust walmistanud, Armastab, tunneb ka, Hüüab mind mu nimega.

Tema armsa käe all Lähem välja, fiske teal, Ja ma rääkimata palju Toidust saan, ei tunne nälga; Tuleb jänu minule, Läen ta elu kaewule.

Oh mis rõõm on mullegi! Mina õnnis lambuke Loodan, kui need kaunid päewad Dtsa saand, mind inglid wiitwad Karjatse! ta sülesse, Amen! suur õnn minule.

Suurel Reedel.

Omalt wiisil. P. lisa 31.

Mu eest tundis Jeesus hinge häda, Aias, Olimäe peal Mu eest täiest palus tema süda Igaweseks õnneks mull'. Mu eest tuli temal surma hirmu, Suures waewas saatis mulle armu, Mu eest palwes oli ta Rahwatand ja nõder ka.

Mina olen omas waimus läinud Nisti juure sagedast, Et ma kuuleksin su wiimsed sõnad, Oh ja tead tõeste, Wend! et mina nii kui taewa saanud, Kui ma näen, kuis pead ja nõrgutanud, Ja ses usus elan ma, Kuni sind saan näha ka.

Mul on küll, kui näen su piina ilu, Ei sest lauldes wäsi ma: Tänu, kütust annan sull', mu elu, Ei mind nõtra põlga ja. Pisut on mul armastust sull' näita, Oma armu leegiga mind täida, Ehk küll ärdaft nutan ma, Aga kuidas nutsid ja!

Tunnistus: Aga tema on meie üleastumiste pärast haawatud, ja meie ülekohtu pärast ära rõhutatud; karistus oli tema peal, et meil pidi rahu olema, ja tema muhkude läbi on meile terwis tulnud. (Jes. 53, 5.)

Kes usub meie kuulutust ja kellele on Jehowa käsiwars ilmunud? Sest tema on tõusnud, kui wõsuke tema nähes, ja kui juur põudsest maast, ei olnud temal nagu ega auustust; küll meie nägime teda, aga temal ep olnud mitte seda nagu, et meie teda pidime ihaldama. Ei teda pandud miksiki, ja tema oli kõige halwem meeste seas, üks mees, kes oli walu täis ja kuulus haigusest, ja igauks pööras oma silmad temast ära; ei teda pandud miksiki, et meie temast ei hoolinud. Tõeste meie haigused on tema enese peale wõtnud, ja kõik meie walu kannud; aga meie arwawime teda tema enese süü pärast wigaseks tehtud, Jumalast peksetud ja waewatud olewat. Et pidi tõeks saama, mis öeldud on prohwetil Jesaja läbi, kes ütleb: Tema on meie nõdrused enese peale wõtnud, ja meie tõbesid on tema kannud. Tema on meie patud ise kannud omas ihus üles puu peale, et meie pidime patust ära saama ja õigusele elama,

kelte wermete läbi meie oleme terweks saanud. Sest meie olime kui effijad lambad: aga nüüd oleme meie pööratud oma hinge karjatse ja ülewaataja poole. Sest tema on teda, kes ühestki patust ei teadnud, meie eest patu ohwriks teinud, et meie pidime Jumala õiguseks saama tema sees.

Uga Jeesus jäi wait. Ja ülem preester kostis ja ütles tema wastu: Mina wannutan sind elawa Jumala juures, et sina meile ütled, kas ja oled Kristus, Jumala Poeg? Ja Jeesus ei wastanud temale ei üheainsa sõna peale nõnda, et maawalitseja seda wäga imeks pani. Juba siis kui Johannes nägi Jeesuse enese juure tulewat, ütles ta: Waata, see on Jumala Tall, kes maailma patu ära kannab. Ja kirja tükk, mis Mooramaa isand luges, oli see: Tema on kui lammas wiidud tappa, ja otsegu tall wait oma niitja ees, nõnda ei ole tema oma suud lahti teinud. Tema alanduse sees on tema kohus ära wõetud; aga kes wõib tema elu-ea üles rääkida, sest et tema elu maa pealt ära wõetakse. — Sest ma olen kõige esite teile seda annud, mis mina ka olen saanud, et Kristus on surunud meie pattude eest kirjade järele.

Meie kõik effijime kui lambad, meie waatasime igati oma tee peale; aga Jehowa on meie kõikide ülekohu lastnud tema peale tulla. Wõlg on taga aetud tema käest, ja teda on waawatud, aga ta pole mitte oma suud lahti teinud.

Ja Jeesus kirjendas suure healega, ja ütles: Jsa, sinu kätte annan ma oma waimu. Ja kui ta seda sai ütelnud, heitis tema hinge.

Palwe.

Mu Jumal! mu Jumal! mispäraft oled ja mind maha jätnud? Mu wigamise sõnad on kaugel minu abi saamisest ära. Mu Jumal! päewal hüüan mina, aga ja ei wasta! ja ööselgi ei ole mina wait. Aga ja oled püha, kes ja elad Jisraeli kiituse-laulude seas. Sinu peale lootsid meie wanemad, nemad lootsid ja ja peastid neid ära. Sinu poole kispendasid nemad ja peasid, sinu peale lootsid nemad ja ei saanud häbisje. Aga mina olen ussikene, ja ei mitte mees, inimeste teutus, ja ei miski pandud rahwa meelest. Kõik kes mind näewad, hirwitawad mind; nemad ajawad suu ammuli ja wan- gutawad pead: Ta on ikka Jehowa peale oma asja weeretanud, see peastitu teda, tema kiskugu teda hädast wälja, kui temal hea meel temast on. Sest ja oled see, kes mind ema ihust wälja saatnud, ja lootust mulle annud ema rinnus.

Ära ole kaugel minust ära, sest kitsas on ligi, et ep ole abi meest. Palju wärsja on mu ümber tulnud, Baasani sõnnid on mu ümber piiranud. Nemad on mu wastu oma suud ammutanud, kui lõukoer, kes murrab ja mõirgab.

Kui wesi olen ma ära walatud, ja kõik mu luudfondid on ühest ära lahkunud; mu süda on saanud, kui meewaha, ta on ära sulanud mu siskonnas. Mu rammu on kui potitükk ära kuiwanud, ja minu keel on mu suulae külles kinni, ja ja paned mind surma põrmu. Sest koerad on mu ümber tulnud, tige date selts on mu ümber piiranud; minu käed ja

mu jalad on nemad läbi uuristanud. Kõik mu luud-
kondid wõin ma ära lugeda; nemad wahiwad ja
waatawad mu peale. Nemad jagawad mu riided
isefeskis, ja mu kuue pärast heitwad nemad liisku.

Aga sina, Jehowa, ära ole mitte kaugel; minu
wägi, tõtta mulle appi! Peasta mu hing mõegast,
koera käest mu hing, mis üffik on. Peasta mind
lõukoera suust, ja kuule, ja tee mind lahti metsähärja
sarwedest. Ma tahan su nime oma wendadele jutus-
tada, kes koguduse sees tahan ma sind kiita. Armas
Jeesus! küll meil on häbi. Sina saad rängaste nu-
heldud. Meie patt ja süü saadab sind surma ja sa
tuled meile nii armsaste ligi ja kutsud meid wenda-
deks. Meie aga pöörame sulle weel selga ja lööme
sind oma pattudega risti. — Issand, pööra risti-
rahwas, kes weel maailma ja liha meeles, ja hoia
oma karja, keda sa patu teede pealt tagasi kutsunud,
et tige ei saa neid eksitada, ega su surma nägu nende
silmist kautada. — Ole meile armuline, kallid risti-
löödud Lunastaja. Amen. Meie Issa j. n. e.

Omalt wiisil. P. liha 31.

Wereft punane ja walge leha, Waata, kui su lapsuke
Sinu juure tuleb silma weega, Tunneb janu rohkeste Were
järel okastrooni haawust Ja su kätest, jalgest, küljeaugust,
Jooda mind, ma palun sind, Sest mu waeusus ajab mind.

Minu waene haige hingekene Waatab sinu haawe peal,
Sest ma tean, et mu paigakene On su küljes walmis seal;
Anna, et ma elan sinu walus Ja sind ikka näen su surma
näus, Siis mul ka mu hauani Ünnistust ei puudugi.

Õhimehel Ülestõusmise pühal.

Wiisil: Mu, kiitus olgu igawesti.

Kristuse hana juures nüüd Ta rahwas kummardagu!
Ja uue nõuuga ehitud, Kiituse laulu laulgu: Sest Jeesus
tõusis hauast meil, Kes kolmat päewa hingas seal, Ja
wõitis surma ära.

Oh andkem tänu südamest Sel suurel rõõmu päewal,
Et meiega ta igawesti Teind seadust surma näul; Ka surma
peale wõimust saand, Ut elu meile walmistand Ja taewa
rõõmu saatnud.

Nüüd kogume end usu wäest Kristuse juure kofku;
Sest Jeesus tõusis hana seest, Kes mõistab meid nüüd hukka?
Siin on see mees, kes wõimust saand Ja surma wäge kau-
tand, Kes Jsa kõrwal istub.

Tunnistus: Sest mina tean, et mu Lunas-
taja elab, ja tema jääb wiimseks põrmu peale
seisma. (Job. 19, 25.)

Waata, kaks nende seast olid minemas seltsamal
päewal ühte alewisse, mis Jerusalemmast ligi kuus-
kümmend wagu maad oli. Ja nemad ütlesid teine-
teise wastu: Eks meie süda meie sees ei põlenud,
kui ta meiega rääkis tee peal, ja kui ta meile kirja
ära seletas?

Ja nemad tõusid seltsamal tunnil üles, ja läksid
tagasi Jerusalemma, ja leidfid need üksteistkümmend,
ja neid, kes nende juures olid, kous olewat, kes ütlesid:
Jssand on tõeste üles tõusnud ja ennast Siimonale
näidanud. Ja nemad rääkisid seda üles, mis tee
peal oli sündinud, ja kuidas nemad teda leiwa murd-
misest olid tunnud. — Aga kui nemad seda rääkisid,
seisis Jeesus ise nende keskel, ja ütles neile: Rahu
olgu teile! Aga nemad kohkusid ja kartsid, ja mõt-

Iesid endid waimu nägewat. Ja tema ütles neile: Miks teie olete nii wäga ära ehmatanud; ja mis pärast tõusewad niisugused mõtlemised teie südamete sees? Et waadake mu käsi ja mu jalgu, et mina seesama olen; katsuge mind kätega ja waadake, sest waimul ep ole liha ega luud, nõnda, kui teie näete mul olewat. Ja kui ta seda sai ütelnud, näitas tema neile oma käsi ja jalgu. Aga kui nemad rõõmu pärast weel ei uskunud, ja imeks panid, siis ütles ta nendele: Kas teil on siin midagi süüa? Ja nemad panid tema ette tüki küpsetatud kala ja kerjemet, ja tema wõttis ja söi nende ees.

Osea ütleb: Ma tahan neid ära peasta põrgu käest, ja tahan neid lunastada surmast, kus on kõik su katt, oh surm? Kus on su hukkamine, oh põrgu?

Teda on maetud ja ta on ülestõusnud kolmandamal päewal kirjade järele; ja on nähtud Rewast ja pärast neist kaheteistkümnest ja pärast on teda nähtud enam kui wiieksajast wennast ühel hoobil, kelle seas weel siit saadik suurem hulk elus on, aga mõningad on ka magama läinud. Pärast on teda nähtud Jakobusest, pärast kõigist apostlitest. Aga wiimaks kõikide järele on teda ka minust, kui ühest enneaegsest nähtud. Sest ma olen kõige vähem apostlite seas, kes ei ole wäärt, et mind apostlike hüütakse, seepärast et ma Jumala kogudust olen taga kiusanud. Aga kui Kristus kuulutakse, et tema on surmast üles äratud, kuidas siis mõningad ütlewad, et ei ole surnute ülestõusmist. Aga kui ei ole surnute ülestõusmist, siis ei ole ka Kristus üles äratud. Aga kui Kristus ei ole üles äratud, siis on meie jutlus tühine, aga

fiis on teie usk ka tühine; ja meid leitakse kui Jumala waletunnistajad olewat, et meie Jumalast oleme tunnistanud, et ta Kristuse on üles äratanud, keda ei ole üles äratatud, kui surnuid üles ei äratata. Aga kui Kristus ei ole ülesäratud, fiis on teie usk tühine ja teie olete fiis alles oma pattude sees. Siis on aga ka need, kes Kristuse sees on läinud magama, hukka läinud.

Aga et ühe inimese läbi surm on, fiis on ka ühe inimese läbi surnute ülestõusmine. Sest nõnda kui Adamas sees kõik ära surewad, nõnda peab ka kõik Kristuse sees elawaks tehtama. — Oled sina elawate wõi surnute kirjas?

Palwe.

Aga sina, Jehowa, ära ole mitte kaugel, minu wägi, tõtta mulle appi; peasta mu hing surmast, mis üksik on. Peasta mu hing lõukoera suust ja kuule, ja tee mind lahti metsihärja sarwedest. Ma tahan su nime oma wendadele jutustada, kes koguduse sees tahan ma sind kiita. Jumal, sina oled juba Daawetile wandega tõutanud, tema niuete soust Kristust üles äratada, liha poolest, et see pidi istuma sinu auujärje peal; fiis nägi juba Daawet ette ja rääkis Kristuse ülestõusmisest, et tema hing ei ole hauda jäetud ja tema liha ei ole mädanemist näinud. Sellefinatse Jeesuse oled sina, Jumal, üles äratanud, selle asja tunnustajaid on tuhanded. Ka wõiwad seda meie päiwil kõik sinu püha nime auuks ja kiituseks tunnustada, keda sa Kristuse armu läbi

oled patu ja surma wõimusest lahti peastnud ja tema püha ülestõusmise wäe läbi seestpidise inimese poolest elawaks teinud. — Meie kõik, kes meie usklikud oleme, tänane sind, armas Jeesus, et surma oled furnud ja meile elu ja hukkaminemata põlwe walge ette toonud. — Jeesus, armas Jeesus! Ärata weel meie waeleid wendi ja õdesid, kes patu sees furnud on, patu ja surma unest ülesse ja tee neid elawaks oma nime pärast. Oh tee ka neil pühadel sinu sõna sulased elawaks, et nad sinu surma ja ülestõusmist Waimu ja wäega wõiksid kuulutada! Issand ärata, oh ärata meid kõiki igapäew su ülestõusmise armu läbi uueste ülesse ja lase meid armust su walgel käia ja su püha tahtmist teha. Amen. Meie Issa j. n. e.

Wiihil: Au, kiitus olgu igawest.

Oh Issand Jeesus, aita meid! Sest et sa surmast tõusnud, Ja kõik su armsaid omaksid Ka surma paelust peastnud, Et läheme kõik ühtlase Su auuks uue elusse, Mis sina meile saatnud.

Su laste aru kiidab sind Siin ajal kõigest wäest, Ka need, kes taewa sisse läind Ja ära wõitnud tõest; Su were pärast anna meil', Oh Issand Jeesus, wäge küll, Ka ära wõita rõõmsast!

Teisel ülestõusmise pühal.

Wiihil: Oh waga Jumal, kes.

Need inglid hõiskasid, Kes tema ümber olid Ja teda saatma läind, Kui hana juure tulid. Kõik läksid tagasi; Kaks naist said seda auu, Et hana juure jäid Jüngeritel' andma nõuu.

Jeesus läeb rutuste Waeje Maria juure, Ta kurbtust tundis ta Ja ta meel oli hale; See aed sai täidetud Ta nutu healega, — Maria rõõmustud ta ilmunisega.

Siit ligi Jeesus näeb Ka patust Petrust istumat, Ing- lite sõna peal Täis kartust, lootust ootwat. Maailma peas- tija Siin trööstib patused, Ka helde meelega Neil' näitab jalad, käed.

Tunnistus: See on see päew, mis Jehowa on teinud, olgem wäga rõõmsad ja rõõmusta- gem temast. (Paul 118, 24).

Uga kui ju walge oli, seisis Jeesus järwe ääres, ja jüngrid ei teadnud, et see Jeesus oli. Siis ütles Jeesus neile: Lapsukesed, eks teil pole ühtigi leima kõrwas? Nemad kostsid temale: pole mitte. Uga tema ütles neile: Heitke noot wälja parema poole laewa, siis peate teie leidma. Nemad heitsid siis, ja ei suutnud enam seda wedada kalade hulga pärast. Siis ütleb heefama jünger, keda Jeesus armastas, Peetrusele: See on Issand.

Kui nüüd Siimon Peetrus kuulis teda Issanda olewat, siis pani tema särgi enese ümber, (sest ta oli halasti) ja heitis ennast järwe. Uga teised jüngrid tulid laewukesega (sest nemad ei olnud kaugel temast ära, waid ligi kaksjada küünart maad) ja wedasid noota kaladega. Kui nemad nüüd sealt ära tulid mäele, nägid nemad sütetule seal maas, ja kalakese peale pandud olewat ja leiba.

Jeesus ütles neile: Looge neist kalufesist, mis teie praegu olete püüdnud. Siimon Peetrus läks ja wedas nooda mäele täis suuri kalu sada ja kolm kuuetkümmend, ja noot ei läinud mitte katki,

et neid küll nii palju oli. — Jeesus ütles neile: tulge wõtke lõunat; aga ükski jüingritest ei julgenud temalt küsida: Kes sina oled? Sest nemad teadsid teda Issanda olewat. Siis tuli Jeesus ja wöttis leiva, ja andis neile, ja kaluse seelamal kombel. Juba see oli kolmas kord, et Jeesus ennast näitas oma jüingritele, kui tema oli suruust üles tõusnud.

Uga kui nemad said lõunat söönud, ütles Jeesus Siimona Peetruse wastu: Siimon, Jona poeg! armastad sina mind enam kui needsinatsed? Peetrus ütles temale: Jah, Issand, sina tead, et mina sind armastan. Tema ütles Peetrusele: Ole mu tallekese karjane. Ja tema ütles weel teist ja kolmat korda needsamad sõnad. Siis sai Peetrus kurwaks ja ütles: Issand, sa tead kõik, sina tunned, et ma sind armastan. Jeesus ütles temale: Ole mu lammaste karjane.

Kui Jeesus nüüd ka meid neil kallil ülestõusmise pühadel küsib: Armastad sina mind! mis wastame meie temale? Kas teame, et meie Lunastaja elab ja jääb igaweste elama, kes ka omaksed kõik oma ümber kogub, kus nemad ka temaga igaweste elawad? — Oled sa tema jüingrite arust?

Pälwe.

Mu Jumal, mu kuningas! ma tahan sind suureks tõsta, ja su nime kiita ikka ja igaweste. Igapäew tahan ma sind auustada ja su nime kiita ikka ja igaweste. Suur oled sa, Jehowa, keda tuleb väga kiita ikka ja igaweste ja sinu suurust ei wõi ära mõista. Ühe põlwe rahwas kiidab teise põlwe rahwale sinu tegusid ja su suurt wäge kuulutawad nemad.

Ra mina tahan su auustusest ja su suurest auulisest auust ja su sündinud ime asjadest kõneleda. Armuline ja üks halastaja oled sina, Jehowa, pika meelega ja suur heldusest. Hea oled sa kõikide vastu ja sinu halastus käib üle kõige su tegude. — Jehowa! kõik sinu teud peavad sind tänama, ja su wagad sind kiitma. Nemad räägivad su kuningriigi auust ja su väest kõnelewad nemad; et nemad inimeste lastele teada annawad su suure wäe ja su kuningriigi auustuse auu. Sinu kuningriik on kõige igawese aegade kuningriik, ja sinu walitsus on kõige põlwe rahwa seas.

Jah, armas Issand Jeesus! küll need sind kiitwad ja tänawad, kes sinu omad on ja kes sind armastawad; need on ka üliwäga rõõmsad, et sina surma ja põrgu oled wõitnud ja nemad nüüd wõidawad sinu läbi, mis pimeduse riigist nende peale tulemas on. Oh Jeesus! tee meid elawaks Waimu poolest ja ühenda meid enam ja enam iseenesega. Amen. Meie Issa j. n. e.

Taewaminemise päewal.

Wiisil: Oh waga Jumal, kes.

Kui Jeesus wiimati Petania sai tulnud, Ja tema jüngrid ka Seal temaga kous olnud, Siis tema õnnistas Neid oma käega Ja hakkas jedamid Neist ära lahkuma.

Sest nende silma ees Ta wõeti pilwest ära, Ja läks siis rõõmsaste Ja wäga suure auuga Neist üles taewasse, Inglitest saadetud; Kaks saawad tagasi Sest hulgast läkitud.

Need inglid tulid ka Sel tunnil nende hulka, Kui jüngrid Issandat Ei wõinud meelest jätta; Kui oma pere-meest, Kes puu peal tapetud, Kel nuttes kiitust töid, Kes nendest armastud.

Tunnistus: Aga mina ütlen teile tõtt: See tuleb teile heaks, et mina ära lähen, sest kui mina ära ei lähe, siis ei tule Rõõmustaja teie juure; aga kui mina saan ära läinud, tahan mina teda teie juure läkitada. (Joan. 16, 7.)

Seda olen mina teile rääkinud, et teie endid ei pahanda. Ja nemad lükkawad teid kogudusest välja, ja tuleb tund, et igaüks, kes teid tapab, mõtleb ennast Jumalale meelehead, kui ohwriga tegewat. Ja seda wõtawad nemad teile teha, seepärast, et nemad ei ole tunnud Isa ega mind. Aga seda olen ma teile rääkinud, et kui tund saab tulnud, teie see peale mõtlete, et ma teile seda olen ütelnud; aga seda ep ole mina algusest mitte ütelnud, sest et ma teiega olin. Aga nüüd lähen mina selle juure, kes mind on läkitanud, ja ükski teie seast ei küsi mult: kuhu sa lähed? Waid et mina teile seda olen ütelnud, on teie süda täis kurwastust saanud. Aga mina ütlen teile tõtt: See tuleb teile heaks, et mina ära lähen, sest kui mina ära ei lähe, siis ei tule Rõõmustaja mitte teie juure; aga kui mina saan ära läinud, tahan mina teda teie juure läkitada.

Aga tema wiis neid välja Betaniaast saadik ja tõstis oma käed üles ja õnnistas neid. Ja see sündis, kui ta neid õnnistas, lahkus tema neist ära, ja teda wõeti üles taewasse. Ja kui nemad teda sai kummardanud, läksid nemad tagasi Jerusalemma suure rõõmuga. Ja nemad olid alati pühas kojas, kiitfid ja tänasfid Jumalat.

Armas risti wend ja õde! mis teed sina täna sel kallil taewaminemise päewal? Kus on sinu süda

täna ja igapäew? Kas taewastes ruumides, wõi siin all kaduwate asjade külles? On sul wana wõi uus süda? Oled sa Jeesuse wõi maailma päralt?

Rahju on, et mitmed ehitajad ütlevad: Kes seda wõib teada, kelle päralt süda on. Tõeste need inimesed ei ole taewasest elust ja uuest sünnimisest osa saanud, waid kaaluvad taewasi ja waimulikkusi asju oma wana loodud meele ja mõistuse järele ja nende kohta läheb tõeks see sõna: Viha meel ei saa kätte, mis Jumala Waimu asjad on. Aga Jeesus armastab meid kõiki ja tahab neilegi omaist taewasest meelest osa anda.

Palwe.

Kuule, Jehowa, mu õigust, pane tähele mu kanged hüüdmist; wõta mu palwet kuulda, mis ei tule kawalasti huultest. — Anna mulle taewalikku meelt ja hoiu mind selle sees mu elu otjani. — Mu kohtu mõistus tulgu sinu käest wälja, su silmad waadaku õige wiisi peale. — Mu hing igatseb taewastest asjadest enam ja enam osa saada. — Sa oled mu südamet läbi katsunud, sa oled seda õõse tulnud katsuma, sa oled mind ära sulatanud; ei sa pole midagi sallinud, mis kawalusest on; ma olen ette wõtnud oma suud ja südant tähele panna. Sinimeste tegemiste juures olen ma su huulte sõna läbi hoidnud üleannetumate teeradade eest. Pea mu sammud hästi finni mu teel jälgede peal, et mu jalg ei kõigu ja mina kaduwate maapealse asjade poole oma südamega ei lange.

Ma hüüan su poole, sest sa wastad mulle, oh Jumal! Kääna oma kõrw mu poole ja kuule mu

palwet. Näita imelikult oma heategemist, fina, kes
ja peastad neid, kes su juure kipuvad, nende pärast, kes
tõe wastu seisawad. Hoia mind, kui filma teratest,
mis filma munas; oma tiibade warju alla, ja tae-
waste asjade sisse pane mind warjule, nüüd ja iga-
weste. Amen. Meie Jsa j. n. e.

Wiihil: Sind, püha Waimu! nüüd palume (poolest salm.)

Põlwiki end heitke, Jeesuse lapsed, Waatke, oh Jumalas
peastetud waesed, Kõik üles nüüd.

Oh ja kõige püham Peigmehe nägu! Su järel, Ju-
mala Tall, täis ilu! Veel waatame.

Anna meil' nüüd waimus Olla nii rõõmsad, Nii kui
su sõna peal usus õndsad, Et küll ei näe.

Õnnistawad käed! Ülemad Waimud Auu taewas andes
teid kumardawad Kõik rõõmuga.

Ming see kolm kord rikka Heliseb wastu: Oh las' need
käed meid õnnistada Sealt ilwelt!

Siimesel Melipühi pühal.

Wiihil: Sind, püha Waimu! nüüd palume.

Sind, püha Waimu! nüüd täname, Et käänad hinged
kõik Jsale, Mis sest kallist Pojast Südamet kuuluks, seda
su õpetus meil teeb selgeks, Halleluuja!

Meid Pojal' täieste palgaks tee, Ja iluks ta oma
kroonile; Sinu rahwa hooned Sa ise täida Su läbi tungiwa
armu wäega, Ja ela seal.

Ja meie südamed näitku sull' Kõik sõna kuulmist ja
truuft teal, Kunni meie taewas, Jsa auujärjes, Jumala
Pojaga armsas seltsis Sind kiidame.

Dunnistus: Ja ma tahan Jsa paluda, ja
tema annab teile ihe teise rõõmustaja, et tema
teie juure igaweste jääb. (Joan. 14, 16.)

Mina ei taha teid mitte waefiks lapfiks jätta; mina tulen teie juure. Sel päewal peate teie tundma, et ma olen oma Isa sees, ja teie minu sees, ja mina teie sees. Seda olen ma teile rääkinud teie juures olles. Aga trööstija püha Waim, keda minu Isa tahab läkitada minu nimel, seesama peab teile õpetama kõik, ja teie meele tuletama kõik, mis mina teile olen ütelnud. Tõe Waim keda maailm ei wõi wastu wõtta, sest ta ei näe teda mitte, ega tunne teda mitte; aga teie tunnete teda, sest tema jääb teie juure, ja peab teie sees olema. Rahu jätan mina teile, oma rahu annan ma teile: mina ei anna teile mitte nõnda, kui maailm annab. Teie siida ärgu ehmatagu ega saagu araks. Teie olete kuulnud, et ma teile olen ütelnud: Mina lähen ära ja tulen jälle teie juure. Kui teie mind armastaksite, küll teie siis oleksite rõõmsad, et ma olen ütelnud: Mina lähen Isa juure; sest minu Isa on suurem mind. Ja nüüd olen mina teile ütelnud, enne kui see sünnib, et teie usute, kui see sünnib.

Palwe.

Oh Issand! ära tuleta oma meele kõik meie endist ülekohtu; jõua pea meie wastu oma halastusega, sest meie oleme wäga halvaks saanud. Wita meid, meie õnnistuse Jumal! oma nime auu pärast, ja peasta meid ära, ja tee äralepitamine meie pattude eest oma nime pärast. — Anna meile oma Püha Waimu! — Mis pärast peawad paganad ütleva: Kus on nende Jumal? Saagu teada meie silma ees paganate seas, et nende kätte maksetakse su sulaste

veri, mis on ära walatud. Sinu Püha Waim andku märku patu pärast, õiguse pärast ja kohtu pärast kõigile uskmata ristiinimestele ja paganatele. Saagu sinu usklikud sinu kallil Püha Waimuga rohkestes wõitud!

Tulgu su palge ette wangide ägamine; oma suure käewarre järele jäta üle neid, keda su nime pärast taga kiusatakse, ja keda pidi surmatama. Halasta meie naabrite peale, et nemad su Püha Waimu ja su sõna walgulsel iseendid kätte saaksid ja su püha nime seega auustaksid, et sinu Püha Waimule sõna kuulumist lubaksid ja tema healt püha kartusega tähele paneksid.

Meie südamed igatseswad su taewa kastet. —
Oh Issand, tee elawaks oma rahwas! Amen. Meie
Isa j. n. e.

Teisel Nelipühi päewal.

Wiihil: Sind püha Waimu! nüüd palume.

Oh Waim, kes kogudust juhatab! Ja tema teendrid kõik õnnistad, Tule maha taewast, Pühitse armus Meil waimu, hinge, luu liikmed põrmus, Mis alandud.

Kui ümber kaudu nüüd waatame, Issanda heldust meist näitse, Ja need kogudused, Nii mitmeks jääwad, Kes risti kanda õppida saawad, Halleluuja.

Sa elu jõgi, oh jookse nüüd! Ja tungi läbi kõik südamed, Paranda kõik haiged Su wäe läbi, Kes kohe roomawad risti ligi, See on su nõuu.

Lunnistus: Sest ma tahan wett wälja walada selle peale, kellel janu on, ja jookswaid

wesi kuiwa peale; ma tahan oma Waimu wälja walada su sou peale, ja oma õnnistuse minu suguwõsa peale. (Jes. 44, 3.)

Ja ma ei taha enam oma palet nende eest ära peita, sest ma walan oma Waimu Iisraeli sou peale; see on Iisanda Jehowa sõna. — Aga Peetrus seisib nende üheteistkümnega, tõstis oma healt, ja rääkis neile selgeste: Juuda mehed ja kõik, kes teie Jeruusalemmas elate, see olgu teile teada ja pange minu sõnu tähele: Needfinatsed ep ole mitte joobnud, nõnda kui teie arwate, sest see on kolmas päewatund; waid see on, mis prohwetil Joeli läbi on öeldud: „Ja wiimil päiwil peab sündima,“ ütleb Jumal, „mina tahan omast Waimust wälja walada kõige liha peale, ja teie pojad ja teie tütreb peawad prohwetil wiisil rääkima, ja teie noored mehed peawad nägemisi nägema, ja teie wanemad peawad unenäguksid unes nägema. Ja oma sulaste, ja oma ümmardajate peale tahan mina neil päiwil enese Waimust wälja walada, ja nemad peawad prohwetil wiisil rääkima. Ja mina tahan imetegusid anda ülewel taewas, ja tähti all maa peal, werd ja tuld, ja pakku suitsu. Päike peab pimedaks ja kuu wereks minema, enne kui Iisanda suur ja kallis auupäew tuleb. Ja peab sündima, et igaüks, kes iial Iisanda nime appi hüüab, peab õndsaks saama. Aga kui nemad seda kuulsid, siis läks see nende läbi südamel, ja ütlesid Peetruse ja teiste apostlite wastu: Mehed, wennad, mis peame meie tegema?“ Aga Peetrus ütles nende wastu: Parandage meelt ja igaüks teie seast lasku ennast ristida Jeesuse Kristuse nime peale pattude andeks-

andmiseks, ja siis peate teie Püha Waimu saama; sest teie ja teie laste pärast on see tõutus, ja kõikide pärast, kes kaugel on, keda iial Jumal, meie Issand, tahab enese juure kutsuda.

Palwe.

Issand, Jehowa! kuule mu palwet, wõta kuulda mu alandlikkusi palumisi; oma tõsiduse pärast kosta mulle ja anna mulle oma tõtud Püha Waimu oma õiguse pärast; ja ära mine kohtusse oma sulasega, sest ükski elus inimene ep ole õige sinu palge ees. Kui sa oma Waimu läbi mind ei kinnita, siis nõrkeb mu Waim mu sees ja mu süda ehmatab väga ära minu sees. Ma tuletan oma meele päiwi, mis wanast, ma mõtlen järele kõik su tegemist, ma kõnelen su käte tööst. Ma lautan oma käed laiaks su poole, mu hing himustab su Püha Waimu, kui maa, mis märga tahab. Kuule mind pea, Jehowa; mu waim lõpeb ära; ära pane oma palet mitte mu eest warjule, et ma ei saa nende sarnatseks, kes hauda alla lähewad. Anna mulle aegsaste kuulda oma heldust, ja wala rohkesti oma Püha Waimu wälja, sest ma loodan sinu peale ja ootan sinu tõutust. Anna mulle teada sinu püha tahtmist ja teed, mis ma pean käima, sest mu hing himustab väga su järele. — Peasta mind Jehowa! mu waenlastest (kuradist maailmast ja mu kurjast lihast), sinule räägin ma salaja oma häda. Speta mind tegema oma meele pärast, sest sa oled mu Jumal ja mu Õnnistegija, sinu hea Waim, see saatku ja juhatagu mind tafsase tee peale. Jehowa! tee mind elawaks oma nime pärast, saada mu hin-

gele abi oma Püha Waimu läbi Jeesuse Kristuse, minu Sunnistegija, pärast. Amen. Meie Jsa j. n. e.

Wiisil: Sind, püha Waimu! nüüd palume.

Püha Waim, anna ja luba mull', Ka õnnistud teendriks jääda sull', kihuta ikka Truimaks saada Ja ikka patuseks ennast tunda, Täis häbi.

Jeesuse rahwal kõig' walu peal' Su armu anna ja röömu küll. Tee, et ka need hinged, Kes ühes käiwad Meiega, ikka meid röömustawad, Sa Jsa Waim.

Jaani päewal.

Wiisil: Jeesus, nõdra hinge mägi; eht: Sumal wägew waltitseja.

Meile on see päew nüüd ilmud, Mis ju palwes õhates Wanad usuisad näinud, Pikki filmi oodates. Abraam ju oli röömus Kaugelt teda nähes waimus.

Jsaraeli röömustaja, Ole terve tulemast! Paganate walgusta, Ole terve paistamast! Pimedus ja patu kära Ühes lõpewad nüüd ära.

Dunne wihma saadad taewast, Pilwed õigust jooksewad; Röömu poole jõudwad waewast, Kes ju sisse usuwad, Sumal Poeg, kes sina ise Tuled waeje ilma sisse.

Üheks saab nüüd org ja mägi, Üheks taewas saab ja maa, Luuks saab nüüd meie häbi, Wägew lepid nõdraga, Wiha armuks muudetakse, Surma elust wõidetakse.

Sunnistus. Hüüdjaja heal on: Walmistage kõrwes Jehowa teed, tehke lageda maa peal maantee tasaseks meie Sumalale. Kõik orgusid peab ülendatama, ja kõiki mägesid ja mäekünkaid peab alandatama, ja mis mätklik on, peab tasaseks saama, ja mis ohakast umbne on, siledaks maaks. (Jes. 40, 3. 4.)

Uga neil päiwil tuli ristija Johannes ja tegi jutlust Juuda kõrwes, ja ütles: Parandage meelt, sest taewa riik on ligi tulnud. Uga ka täna, sel kallil jaanipäewal, hüüab Püha Waim: Parandage meelt, sest taewariik on ligi tulnud. Joannes ütleb, et see on tulnud, kellest prohwet Jesaias on rääkinud ja ütelnud: Hüüdjä heal on kõrbes, walmistage Issanda teed, tehke tema teerajad tasasels. Siis läks tema juure wälja Jeruusalema ja kõik Juuda maa ja kõik maa Jordani ümberkaudu; ja said temast ristitud Jordanis, kes omad patud üles tunnistasid. Ka meid tahab Püha Waim patutundmisele saata, et seda tundes ja kahetsedes meelt parandaksime ja wana südant ja meelt Jeesuse risti alla wiies, omale uut südant ja uut elu paluksime.

— Kui ristija Joannes nägi palju wariseerisid oma ristimise juure tulewat, ütles tema nende wastu: Teie wihasema madude sugu, kes on teile näidanud ära põgeneda tulewa wiha eest? Seepärast kandke õiget meelearandamise wilja; ja ärge mötelge ise enestes üteldes: Meil on Abraam isaks; sest mina ütlen teile, et Jumal võib neistfinatsist kiwidest Abraamile lapsi saata. Uga kirwes on ka ju puude juure külge pandud; seepärast iga puu, mis head wilja ei kanna, raiutakse maha, ja wiwatatakse tulesse.

Issand hüüdis nelipühi päewal meie wastu: Sest ma tahan wett wälja walada selle peale, kel janu on. Ja janu on aina neil hingedel, kes maailmast ja patust lahkuwad ja Jeesusele oma südamed lahti teewad. Wesi on kallis Püha Waim. Püha Waim wõtab Jeesuse armu täiuselt ja annab meie hingedele pattu tunda ja siis ka põlewat janu

õiguse järele. Meilt nõuab ta aga sõnakuulmist ja kavalusetat südant. „Mina ristin teid küll weega,“ ütleb Joannes, „aga kes pärast mind tuleb, see on wägewam mind, kelle kinga kandma mina wäärt ep ole: seesama peab teid ristima Püha Waimu ja tulega. Tema wiislabidas on tema käes, ja tema wõtab oma rehealust pühkida, ja oma nisud aita kokku panna; aga haganad wõtab tema kustumata tulega ära põletada.

Paltwe.

Issand! mulle on tarwis, et mind sinust saaks ristitud ja sina tuled minu juure. Trööstige, trööstige minu rahwast! ütled sina ja sinu auu ilmub ja kõik liha näeb, et su suu on rääkinud. Üks heal ütleb: kuuluta! ja teine ütleb: Mis ma pean kuulutama? Seda: Kõik liha on kui rohi, ja kõik tema headus kui õieke wälja peal. Rohi kuwab ära, õieke närtfib ära, kui sinu Waim ta peale puhub, rahwas on tõeste rohi. Rohi kuwab, õieke närtfib; aga sinu sõna jääb igaweste seisma. Sa ütled, oh Issand! Siioni wastu: Astu üles kõrge mäe peale; Jeruusaleml! kes sa häid sõnumid kuulutad, tõsta waljuste oma healt, ära karda mitte; ütle Juuda linnadele: waata, teie Jumal tuleb. Waata, Issand Jehowa tuleb wägewa wastu, ja tema käewars walitseb; waata tema palk on temaga ja tema töö kasu tema ees. Nõnda räägid sina, Issand, ja wõtad, kui karjane oma karja hoida ja oma käewarrega piima talled koguda, ja neid oma süles kanda ja imetajad lambad pisi juhutada. — Waata, Issand, sina tuled wägewa wastu ja sinu käewars walitseb; Sinu palk on sinuga ja sinu töö kasu on sinu ees.

Dh armas Jeesus, sina oled see wägew wõitja, selle peale kõik prohvetid ja ka wiimaks sinu sulane ja eelkäija ristija Joannes näitas ja ütles: waata! see on Jumala Tall, kes maailma patud kannab. — Dh Issand, Jeesus! ärata meid, et ka meie find tunneme ja igal ajal sinust tunnistame üteldes: wadate Kolgatale selle mehe peale, kes puu peal poob, täis werd ja haawu! — Dh Jeesus, ilmuta ennast meile oma surma näul ja jää sel näul meile waestele, tunni meie surma tunnini. Amen. Iha meie j. n. e.

Wiisil: Jeesus nõdra hinge wägi; ehk: Jumal wägew walitseja.

Boeg on lihaks, wereks saanud, Jumal inimeseks ka; Ilmas on, kes ilma loonud, Oma ihus taewa troon. Aita, Krist, find wastu wõtta, Ihates su juure tõtta!

Sinu armu järje ette Heidan alanduses ma Oma armu minu kätte Anna ussu läbi ja; Krunni üksford jenna saame, Kus su püha palet näeme.

III.

Mõne sarnastel juhtumistel, rõõmus ja kurvastuses.

Ünnistamise päeval.

Wiihil: Mu eest tundis Jeesus hinge häda.

Oh et Peastja surm meil ikka paistaks Sõd ja päewad südamel! Ja meil ikka silma ees siin seisaks Meie sõbra armastus, Nõnda et ta meel meil oleks näha, Ja ta surmud teha meil wõiks teha Puhtaks hinge, ihu ka, Ja meid hoida wigata.

Wiihil: Jeesus, tule minule.

Hoia meid siis laimata Jumaliku wäega Senni kui kõik walmis saab Ja waim rahu paika läeb.

Ünnistus: Jehowa! kes wõib sulle wõõraks tulla sinu telki? Kes peab aset olema sinu püha mäe peal? (Paul 15. 1.)

Jehowa waatab taewast Madama laste peale, et ta saaks näha kas keegi mõistlik oleks, kes Jumalat nõuaks. Ka sina, armas laps, kes täieealiselt saanud, seisad nüüd oma Ünnistegija püha palge ees ja tema küsib sind: Kas oled mõistlik? Kas jätad liha ja werrega, see on wana meelega jumalaga? ja kas annad ennast nüüd hoopis ihu ja hingega oma Ünnistegijale. Küsi, armas laps püha kartusega: Jehowa!

kes võib sulle võõraks tulla sinu telki, sinu püha altari ette? Kes võib aset olla sinu püha mäe peal? — Issand ise vastab sulle 15. Taweti laulus teises salmis: Kes ilma laitmata elab ja õigust teeb, ja tõtt räägib omast südamest; kes keelt ei peksa, kurja ei tee, ega laimamist oma ligimese peale vastu ei võta; kelle meelett see on ära põlatud, kes Jumalast miksiki ei pandud; aga kes auustab neid, kes Jehowat kardavad.

Seda ei või jälle keegi muu, kui aga see, kes südamepoolest on uueks saanud; kes tunneb oma süüd ja pattu, ja kellele Jeesuse were arm osaks saanud. Need armastavad siis Jeesust üle kõige asjade, see-pärast, et ta nende patud neile andeks andis.

Armas laps, ära mine liha meeles wana furnud südamega püha altari ette, waid palu, et Jeesus sulle uue südame annaks, — sind uuesti ülewelt waimu läbi sünnitaks. Rahju, kahju ja hirmus kahju! kui wana meelega see püha ihu ja were ligi lähed. — Issand Jeesus äratagu sind ja siis õnnistagu sind!

Palwe.

Kuule Jehowa, mu palwet ja mu kanget hüüdmist, võta kuulda, mis ei tule kawalasti huultest. Sa oled mu südame läbi katsunud, sa oled seda õõse tulnud katsuma, sa oled mind ära sulatanud; ma olen ette wõtnud, et ma tõe sees su poole pööran, ja palun, et minu südant uuendad oma Püha Waimu läbi. Issand, kuule mu kiskendamist ja ära lase mind wana südamega su püha altari ette astuda. Pea mu sammud heaste finni oma tee jälgedele peal, et

mu jalad ei kõigu. Ma hüüan su poole, sest sa
wastad mulle, oh Jumal! kääna oma kõrw mu poole,
kuule mu alandlikku palumist. Näita imelikult oma
heategemisi, sina, kes sa peastad neid, kes su juure
kipuvad. Hoia mind kui silma terakest, mis silma
munas; oma tiibade warju alla pane mind warjule.
Hoia mind hõela feltskondade eest, kes mind hukatuse
teele wõiwad saata; hinge waenlase eest, kes mu
ümber piirab ja ümber käib, kui mõirgaja lõukoer
ja otsib, et ta ära neelata saaks. Issand Jeesus!
kuule mind, Issand Jeesus, aita ja õnnista mind!
Amen. Ista meie j. n. e.

Wiisil: Su hing, oh Jeesus! tehku mind.

Oh anna et meist igauks Nõuaks, sull' olla meele
heaks, Ja ümber käia sinuga, Kui oma ainja sõbraga.
See sõna; Mina nende sees, See paistku ikka wälja
meist; Siis waatab tema helde meel Ka meie madaluse peal'.

Pulma päewal ehk pulma ajal.

Omäl wiisil.

Oh! wõtkem Jumalast Suust, südamest nüüd kiita, Kes
suuri asju teeb Ja temale auu näita, Kes ema ihust ju
meil teinud palju head, Ja praegu hoidwad weel Meid tema
armu käed.

See armas Jumal nüüd Ka wõtku muret kanda,
Meil röömsaid südamid Ja kallist rahu anda. Ta pidagu
meid ka Siin üles armjaste, Ja wõtku hädaft teal Meid
peasta heldeste.

Tunnistus: Ja Izaak wiis teda oma ema
Saara telki ja wõttis Rebekka, ja ta sai temale

naeseks, ja ta armastas teda, ja Izaak sai trööstitud pärast oma ema surma. (1. Moos. 24, 67.)

Ja ta ütles: Jehowa, minu isanda Abraami Jumal, et saada täna see naene mu vastu tulema ja tee head mu isandale Abraamile. Waata ma seisn weehallika juures, ja linna rahwa tütreid tulewad wälja wett tooma, ja tütarlaps, kelle vastu ma ütlen: et lasse oma ämber maha, mina joon! ja ta ütleb: joo sina, ja ma tahan ka su kamelid joota! Olgu see seesama, keda sa oma sulasele Izaakile oled tähendanud, ja sest saan ma teada, et sa mu isandale oled head teinud.

Ja see sündis, enne kui ta lõppes rääkimast, waata, siis tuli Rebekka wälja, kes oli sündinud Betuelile, Milka pojale, see oli Maori, Abraami wenna naene; ja tema ämber tema öla peal. Ja tütarlaps oli väga ilusa näuga, üks neitsit; ja ta läks alla hallika juure ja täitis oma ämbri ja tuli üles. Ja sulane jooksis tema vastu ja ütles: et anna mulle pisut wett omast ämbrist rüübata. Ja ta ütles: joo, mu isand; ja ta lastis usinaste oma ämbri oma käe peale maha ja andis temale juua. Ja kui ta sai temale juua annud, siis ütles tema: Ma tahan ka sinu kamelitele wett üles tõmmata, seni kui nemad saawad joonud; Ja ta walas usinaste oma ämbri wälja kiina sisse ja jooksis jälle kaewu juure wett üles tõmbama, ja tõmbas wett üles kõigile tema kamelitele. Ja mees ehmatas ära tema pärast ja jäi wait, et ta pidi teada saama, kas Jehowa tema tee oli korda saatnud wõi mitte. Ja see sündis, kui kamelid said joonud, siis wõttis mees ühe kuld pea

otſaachte, ſee kaalus pool ſeeklit, ja kaks käſikeede tema kätte ümber, mis künne kuld ſeeklit kaaluſid. Ja ta ütles: Kelle tütar ja oled? et anna mulle teada, kas on ſu iſa majas maad meile öömajaſ?

Ja ta ütles tema waſtu: Ma olen Betueli, Milka poja, tütar; ja meil on ka õlgi küll ja weiste ſöömaaega ja ka maad öömajaſ.

Palwe.

Armas Jeſus, ole ſina kolmas nende keſkel, kui nad ſu püha altari ees ſeiſawad ja lauta oma armsjad Jeſuſe käed nende üle wälja. Meie kumardame nii kui lord Abraami ſulane, ſinu püha palge ette ja ütleme: Kiidetud olgu Jehowa mu iſanda Abraami Jumal, kes oma helduſt ja oma töit ei ole maha jätnud minu iſandast! Sa, Jehowa, oled mind tee peale ſaatnud, minu iſanda wendade kotta. Nii hüüame meiegi ſind appi, armas Iſſand Jeſus! Önnista meie lapsed (meie ſugulaſed, meie teenijad) ja ſaada neid nüüd iſe oma armu kätte kõrwas teele, ja ſiis edaſi eluſſe ja eluſt läbi öndſaſte, kuni taewa ſu palge ette. Amen. Meie Iſa j. n. e.

Wiſil: Oh wõtkem Jumalat.

Auu olgu Iſale, Mu suure Jumalale, Ja tema Pojale, Mu auu kuningale, Ja Pühal' Waimul' ka, Kolmainul alguſeſt, Kes oli, nüüdki on, Ja jääb ka igaweſt.

Kui pruut peigmehe majasse saadetakse.

Wiisil: üks hingamise päew on see.

Oh! pruutpaar, hästi walwale Ja kandke hoolt, et
lamp on kae, Ja õlist puudust teil ei saa, Kui peigmees
jõuab tulema: Et kartmata,

Siis pulma wõite temaga, Kui targab neitsid minna
ka, Ja küünla jala asemel Ta werest süütud süda meil,
Siis põleb tal.

Nii ootame ta tulemist, Ehk oma kodu minemist, Kus
teda taewa hulgaga Siis kiidame seal rõõmuga Ilm-
lõpmata!

Tunnistus: Ja ta ütles nende wastu:
Ärge wiivitage mind mitte, sest Jehowa on
mu tee korda saatnud; saatke mind minema,
et ma oma isanda juure lähen. (1. Mos. 24, 56.)

Ja nemad õnnistasid Rebekkad ja ütlesid temale:
Meie õde, saagu ja kümmetuhat kord tuhandeks, ja
su sugu päriugu nende wärawad, kes seda wiikawad.
Ja Rebekka tõusis üles ja tema tüdrukud, ja nemad
sõitsid kamelite seljas ja läksid mehe järele. Nõnda
wõttis sulane Rebekka ja läks ära. Ja Izaak tuli
sealt, kust tullakse Bahai-ROI kaewu juurest, sest ta
elas lõuna maal. Ja Izaak oli õhtupoole läinud
wälja peale Jumala asju järele mõtlema ja ta tõstis
oma silmad üles ja nägi, ja waata, kamelid tulid.
Ja Rebekka tõstis oma silmad üles ja nägi Izaaki
ja kargas kameli seljast maha, ja ütles sulase wastu:
Mis mees see on, kes seal wälja peal meie wastu
tuleb? ja sulane ütles; See on mu isand; ja Rebekka
wõttis silmakatte ja kattis ennast.

Ja sulane jutustas Iſaakile kõik, mis Iſſand oli teinud.

Palve.

Jehowa! ſind armastan ma ſüdamest, minu wägi. Sa oled mu kalsu ja mu tugew linn ja mu ära-
peastja, kelle juure ma tipun, minu kilp ja mu abi-
ſarw, mu kõrge warjupaik. Jehowa! ma hüüan ſind
appi, kes kiituse wäärt, ſiis ſaadad ſa mind õiguse
ja õnnistuse jälgedele peale. Sest ſina walguſtad mu
lampi ja mu maja. Sinuga murran ma wäe hulga
maha ja oma Jumalaga kargan ma üle müüri. Sa
oled mulle oma abi kilbi annud ja ſu parem käſi
toetab mind; ſu alandamine teeb mind suureks. Sa
teed mu alla laia maad mu ſammudele, et mu luu-
pekked ei liugu; ja ſa paned rammu mu wõõle.
Sa paned mind teistele walguſeks, kui ma ſu püha
nime auustan ja ſinuſt ei tagane.

Seepärast tahan ma, Jehowa, ſinu auu ülles
tunnistada kõige ufkmataſe ſeas ja ſu nime kiites
laulda.

Oh Jeesus! aita meid õndsaste elada ja õnd-
ſaste ſurra! Amen. Iſa meie j. n. e.

Wiiſil: Nüüd paistab meile kauniste.

Sull! ſenniks üksnes elada Ja end ſu werest jahuta
Igatſeb meie ſüda. Ööd, päewa ümber käia ſiin Sooga, ſee
meie himu on, Ja ſeega läh'me kodu, Kus ſind Nähes
Enam ſulle kiitust toome taewa rõõmus, Kui nüüd näge-
mata ufus.

Tanu pähe panemise juures.

Wiisil: Oh Jeesus Kristus, tule ja.

Oh aita, Issand Jeesus Kristi! Et igast paarist paistaks tõest uus elu sinu meele heaks ja sinu nime kiituseks.

Su surma läbi sureta kõik patu juurt ning tahtmist ka; Meelt mõtteid, teid puhasta Su kallil püha Waimuga.

Et iga üks meist ilmas ju Saaks üheks waimuks sinuga, Ja hing ning ihu sulle jääks Siin ohwriks, mis sind rõõmustaks.

Tunnistus: Kes wõidab, seda peab walge riietega ehitatama, ja mina ei taha tema nime mitte ära kustutada elu raamatust, ja ma tahan tema nime üles tunnistada oma Isa ees, ja kõigi tema inglite ees. (Joan. ilm. 3, 5.)

Ja neile anti igähele pikad walged riided; ja pärast seda nägin ma ja waata, suur hulk rahvast, mis ükski ei wõinud üles arwata kõigist sugu-harudest, ja rahvast ja keelist, need seisid auujärje ees ja Talle ees, ehitatud pika walge riietega ja palmipuu oksad käes. Nõndasamuti ka teie, naesed, kuulge oma meeste sõna, et kui mõningad on, kes ei usu, naeste elu läbi wõiksid saada ilma sõnata õige usu poole, kui nemad teie puhast elu Jumala kartuses tähele panewad; kelle ehe ei pea väljaspidine olema, ei juuste palmistamisest, ei kulla ümberpanemisest, ega riiete ehitamisest, waid südamel halaja inimene, hukkamine-mata tasase ja waike waimu kombes; see on kallid Jumala ees. Sest nõnda on ka ennemuiste pühad naesed endid ehitanud, kes Jumala peale lootsid, ja oma meeste sõna kuulsid. Nõnda kui Saara Abraami sõna wõttis kuulda, ja hüüdis teda isandaks, kelle

lapseks teie olete saanud, kui teie head teete, ja ühtigi hirmu ei kardate.

Selsamal kombel teie, mehed, elage nendega targaste, ja tehke naesterahwale, kui nõbremale auu, nõnda kui neile, kes ka armuelu pärijad on, et teie palweid ära ei keelata.

Palwe.

Jeesand, kuule meie palwet ja sinu kõrwad pangu tähele meie alandliku palumiste healt. Kui sina, Jeesus! tahaksid kõik meie pattu meeles pidada, kes siis jõuaks, Jeesand, su ees seista? Sest sinu käes on andeksandmine ja südamete uuendamine. Meie ootame sind, Jeesand, sest su juures on heldus ja kõige rohkem lunastust. Ehita meid nüüd seeftpidi, kui meid oled uuendanud ja saada meie patud, kõige meie wana meelega, meist ära, nii kaugemale kui homikupool õhtust ära on; see on: surma meie wana inimene oma risti surma läbi ja ehita meid enesele ise rahwaks kui pruutisid kõige kallima siidiga.

Jeesand! meie süda ei pea ülbe sinu ees olema, ja meie filmad ei pea kõrgid olema. Oh! alanda meid maani ja ärge nõudku meie süda asju, mis suured ja imelikud on. Kui meie oma hinge ei tallitsemend ega waigistanud, siis oli meie hing meie sees otsegu ära wõerutatud, nõnda kui ära wõerutatud laps oma ema juures. Amen. Isa meie j. n. e.

Wiisil: Ärgake! nii wahid hüüdmad.

Püha Jeesus, päitsest walgem, Sa pühitsuse kaew, ja selgem
 Weel kui kristalli mere jooß, Hüilgagu küll Keerubi-
 mid Ja säragu kõit Seerawimid, Su wastu kõit on pime-
 dus. Gestmürgits ole ja Ja täheks meile ka, Sa mu abi!
 Jeesus, aita Heldest, et ma Ka püha oleksin kui ja.

Wiisil: Su hing, oh Jeesus, tehku mind.

Rätt teine teisel' anname, Et truuid olla tahame. Seks,
 Jeesus, ise awita, Ning ütle see peal: Amen, jah!

Pulma ajal.

Wiisil: Jeesus, surma ärawõitja.

Jeesus üksi juhatagu Mind, ta nõu on laitmata;
 Minu teud õnnistagu, Kõit ma hakkam temaga. Kõit mu
 õnneks Amen olgu, Tema nime auuks tulgu; Siis kõit
 hästi forda saab, Kui mind Jeesus awitab.

Rirja tunnistus.

1. Moj. r. 2, 18. Roguja r. 4, 9, 10.

Ja Jehowa Jumal ütles: See ep ole mitte
 hea, et inimene üksi on; ma tahan temale abi
 teha, mis tema kohane on. Paremm on kahesesi,
 kui üksi olla, et neil on nende waewast hea
 pall. Gest kui nemad langewad, siis wõib teine
 oma seltsimeest ülestõsta; aga häda sellele, kes
 üksi on, kui ta langeb, ja ei ole teist, kes teda
 ülestõstab.

Palwe.

Oh Jeesus! Miska teeb noor rahwas oma teeraja
 selgeks? Kui ta ennast peab sinu sõna järele. Meie

nõuame sind kõigest omaft südameft taga, ära lafe meid efsida oma käskudeft; meie paneme fu sõna tallele oma südamesse, et meie pattu ei tee finu wastu. Kiidetud olgu fina, Jehowa! Õpeta meile oma seadmisi. Tee lahti meie filmad, et meie näeme finu ime asju fu käsuõpetuseft. Meie oleme wõerad maa peal, ära pane enese käsku mitte meie eest warjule. Sa sõitled neid, kes uhked ja kes efsiwad fu käskudeft. Oh Jeesus! fina oled käsu ots, aita meid finu juure, et fu armastus meie südames põlema süttiks, küll siis fu käsud ja seadmised on kerged pidada! Amen.

Laweti laul 119, 9—21.

Wiisil: Oh mõtkem Jumalat.

Mull' anna finu sees Siin käia ja kõik teha, Et pime, kawal nõu Jääks kõigis minust maha. Mind oma filmaga Rättipidi taluta, Et finu järel käin, Kui eele lähed sa.

Nooremehe ja nooriku laul.

Wiisil: Mo eest tundis Jeesus hinge häda.

Meie oleme nüüd teine teisel' Truust so ees tõutand; Jää sa ise kolmas meie keskel, Jeesus, kes meid lumastand; Kuule armust meie palwe heale! Utle „Amen“ tõutuse peale; Aita meid sul elada, Wiimaks taewas üleenda!

Sündimise päewal.

Wiisil: Kiida nüüd Isandat minu süda.

Jälle on möödas üks elu aasta, Ei enam tule tagasi! Jälle weel tahab find Jeesus saata Siin häda orus edasi. Ta haawad lahti pärani, Siis neise rutta kermeste! Halleluuja, Halleluuja!

Täna, sel armu ja rõõmu päeval, On kiitus sinu südames. Meiegi ühes sell' hinge sõbral' Ja walumehel' Jeesusel' Nüüd toome kiitust tänades Ja laulame kõik südamest: Halleluuja, Halleluuja!

Waewa ja walu ja muret sulle See aasta rohkest too- nud küll; Siiski said abi ja armu jälle, Kui palwes aitas tapa Tall. Ta ihu, hinge toitis sull', Sind hoidis oma warju all. Halleluuja, Halleluuja!

Haigus ja häda on kaasa tulnud Ka uuel aastal saatma teal, Siiski on meeles see ifka olnud, Et Jeesus suri risti peal, Ja et mel' õige sarnatsed Ja rohu wiisil närtsijad. Halleluuja, Halleluuja.

Warsti küll jõuame Jsa maale Ja taewa linna mi- nema. Tõtta ja ruttu nüüd Jeesusele, Ja tema sülle hin- gama; Küll tema aitab, õnnistab Ja oma haawus kogu- tab. Halleluuja, Halleluuja!

Kas ja see aasta weel üle elad, On sul ja meile tead- mata, Aga et Jeesuse oma oled, Siis astu julgesti, kart- mata; Sest surma wõitis Jeesuse, Täis õnnistust ka sinule. Halleluuja, Halleluuja!

Tuleb see õnnistud tund ka sulle, Meile see aasta jookju sees, Küll see on walus ja libe neile, Kes leina riides, sil- mad wees Siin nutwad kurwalt õhates, Ja abi, troosti otsides. Halleluuja, Halleluuja!

Oleme aga siit meie läinud Ja teised järel jäänud kõik, Nemad siis leinawad hana künkal, Ja nutwad oma rumalust. Ei kuule nemad meie healt, Ei kuule meie nende healt; — Eh! siis kahju saadab kasu!

Tuleb kord Jeesus ja kogub kõik, Siis jääme ühte igawesti; Jeesus siis jahutab, rõõmu saadab Seal ingli laulu helinast. — Siis kõigil lõp'nud lein ja waew Ja kätte jõud- nud rõõmu päew. Halleluuja, Halleluuja! J. D.

Wiisil: Nüüd paistab mei le kanniste.

Ma teretan sind, armas wend, Ja heidan sooga ühes
end Jeesuse jalge ette, Ta armu meele tuletēs, Mis suur
olnd kõige elu sees, — Tal laulgu meel ja mõte: Et ta Sind
ka Wõtnud saata, su peal waata ja sind kannud; Armu-
aastaid sulle annud.

Ei ole nüüd weel jõudnud õõ, Waid käes on alles
päew ja töõ; Seks Jssand jõudu andku. Kui ta töõd tehes
nõtruft näed, Siis kinnitagu sind ta käed, Ja wiimaks
taewa kandku. Seal uus laul juus, Jeesu surma ja ta armu
hinged kiitwad, Sellega kõik aega wiitwad. J. N.

Wiisil: Mu armas Jeesus, minu rõõm.

Mu hing, mis lohised mu sees Ja nõuad tühja taga,
Eks ole Jeesus abimees, Kes tulnud taewast maha. Sind
ostnud were hinnaga; See maksab üle ilmamaa. — Wõid
kindlasti ta peal loota. L. D.

Wiisil: Jeesus, surma ärawõitja.

Tõuse üles päew on jõudnud, Mis meil palju rõõmu
toon'd Sinu elu laew on jõudnud Jälle ühe aasta teed
Rahu ranna ligemale, Jgawese elu poole, Täna, täna süda-
mest oma kallist Jeesusest.

Kes meist enne kodu jõuab, On meil waestel teadmata;
Aga et meid Jeesus nõuab Kõikipidi aidata On meil wäga
selgest teada! — Mõõda läinud elu-aasta, Sulle selgest tun-
nistab, Kuidas Jeesus armastab.

Kõigest hingest, meelest wäest Wõtame nüüd uueste
Kinni Jeesu armu käest, Temal' jääda truuste Tulewiku elu
jooksul; Küll siis meie elu õhtul Tall, kes ära tapetud,
Annab taewas meie suud. J. D.

Wiisil: Sull', sull', Jehowa! tahan laulda.

Küll, küll on Jeesus armuline, Kes hulga aastaid üle aidanud; Mõndkümmed juba nende aru. Kõik seda aega on ta kannatand Ja armu armu pärast sulle annud; — Sull warjus oma haawad lahti tein'd.

Siin wennad, õed ja sõbrad ühes Sull' täna armu, õnne soowivad. Meil kõigil paled röömsad nähes Sel päewal sinu röömu pisaraid, Mis jina palwes ohwrid Jeesusel', Su kallil' ristis surnud Jssandal'.

Kõik arm, mis sulle osaks saanud, On üksi Jeesu arm sull' walmistand, Sest tema üksi seda teenind See läbi, et ta ristis kannatand; Ja nüüd weel ikka taewas palub ta: Oh Jsa, kuule! armust halasta!

Küll hoopis röömsam saame laulma, Kui oleme seal Talle järje ees, Kus seda tohime kõik kuulda Ja näha, Mis siin kuulnud nõtruses. Oh! röömu, röömu, mis seal tunneb meel; Seal laulab hoopis selgem meie keel. J. D.

Wiisil: Jeesus, peastnud oled sina.

Jssand Jeesus õnnistagu Sind sel kallil päewal nüüd, Ta sull' meele tuletagu Armu, head ja sinu süüd. Kõik head, mis ta sulle teinud, Ja kõik paha, mis ta näinud Mõõda läinud aasta sees, Pidagu su filma ees.

Oh küll teised aasta päewad On küll armsad olnud sul, Siiski mitte nõnda armsad, Kui see tänane päew meil. Täna, kallil röömu päewal, Meil ja kõigil sugulastel Nasta päew; ja tänu meel, Et sa meie hulgas weel.

Sulle saagu rohkest armu Antud täna Jsa käest; Wäga palju waimu jõudu, Wäge tema armu wäest. Mandust ja ja armutundmist, Jse oma ärasalg'mist, Pikka meelt ja kannatust, Jeesu laste wagadust. J. D.

Wiisil: Oh Jeesus Kristus, tule ja.

Nast' läheb aasta järele, Üks aasta kiidab teisele, Et kõige kallim ilma peal On armu aeg ja Jeesu hool.

Siin astub jälle Jeesuse Su ette, kes ja põrmuke. Ta lahke pale, armu heal Sind palub waatma tema peal'.

Uut armu uuel aastal nüüd Ta pakub, tahab sinu süüd Sult wõtta ja sind õnnista, — Kõik kinni katta werrega.

See wastu teised rõõmud tõest Dn pühkmed, Aga Jeesus Krist Dn ülem wara lõpmata; — Kurb, kole ilma temata.

Kui mõtleme see armu peal, Mis sulle osaks saanud teal Sel möödaläinud aasta teel, Siis hõiskab tänu süda, keel:

Ta kandis sind nii hellaste Su hädas, waewas armsaste; — Ta saatis inglid hoidijaks, Sul igal sammul kaitsejaks.

Kui tulewil sind kurvastas, Siis tema jälle rõõmustas. Kui surma laene hirmu tõi, Siis Jeesus merd ja laenid lõi.

Kui mustad mure-pilwe wood Ja mitmed ahastuse hood Sind ahwardasid neelata, Ka neid ta wõttis keelata.

Need tahtsid walgust warjata Ja elu-lootust kaudata, Siis armupäike, Jeesuse, Tõi rõõmu, elu ilmale.

Ei seda jõua ükski juu Siin üles rääkida, kui truu Dn Jeesus oma lastele Ja oma tallekestele.

Kui seda hakkad mõtlema, Mis hinge poolest teinud ta, Siis mõistus lõpeb selle eest — Ei tohi laus'ta sõnakest!

Dh arm, oh arm, oh ime arm!!! Mis sulle osaks saand, kes põrm. Dh weri, meri põhjata! — Dh Jssand Jeesus halasta!!!

Jumala sõna: Siis alandage nüüd Jumala wägewa käe alla, et tema teid wõiks ülendada õigel ajal. Heitke kõik oma mure tema peale, sest tema muretsheb teie eest. Olge kasiinad, walwate, sest teie waenlane kurat käib ümber kui mõiraja lõukoer ja otsib keda tema wõiks ära neelata; selle wastu seiske kindlaste usus. — Beereta Jehowa peale oma teed ja looda tema peale, küll ta toimetab kõik hästi. Heida Jehowa peale oma koorem, ja tema peab sind üles, tema ei lase mitte igaweste kõikuda seda, kes õige on. Seepärast ütlen mina teile: ärge muretsjege

mitte oma elu eest, mis teie peate jööma ja jooma, ega oma ihu eest, mis teie peate selga panema. Aga nõudke esite Jumala riiki ja tema õigust, siis seda kõik peab teile pealegi antama. Urge muretsege ühtegi, waid laske kõigis oma palumised palwe ja ohkamise läbi tänuga Jumalale teada saada.

Palwe.

Mu hing, kiida Jehowat, ja kõik mis minu sees, tema püha nime. Mu hing kiida Jehowat, ja ära unusta tema heategemisi ära.

Isšand, Jeesus! ka mina tahan sind sel kallil päewal kiita ja tänada; aga et mul enesest ei ole tänu ja kiituse laulu sulle laulda, siis palun, täida mu süda su hea tegemise tundmisega ja õhuta mu sees sulle kiituse laulusid. Tuhas ja põrnus su jalgul, sind kummardades tänan sind su emaliku armu ja hoole eest misga ja mind mööda läinud elu aastal kandsid, ja su pika meele rikkuse eest, et mooga kannatasid, ja oma taewast Isa palusid: Jäta teda weel jekski aastaks, ehk ta wahest wilja hakkab kandma. Oh Jeesus, Jeesus! küll on mu süda nüüd rõõmus, et ma waene usfikene tohin weel ühe uue armu aasta sisse astuda!

Armas Jeesus! kui mu süda alles weel ärkamata on, siis heida mu peale armu ja ärata mind patu unest enne, kui mind surma läbi siit ära kutsud! Amen. Isa meie j. n. e.

Sõbe ehk kuld pulma päewal.

Wiisil: Nüüd on see päew ju lõppenud.

Sull' laulame nüüd südamest, Oh Issand, kiitust, auu,
Ja lauldes teada anname Maailmal mis su nõu.

Sa oled armu hallikas, Kust meile heldeste On woo-
land arm ja õnnistus, Neil aastail rohkeste.

Mis oleme, et meitele Nii palju head teind Sa
helbe, kallid Jeesuke, Ja armust halastand!

Nast' aastalt fina kandsid meid Kui ustaw karjane Ja
häda aegul hoidsid meid Sa armsast, truuste.

Tunnistus. Ma tahan sind tänada, Jehowa,
rahwa seas ja sind kiites laulda inimeste seas.
Sest suur on su heldus taewast saadik ja su
tõde ülemist pilwist saadik. Namen. Paul 108,
4—5.

Halastaja ja armuline on Jehowa, pika meelega
ja rikas heldusest. Tema ei ole meile mitte meie
pattu ja ülekohut mööda meie kätte tasunud. Otsi
kui isa laste peale halastab, nõnda halastab Jehowa
nende peale, kes teda kardawad. Waese inimese päe-
wad on kui rohi, ta õitseb nõnda kui dieke wäljal;
kui tuul tema üle puhub, siis ep ole teda enam, ja
tema ase ei tunne teda mitte enam. Aga Jehowa
heldus on igawesest igaweste nende peal, kes teda
kardawad, ja tema õigus jääb laste lastele; neile,
kes tema seadust peawad, ja kes mõtlewad tema käst-
miste peale, et nemad nende järele teewad. — Mu
hing! kiida Jehowat, ja ära unusta tema heategemisi
ära. Namen.

Palwe.

Meie täname sind, Issand, kõigest südamest
õiglaste salajas nõuupidamises ja koguduses. Suu-

red on, Jehowa, sinu teud; neid nõutakse kõigist, kellel neist hea meel on. Sinu töö on suur au ja auustus, ja sinu õigus kestab igaweste. Sa oled meile ühe ime mälestuse kinkinud; ja oled meid kaks-kümmend wiis (wiiskümmend) aastat kannud, kui helde ema oma lapsi kannab. Kui meil kitsad ja pimedad kohad läbi olid käia, siis juhataksid ja meid oma silmaga kättpidi meid talutades. Issand, armas Jeesus, ja oled meie palju pattu oma werega kinni katnud, ja kui tarwis oli, ka oma pehmet karistawat kätt rohkest meie peale pannud seepärast et meid armastaksid, ja ei tahtnud meid hukatuse teele igaweste ära eksiada lasta. — Mu hing, kiida Jehowat, ja kõik mis minu sees, tema püha nime.

Armas Jeesus! meie tõutame täna teine teisele jälle uueste truudust; aga anna sina meile mõlemile sinu Püha Waimu, kelle läbi meie ennast sulle omas wanaduses hoopis ihu hingega lubada ja anda wõime. — Oh! aita meid sind teenida, armastada, tänada ja kiita, kunni wiimse hinge tõmbamiseni. Amen. Meie Isa j. n. e.

Wiisil: Nüüd on see päew ju lõppenud.

Eks Issand noorelt toitnud meid Ja aitnud alati, Mõnd' õnnetust ka käänanud Meist ära tänini.

Ta walitsus on õige küll, Ta õigust õpetab; Kõik õnnetust, mis juhtub teal, Meil kasuks lõpetab.

Seft lastem teda teha nüüd, Ei lauske sõnakest, Siis meie õnn on walmistud, Rõõm, rahu igawest.

Rekruti lahkimisel.

Wiisil: Tulge ristiinimesed.

Jumalaga tahan jätta, Teid, mu armsad omaksed, Reisri käsul pean tõtma Täitma oma kohusid: Mind nüüd kutsub isamaa Ja ma lähen rõõmuga. Ehk küll kaugel' tuleb minna, Jeesu arm ka paista sinna.

Jumalaga isa, ema, Jumalaga wennad, õed Jumalaga nüüd ka sina Isamaa ja kenad mäed, Metsad wäljad heinamaad, Kirik ja ka surruaed! Jeesus, ole saatjaks mulle, Mina annan ennast sulle.

Mind oh aita olla wahwas, Issand, Reisrit teenima, La' mind palwes olla walwas; Truu ja ustaw kõigis ka Helde Jeesus, taewa sees Ole minu abimees! Saada mind seal wõoral rajal, Kaitsjaks ole isamajal!

Tunnistus: Küll Jehowa läkitab oma ingli sinuga ja saadab lorda su tee. (1. Mos. 24, 40).

Mina olen kõige wägewam Jumal, käi minu palge ees ja ole täieste waga, ja ma tahan seaduse sinuga teha ja tahan sind hoida ja õnnistada kõige sinu teede peal. Uga pea kõwaste kinni käsust ja käsüõpetusest, ja käi jeda mööda mis Jehowa sulane Mooses teile on käskinud, et teie wõtate Jehowat oma Jumalat armastada, ja kõigi tema teede peal käia, ta poole hoida ja teda teenida kõigest omast südamest ja kõigest omast hingest. Ja Joosua õnnistas neid, ja laskis neid ära minna.

Nii mine siis ka sina, armas noor mees, ja palu, et Jeesus ka sinuga kõigi su teede peal oleks, ja sa iga päewaga enam ja enam iseennast õpiksid tundma, ja oma Õnnistegijalt armu ja pattude andeksandmist rohkeste wastu wõtma. — Lase ennast iga päew uuendada oma meele uuendamise läbi Piüha Waimu

walgusel. Palu lõpmata Jumalat, et sa iialdes unis-
feks ja laisaks ei jääks oma usu wõitlemises. Hakka
Jeesusest finni, ja ütle uskliku lauljaga: Jeesusest ei
jätä ma, et ta mu eest poodud risti, sest mu kohus
hakata temasse kui takjas finni. Ta mu elu, wal-
gus ka, Jeesusest ei jätä ma.

Palwe.

Jesand Jeesus! kuule meie palwet selle noore
mehe lahkumise tunnil; kuule teda sel päewal ja ka
siis kui tal kitsas käe. Jakobi Jumal! su nimi pangu
teda kõrge warju paika. Väkita tale abi seal pühast
paigast, ja toeta teda Siionist. Mõttele kõigi ta roa-
ohwride peale, ja ta põletamise ohwrid arma sa ras-
waseks, oh Jumal! Jehowa, tee kõik mis ta palub
ja kuule teda omast pühast taewast; oma parema
käe abil suure wäega. Ühed loodawad wanrite ja
teised hoošte peale, aga meie loodame sinu, oma Ju-
mala, peale. Jehowa, saada abi! kuningas, wõta
meid kuulda, kui meie hüüame!

Armas Jeesus, kui see sinu meelepärast on, siis
saada noor mees jälle tagasi, et siin paigas jälle
kõik ühes kous sind tänada ja kiita wõime. Amen.
Iha meie j. n. e.

Wiihil: Jeesus, kõige ülem hea.

Oled kaugel wõõral maal Wahest raste risti all, Jee-
sus kaitseb sind ka seal Ja sind peab ülewel.

Ilma lapsed, kuis sa tead, Nõudwad taga tühja head;
Jeesus olgu kallim õnu Sull', ja kõige kallim kroon.

Oled wahest tõbine, Pole abiks üksi; Jeesus tõbe
parandab Ja sul õigeks arstiks saab.

Oled wahest alasti, Nõu ei hakka kuhugi; Jeesus ise
awitab, Tarwidust sull' muretseb.

Haiguse ajal.

Wiisil: Armas Jeesus, armastaja.

Taewa linna wärawasse Tulen usus, Jeesute! Anna
mulle kuulda ise Nüüd su armu sõnumid, Et wiid mind
su rõõmu sisse, Kus kõik waew on otja saand, Kus sa
kaiised oma lapsi, Mis ja kallist lunastand.

Küll sa oma pits'ri tunned, Miska sa mind märkinud;
Küll mu südant tähel paned, Kus su kaju tikitud. Ei sa
salga, Jssand, ära Mind su pärast olemast; — Jeesus,
kallim hinge wara, Nõomusta su leitud last.

Ets sa Jumalaks mull' polnud Kohe, kui sind tunda
sain? Ets sul hingel' terwis tulnud, Kui su juure usus
jäin? Ei sa põlga omaks wõtta Mind, waid sirutad mull'
käd; Oh seepärast palun: rutta, Et mull' igaweste jääb.

Su auujärje ette tulles, Kus sind näen su Jssaga, Ja
su palge ees seal olles Ei siis, Jssand, kohku ma: Kas wõib
pruut ta peigmeest karta Kellega ta kihlatud? Ei, waid ta
peab rõõmustama, Kui ta heal saab ilmunud.

Siis jääb leinamine maha, Kui aeg minna pulmale;
See wõib üksnes laebtust teha, Kes sind põlg'nud, Jeesute!
Minu raske ihu häda Kannan ma nüüd rahuga, Sest ma
tean, su hale süda Ei mind jäta abita.

Kui sa tahad mind siit wiia Teise ilma igawest, Kui
sa tahad jätta siia, Oh siis aita wägewast! — Rahul tahan
olla ikka, Ei surm mulle wiga tee! Kui weel elama mind
jätad, Sina aitad wõidelda!

Kirja tunnistus.

Rom. 1.

Uga mitte üksipäinis seepärast, waid meie fiitleme ka wiletsuste sees, et meie teame, et wiletsus saadab kannatuse, ja kannatus saadab finnitud meele, ja finnitud meel saadab lootuse. Uga lootus ei tee meile häbi, sest et Jumala armastus on wäljawalatud meie südamete sisse Püha Waimu läbi, kes meile on antud. Sest Kristus on, kui meie alles nõdrad olime, omal ajal surnud nende eest, kes jumalakartmata. Sest ükski ei wõta naljalt ühe õige eest surra, ehk küll ühe hea sõbra eest keegi ka julgeks surra. Uga Jumal näitab wälja oma armastust meie wastu, et Kristus meie eest on surnud, kui meie alles patused olime. Seepärast peab meid, kes meie nüüd tema were läbi oleme õigeks saanud, palju enam tema läbi peastetama wihasi; sest kui meie Jumalaga oleme lepitud, tema Poja surma läbi, kui meie waenlased olime, palju enam peab meid tema elu läbi peastetama, et meie ju oleme lepitud.

Palwe.

Oh Jeesus! Ma hüüan su poole, peasta mind, et ma su tunnistusi hoian; ma jõuan enne puhte ja kispandan, sinu sõna ootan mina. Mu silmad jõudwad wahi-kordade ette, et ma su sõna järele mõtlen. Kuule mu healt oma helduse pärast: Jehowa! tee mind elawaks oma kohtu-seaduse järele. Sina oled ligi, Jehowa, ja kõik su käsud on tõde. Waata mu

wiletjust ja kisu mind sest wälja, sest ma ei unusta mitte su käsuõpetust. Seleta mu riiuaszjad ära ja lunasta mind; tee mind elawaks oma sõna järele! Amen.

Tarweti laul 119, 146—154.

Surma tunnil.

Wüsil: See aeg on tõest' usje ees.

Teid jumalaga jätan ma, Kõik minu armsad omad! Maailm ja tema wara ka, Mu päralt pole nemad. Ma olen Jeesu pärandus, Ja Jeesus on mu warandus, Ta wiib mind oma juure.

Kui teie teda tunnete, Siis tänage nüüd aga! Kui ta on wõõras teitele, Siis nõudke teda taga! Ta poole hoidke kindlaste! Siis võite loota julgeste, Et kokku saame taewas.

Sind olen ammu ootanud Mu kallis, armas Jeesus, Sa oled ise lubanud Su omad aita surmas. Sa oled armastanud mind Weel enne kui, ma tundsin sind. Oh Jeesus, Jeesus! aita!! —

Kirja tunnistus.

3oh.

Jeesus ütles temale: Mina olen ülestõusmine ja elu; kes minu sisse usub, see peab elama, ehk tema küll sureb! Ja igaiks, kes elab ja usub minu sisse, see ei pea mitte igaweste ära surema; kas sina seda usud? Tema ütles tema wastu: Jah, Issand, ma olen usknud, et sina oled Kristus Jumala Poeg, kes maailma pidi tulema.

Palwe.

Oh Jeesus! Mäleta oma julase (ümhardaja) heaks oma tõutuse sõna, mis peale ja mind oled pannud lootma. See on mulle trööstimiseks mu wiletsuses, et su sõna mind elawaks teeb. Mu silmad on äralõpnuvad su sõna ootes, et ma ütlen: Millal tahad ja mind trööstida? Sest ma olen kui närtsinud ja suitsus; su seadmisi ei unusta ma mitte ära. Mitu päewa on weel su julasel (ümhardajal)? Jeesus! Oh Jeesus! Su surm, su werehigi, see tulgu mulle surmas ligi. Amen.

Surmu puusärki panemise juures.

Wiisil: Ma püüan kõigest hingest.

Mu wiimne maha ilmas, Mis kitsas oled ja! Su sees ma magan külmas, Saan kaetud mullaga; Ei siiski tahaks jääda Ma enam elusse, Et parem osa teada On taewas tõeste.

Sa kindel laewukene, Kus warju leiab ma, Et ilmas hädaline On kauem elada. Surm on kui Noa tulnud Ja laewukese ust Mul heldest lahti teinud, Et saaksin hingamist.

Sa rahu kambritene. Kus puhkab magusast, Kes oli waewaline Ja tüdind ägamast. Ust Jumal kinni paneb Ta laste järele, Neil kallist rahu annab, Neid kaitseb heldeste.

Sa oled wäikeseks woodiks Sell', kes siin elades Üht sängi omal soowis, Kus rahus hingaks sees. Kes hinge rahu saanud Jeesuse surma seest, See hingab lunastatud Ta endest waewast, tööst.

Surm, puusärk, haud ei jõua Mind kinni pidada, Neist tahab wälja tuua Mind Kristus wäega. Kui wiimne pausun hüüab, Siis hauad lõhewad, Hing uuelts ihu leiab, Kous taewa lähewad.

Sirja tunnistus.

1. Kor.

Nõnda on ka furnute ülestõusmine; kadu-
was põlves külwatakse ihu, hukkaminemata põl-
weks äratakse seda üles. Nuuta külwatakse,
auu sees äratakse üles; nõdruses külwatakse,
wäes äratakse üles. Lihalik ihu külwatakse,
waimulik ihu äratakse üles; sest on lihalik ihu
ja on waimulik ihu. Nõnda on ka kirjutud:
Esimene inimene Adam on tehtud elawaks
hingeks; wiimne Adam waimuks, kes elawaks
teeb. Aga waimulik ihu ei ole mitte esimene,
waid lihalik, pärast on waimulik. Esimene ini-
mene mullast on mullane, teine inimene on Is-
sand taewast.

Palwe.

Oh armas Jeesus! Siin furnu puusärgi juures
seistes tuletame oma meele, et ka meie lord ses woo-
dis saame hingata, aga, oh armas Jeesus! ja põrgu
ja surma ärawõitja, walmista meid õndsja surma
tunni wastu. Tröösti ja rõõmusta kõik kurwad ja
leinajad. Saada meid kõiki oma armastuse ligiole-
misega sinu püha tahtmist tegema. Meie hüüame
su poole kuningaga Taawetiga ja ütleme: „Olgu su
käsi mind aitmas, sest ma olen su kästmised ära wa-
litšenud. Ma igatsen sinu õnnistust Jehowa! Ja
su käsuõpetus juhatab mind. Elagu minu hing, et
ta sind kiidab, ja su kohtuseadus aitku mind. Ma
olen effinud, otsti mind oma last kui ärakadunud lam-
mast. Amen.

Lapse püüfärgi juures.

Wüfil: Hinge peiute.

Taewa pärija, Mine rahuga! Kui ja weel maailmas polnud, Du sind Jeesus peaftma tulnud Oma werega Taewa pärija.

Taewa pärija Oled armust ja! Jeesus on sull' appi tõtnud, Kristmises sind wastu wõtnud, Et nüüd oled ja Taewa pärija.

Küll sind Jeesute Wõtad heldeste Oma Jsa röömu fiske, Taewa püha kogudusse, Mine rahuga! Taewa pärija.

Hinga rahu maal Peaftja hoole all! Meid weel wae-
wab patt ja häda; Sull ep ole karta seda; Peaftja hoole
all Hingad rahu maal.

Dniistegija, Kes ja werega Teda oled lunastanud, Ja ta patud kustutanud; Röömsaft anname Teda sinule.

Seal on ingli-maa, Dndsad hinged ka; Uita meid ka Jeesus ise Selle röömu riigi fiske, Kus so armu tööd Riit-
wad ingli wäed.

Kirja tunnistus.

Joh.

Ja mina annan neile igawese elu, ja ne-
mad ei ja elades hukka, ja ükski ei fisu neid
minu käest. Minu Jsa, kes neid mulle on
annud, on suurem kui kõik; ja ükski ei wõi neid
minu Jsa käest fiskuda.

Palwe.

Lapsed on minu pärisosa! Oh Jsfand! Nõnda
tunnistas su sulane Taawet; seepärast on meie süda
röömuga täidetud, et ja oled kõik hästi teinud. Sina
oled annud, sina oled wõtnud, Su nimi olgu kiide-

tud! Sind, oh armas Jeesus, ükspäinis himustab meie hing, et ka nõnda kui lapsuke, saaksime surma tunnil maailma tühjust warandusest ja auust lahutud ja rõõmuga su rahu majadesse ära minna. Oh armas Jeesus! Jää meie kõikide juure südamesse, ja tee meid õiete lapsukesteks, et meie süda muud ei himustaks ega otsiks kui seda, mis meile seda tõsist rahu sinu wereft südamesse võib tuua, kelle läbi hing kinnitud ja süda rõõmustud saab, et walwates päewal ja öösel sind, oh Jeesus, ootame, mil sa meid koju wiid pühade seltsi, kes sinu were wä peale on rõõmuga surnud. Oh Jeesus! tröösti kõiki, kes surma pärast on kurwaks saanud, et nemad sind see eest ostaksid tänada, mis sa oma targa nõuu läbi oled teinud. Õnnista meid, oh Jeesus, et meie hing, meel ja waim sinu sõna kuuleb ja ennast see peale walmistame! Amen.

Pisa.

Ristimise päeval.

Somikul enne ristimist.

Wiisil: Armas Jeesus, awita.

Armas Jeesus! helbuses Dled meid su külge poofind, Kui meid meie lapse eas Ristmises sai sulle toodud. Oh et meie täna jälle, Ristmist tuletame meele.

Issand, armas Jeesus Krist, Meie palume sind wäga, Wõta armust seda last Oma külge kinnitada; Oma waimu anna talle, Et ta armus kasvaks sulle.

Lapse õigust kingi tall, Peše teda puhtaks patust, Et ta risti koorma all Ei saaks tunda ual kartust. Kui sa noorelt ära kutsud, Siis su weres kauta patud.

Kirja tunnistus.

Roma r.

Oh eks teie ei tea, et meie, mitu meid Kristuse Jeesuse sisse on ristitud, tema surma sisse oleme ristitud? Siis oleme meie temaga mahamaetud ristmise läbi surma sisse, et, otsegu Kristus on ülesäratud surmuse Issa auu läbi, meie ka nõnda peame uues elus käima. Sest kui meie temaga oleme istunud tema surma sarnaduseks, siis peame meie ka tema ülestõusmise sarnatsed olema. Et meie seda teame,

et meie wana inimene temaga on risti löödud, et patu ihu peab tühjaks minema, et meie mitte enam pattu ei teeni; sest kes surunud on, see on õigeks mõistetud patust. Aga kui meie Kristusega oleme surunud, siis ujume meie, et meie ka temaga peame elama, sest et meie teame, et Kristus surmest ülesäratud mitte enam ei sure, surm ei walitse enam tema üle. Sest, mis tema on surunud, seda on ta patule surunud üksford; aga mis ta elab, seda elab tema Jumalale. Nõnda armake ka teie endid patule küll surunud olemat, aga Jumalale elawat Kristuse Jeesuse, meie Issanda, sees. Seepärast ärge walitsegu patt mitte kui kuningas teie sureliku ihu sees, et teie wõtaksite tema sõna kuulda tema himude sees. Ärge andke ka mitte oma liikmeid üleskohtu sõjariistuks patule, waid andke endid ise Jumalale kui need, kes surnuist on elawaks saanud, ja omad liikmed õiguse sõjariistuks Jumalale. Sest patt ei pea mitte teie üle walitsema, sest teie ep ole mitte käsu all, waid armu all.

Palwe.

Mu hing kiidab sind, Jehowa! Jehowa (Jeesus) meie Jumal! sina oled väga suur, suure auu ja auustusega oled sa ennast kui riidega ehitanud. Sa katad ennast walgusega kui kuuena, ja lautab tawad kui teki wälja; Sa teed omad inglid tuleks, omad teenrid leegitsewaks tuleks. Rased ja oma waimu wälja, siis luuakse meid, ja sina teed kõik meeks. Muu olgu Jehowale (Jeesusele) igaweste!

Jehowa wõtab röömustada oma tegude sees. Oh
Jeesus! lasse see laps sulle laulda oma elu aja ja
oma Jumalat kiites laulda, kunni ta alles on! Amen.

Taweti laul 104, 1. 2. 4. 30. 31. 33.

Pärast ristimist.

Wiisil: Meil tuleb abi Jumalast.

Su armu meie kiidame, Oh Jeesand! wägew Jumal,
Ja südamest sind täname, Et oled wäsel' loomal' Ust lahti
teinud eest; Su poja surma seest Nüüd oled temale, Aund
lapse õiguse — Oh et nüüd kaswaks sinul'.

Ristimine.

Wiisil: Armas Jeesus, awita.

Armas Jeesus, röömuga Toome nit, kui käsid ise,
Sulle lapse, siruta Tema wastu oma käsi. Wõta armu
hoole kanda Taewariiki talle anda.

Meie käest oh wõta ja Wastu, keda toome sulle, Täida
oma armuga Lapsulest, ja appi tule: Et su lapses jääks
siin waewas Ja ta sinu omaks taewas.

Jumala Isa, Poja ja Püha Waimu nimel. Amen.

Jumala sõnast teame meie, et kõik inimesed patu
sees sünniwad *V*ja meie teame ka, et kõik oleks pida-
nud hukka minema, kui Jumala Poeg, Jeesus Kris-
tus, ei oleks tulnud meid ärapeastma kõigest patust,
surmast ja kuradi wäest; sest surm on patu palk. —
Ja et nüüd ka seesinane lapsukene, keda meie täna
jälle tema ette kanname, nõnda kui meie kõik, ei
wõi muidu Jumala riiki saada, kui et peame uueks

saama sünnitatus uuest

*W Ma
seemest
panting
seemest*

fündima weest ja waimust, ja selle läbi saama walmistatud Jumala lapsiks, kes teda peab teenima, tema riigis tema all, igaweses õiguses ja õnnistuses, siin ajalikult ja seal igaweste.

Et aga temale selleks Kristuse armu ning abi siin maa peal tarwis on, mis ta Õnnistegija kellelegile ei keela, siis tahame nüüd ette wõtta, mis ristimise seadus käsib, ja seda lapsukest ristimise läbi oma Õnnistegija juure tuua ja teda paluda, et tema ta teda tahaks wastu wõtta, oma õnnistamisega õnnistada ja Püha Waimuga ehitada, et ta ta üht tõsist, elawat ja õndsakstegewat usku kätte saaks ja kõigest patust puhtaks, Jumalale auuks, selle lapsesele õndsuseks ja ristitoguduse kaswamiseks ja rõõmuks. Amen.

Wõttem kuulda Jeesuse sõna, mis on ülespandud ristimise seadmiseks ja tarwiduseks. Jeesus ütles: Minule on antud kõik meelewõld taewas ja maa peal: seepärast minge ja õpetage kõik rahwast, ja ristige neid Jumala Isa, Poja ning Püha Waimu nimel. Ja õpetage neid pidama kõik, mis mina teile olen käskinud. — Kes usub ja teda ristitakse, see peab õndsaks saama, aga kes ei usu, teda peab hukka mõistatama. — Kui keegi ei sünni weest ja Waimust, siis ei wõi tema mitte Jumala riiki saada.

Wõta wastu püha ristitähete oma rinna ja otša peale, tunnistuseks, et findki ristilöödud Kristus on äralumastanud.

Palugem.

Oh kõigewäeline igawene Jumal, meie Isanda

1/ Eks tui ei tea, et meie, mitte ristitud oleme, oleme Jeesuse seema sisse ristitud

Jeesuse Kristuse Isa! Meie hüüame sind appi selle lapsuse pärast, kes sinu käest ristimise annet palub ja sinu igawest armu uuesündimise läbi ihaldab. Võta teda vastu, oh Issand, nõnda kui sa ise oled ütelnud: Paluge, siis peab teile antama, otstige, siis peate teie leidma, koputage, siis peab teile lahti tehtama. Siis anna ka nüüd seda kallist armu sellele, kes palub ja tee lahti sellele, kes koputab, et see lapsukene seesinatse taewaliku pesemise igawest õnnistust ja sinu armu tõutatud riiki päriks, Jeesuse Kristuse meie Issanda läbi! Amen.

Nõnda kirjutab püha ewangelist Markus: Ja nemad töid lapsukefi Jeesuse juure, et ta neisse pidi puutuma; aga jüngrid sõitlesiwad neid, kes neid tema juure töiwad. Aga kui Jeesus seda nägi, sai tema meel väga haigeks ja ta ütles neile: Laske lapsukesed minu juure tulla ja ärge keelge neid mitte, sest niisuguste päralt on Jumala riik. Tõeste, mina ütlen teile, kes iial Jumala riiki vastu ei wõta, kui lapsuke, see ei saa mitte sinna sisse. Ja ta wõttis neid sülle, pani käed nende peale ja õnnistas neid.

(Kristija paneb käed lapse peale ja ütleb:)

Seda armu palume ka selle lapsele lugedes:

Meie Isa, kes sa oled taewas. n. t. j.

Siis tuletagem oma usutunnistust meele, mis peale seda lapsukest ristitakse.

Meie usume Jumala Isa, kõigewälise taewa ning maa Looja sisse; ja Jeesuse Kristuse, Jumala ainu sündinud Poja, meie Issanda sisse, kes on saa-

dud Pühast Waimust, ilmale toodud neitsist Mariast, kannatanud Pontsiuse Pilatuse all, ristilöödud, sur-
nud ja maha maetud, alla läinud põrgu hauda, kol-
mandal päeval jälle ülestõusnud furnuist, üleslänud
taewa, istub Jumala oma kõigewäelise Jsa paremal
käel, sealt saab tema tulema kohut mõistma elawate
ja furnute peale. — Meie usume Püha Waimu sisse,
üht püha ristikogudust, pühade osasaamist, pattude
andeksandmist, liha ülestõusmist ja igawest elu. Amen.

Seesama püha ja õndsakstegew usk paneb kõi-
kide peale, kes teda omaks tunnistawad: patu elu
maha jätta, Jumalat üle kõige asjade ja ligimest, kui
iseennast armastada.

Kas teie tahate, kristlikud waderid, et seegi lap-
sute selle püha ja õndsakstegewa usu sees saaks risti-
tud, ja et tema Kristuse armu warast osa saaks, ja
tema käskude järel elaks ja et ta seda tõutatud pä-
randust kätte saaks ning palju wilja kannaks igawe-
seks eluks, siis kostke: ja?

Kristuse käsu järele ja tõutust mööda ristin
mina sind N. N. *V* Jumala Jsa, Jumala Poja ning
Jumala Püha Waimu nimel. Amen.

Meie oleme seda last Kolmainu Jumalale pühit-
senud, ja tema nime sisse wastu wõtnud, siis pa-
lugem weel.

Oh kõigewäeline Jumal ja Jsa! Meie anname
sinule kiitust ning tänu, et sina seda last püha risti-
mise läbi uueks oled sünnitanud ja oma taewaliku
annete pärijaks wastu oled wõtnud. Meie palume
sind, et sina tahaks seda last hoida see armu sees,
mis tema püha ristimise läbi kätte on saanud, et

V
Teisuse
summa
siis

tema võiks kasvada sinu püha nime kiituseks ja auuks ja ükford seda tõutatud riiki päraks kõige pühadega taewas, Jeesuse Kristuse, meie Õnnistegija, läbi. Amen.

Mina manitsen teid, waderid, et teie oma ristmise seadust täna Jumala ees uueste meeletuletate ja teete, mis teie kohus on; et kui see Jumala tahtmine peaks olema, et ta selle lapsuse wanemad ta wäetimas põlwes peaks ära kutsuma, et teie siis tõesti ristiniimese kombel hoolt kannate, et ta Jeesuse Kristuse ihu külles elawaks liikmeks võiks saada ja et ta palju wilja kannaks igaweseks eluks. Amen.

Õsland õnnistagu sind ning hoidku sind; Õsland lastu oma pale paista sinu peale ja olgu sulle armuline; Õsland tõstku oma pale sinu peale ja andku sulle rahu. Amen.

Wiisil: Armas Jeesus, awita.

Jumal olgu tänatud, Tehtud on nüüd armu seadus, *õping*
Lapse peale walatud Isa arm ja lapse õigus. Taewa wihm
õn on seda kastnud, Jeesus oma sülle tõstnud.

Suureks *õn* taswa, wagaks *õn* saa, Oma isa, *õn* ema rõõmuks,
Jeesu were õigus ka Olgu *õn* sulle elu kaljuks; Ristmine sind *õn*
taewa saatku, Eluteeks ja uheks saagu. B. Schmoll.

Matmine.

Wiisil: Nüüd surmu keha matame. 37.

Et mine mulda rahuga, Kui ema sülle hingama, Seal armukäsi heldeste Sind paneb rahu unele.

Oh pisarsilmad, hauasse Weel wiimast korda waadake!
Ei sind me enam näha saa Siin ilmas, kallis rändaja!

H. Sakse.

Jumala Isa, Poja ja Püha Waimu nimel!
Namen.

Armsad hinged! Meie Dnnistegija Jeesus Kristus ütleb Joannese ew. 11, 25: „Mina olen ülestõusmine ja elu, kes minu sisse usub, see peab elama, ehk ta küll sureb.“ Ja jälle teises kohas seal samas ewangeliumis: „Tõeste, mina ütlen teile, kes minu sõna kuuleb ja usub seda, kes mind on läkitanud, jellel on igawene elu ja see ei tule mitte kohtu alla, waid on surmast elu sisse läinud. Tõeste, tõeste, mina ütlen teile, et tund tuleb ja on ju tulnud, et surnud peawad Jumala Poja healt kuulma ja kes seda kuulwad, need peawad elama. Sest otse kui Isal on elu iseeneses, nõnda on tema ka Pojale annud, et elu peab ta enese sees olema. Ja on temale ka meelewalla annud kohut mõista, sest et ta inimese poeg on: Urge pange seda imeks, sest tund tuleb, millal kõik, kes haudade sees, peawad tema healt kuulma ja wälja tulema, kes on head teinud elu ülestõusmiseks, aga kes kurja teinud, hukkaminemise ülestõusmiseks.“

Joannese ilmutamise raamatus on nõnda kirjutatud: „Dndjad on need surnud, kes Issandas surewad sest ajast; tõeste, ütleb Waim, nemad hingawad omaft waewast ja nende teud käiwad nende järele.“ Püha apostel Paulus ütleb Tessalonika rahwale: Mina ei taha mitte, wennad, et teil peab teadmata olema nende järg, kes magama läinud, et teie ei lähe kurwaks, kui need teised, kellel ei ole lootust. Sest kui meie usume, et Jeesus surnud on ja ülesäratatud, nõnda tahab Jumal ka neid, kes Jeesuse

läbi on läinud magama, temago ette tuua. Sest seda ütleme teile, kui Issanda sõna, et meie, kes meie elame ja üle jääme Issanda tulemise ajani, ei pea mitte nende ette jõudma, kes on magama läinud. Sest et Issand ise tahab tulla maha sõjakisendamise, ingliskeale ja Jumala pasunaga, ja kes Kristuse sees surinud, need peavad ülestõusma esmalt; pärast peab meid, kes meie elame ja üle jääme, ühtlasi nendega pilve sisse kistama Issanda vastu taewa poole ja nõnda peame meie ikka Issandaga olema. Seepärast kinnitage ja trööstige teineteist nendefinaste sõnadega. Amen.

Siis jätame teida Jumalaga ja anname tema ihu maamullale, aga tema hinge Jumalale.

Mullast oled sina wõetud, mullast pead sina saama, mullast äratab sind Jeesus Kristus wiimisel päewal ülesse. Amen.

Kaduwast põlwes külwatakse ihu, hukka mine-mata põlwes äratatakse seda üles; auuta külwatakse, auu sees äratatakse üles; nõdruses külwatakse, wäes äratatakse üles; lihalik ihu külwatakse, waimulik äratatakse üles. Amen.

Sa armuline ja igawene Jumal! Kes sina Jeesuse Kristuse, oma ainusiündinud Poja surma läbi surma käest wõimust oled ära wõtnud, et tema enam meile ei wõi kahju teha, pööra nüüd oma palet laste poole ja anna meile armu, kes meie siin ühes kous oleme, et meie oma hingede heaks, seefinatse matmise juures omale meele tuletame, et ka meie, kui sina

tahad ja meid kutsud, peame jälle mullaks saama. Oh õpeta meid seda hääl ja kurjel päewil mõistma, et meie sellesinatse elu sees kindlat aset ei ole ja anna meile armu, et seda taga nõuame, mis igawene on ja et meie siin maa peal nõnda elame, siin püha tahtmise järel, et meie selle lahkunuga Jeesuse Kristuse sees wiimsel päewal üles tõuseme igaweseks eluks, sellesama siin Poja Jeesuse Kristuse oma Isanda läbi. Amen.

Meie Isa, kes sa oled taewas jne.
Isand õnnistagu sind jne.

Omäl wiisil. 37.

Nüüd surnu keha matame, Ja usume, kõik kindlaste,
Et wiimsel päewal rõõmuga Ta jälle tõuseb elama.

Muld tema on ja mullaks saab, Sest Jumal teda
äratab, Kui surnud ja ta elawad Kõik kohtu ette tulewad.
Michael Weisk.

Sööma laua juures.

Enne söömist.

Wiisil: Oh Jeesus Kristus tule ja.

Meil, Jeesus, tule wõõraks ka, Ja õnnista, mis annud
sa Meil omast heldest armu käest; Ka hinge toida omast wäest!

Palwe.

Armas Õnnistegija Jeesus! Sina annad küll
selle hingele, kes püüab saada, ja täidab näljatse
hinge heaga. Amen.

Laweti laul 107, 9.

Pärast söömist.

Wiihil: Mis kiitust wõime, Jssand, sulle anda.

Oh! tänu, kiitus, armas Jeesus, sulle, Et oled armust rooga annud meile.

Palwe.

Oh Jssand! meie täname find, sest sina oled hea ja sinu heldus kestab igaweste. Amen.

Söömaaja salmikessed.

Wiihil: Oh Jeesus Kristus, tule sa.

Oh Jsa taewa riigi sees, Su lapsed wõtavad sinu ees Sind südamest nüüd paluda: Meid toida, Jssand, armuga!

Wiihil: Mu süda, ärka üles.

Oh Jssand Jeesus, tule, Meil ise wõeraks ole, Sa meile lauda kata, Kõik õnnistada wõta!

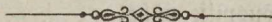
Wiihil: Minu süda rõõmustele.

Dma lapsi, Jssand, toida, Taewa troostiga meid täida, Wõta andeid õnnistada, Mis sa lastnuud walmistada Meie elu kosutuseks, Sinu auu ülenduseks, Kuni taewa lauda saame, Sinna ingli seltsi jääme.

Wiihil: Armas Jeesus, awita.

Jssand olgu tänatud, Olime ta wõerad jälle, Kui meil hing on kosutud, See eest andkem tänu talle. Tänu ütelgu me' meeled, Kiitku teda laulu healed. M. Lipp.

Mina ja minu pere tahame Jehowat teenida!
Amen.

Juhataja.

Isapäewased palwed.

	Lehet.
1. Pühapäewa homikul	5
2. Pühapäewa õhtul	8
3. Esmapäewa homikul	11
4. Esmapäewa õhtul	14
5. Teispäewa homikul	16
6. Teispäewa õhtul	19
7. Kolmnädala homikul	21
8. Kolmnädala õhtul	24
9. Neljapäewa homikul	27
10. Neljapäewa õhtul	30
11. Reede homikul	32
12. Reede õhtul	35
13. Laupäewa homikul	37
14. Laupäewa õhtul	39

Palwed suuritel pühadel.

1. Jõulu õhtul	43
2. Esimesel Jõulu pühäl	46
3. Teisel Jõulu pühäl	49
4. Wana aasta õhtul	52
5. Uuel aastal	54
6. Palwe päewal	57
7. Palmipuude pühäl	60
8. Suurel Neljapäewal	62
9. Suurel Reedel	65
10. Esimesel ülestõusmise pühäl	70
11. Teisel ülestõusmise pühäl	73

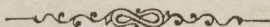
12.	Taevaminemise päeval	76
13.	Õfimesel Nelipühi päeval	79
14.	Teisel Nelipühi päeval	81
15.	Jaani päeval	84

Mõne sarnastel juhtumistel, röömus ja kurvastuses.

1.	Sunnitamise päeval	88
2.	Pulma päeval eht pulma ajal.	90
3.	Kui pruut peigmehe majasse saadetakse	93
4.	Tanu pähe panemise juures.	95
5.	Sündimise päeval.	98
6.	Hõbe eht kuld pulma päeval	104
7.	Nekruti lahkumisel	106
8.	Haiguse ajal	108
9.	Surma tunnil.	110
10.	Surnu puusärki panemise jrr	111
11.	Lapse puusärki panemise j	113

Risa.

1.	Ristimise päeval	115
2.	Ristimine	117
3.	Matmine	121
4.	Söömaaja salmikeseid ja palwed	124

Hind 30 top.